

Un home mor al riu Gurri i un altre està desaparegut

(Pàgina 17)

Tornaven de treballar a l'escorxador de Santa Eugènia amb bicicleta quan l'aigua se'ls hauria endut; la víctima és un veí de Vic de 21 anys

Una tercera persona, el vigilant d'un càmping de Taradell, va morir dijous quan el vehicle que conduïa va sortir de la via i va bolcar

ALBERT LLIMÓS

Membres del cos de Bombers pentinant el riu Gurri dimarts al matí. El cos sense vida d'una de les persones arrossegades per l'aigua va aparèixer a més de tres quilòmetres d'on havia caigut

(Pàgines 2 i 3)

Baixen els ingressats per Covid-19 i els hospitals recuperen part de l'activitat habitual

(Pàgines 6 i 7)

La crisi sanitària ja ha provocat un augment de demandes als serveis socials

(Pàgina 27)

Autònoms i pimes es queixen de les poques ajudes de l'administració

(Pàgines 32 i 33)

JOSEP PARÉ

Un Sant Jordi tancats a casa

El Sant Jordi més estrany s'ha viscut des del confinament. A diversos llocs d'Osona i el Ripollès s'han organitzat activitats per mantenir l'esperit de la diada. Mentrestant,

llibreters i floristes han tingut més bona resposta del que esperaven en les comandes que han entregat a domicili. A la fotografia, el sant Jordi que es va passejar per Centelles, davant la Residència Sant Gabriel.

(Pàgina 18)

Adif construeix una subestació elèctrica a Mont-rodon per al subministrament de l'R3

(Pàgina 41)

Ajorna la jubilació per no deixar els veïns de la Torre sense cap botiga

31
Gener

Espanya registra el primer cas de Covid-19, un pacient alemany ingressat a La Gomera (Canàries). Nou dies després es detecta un altre positiu a Palma i el 25 de febrer, el primer a Catalunya.

11
Març

L'Ajuntament de Vic suspèn el Mercat del Ram en el marc d'un protocol dràstic per evitar la propagació del virus. La resta d'ajuntaments també comencen a prendre mesures.

12
Març

Confirmats els dos primers positius al Consorci Hospitalari de Vic (CHV), una dona de 64 anys i un home de 67.

13
Març

Tanquen totes les escoles i instituts i, el cap de setmana, bars, restaurants, teatres, cinemes... El president del govern espanyol decreta l'estat d'alarma.

14
Març

L'aparcament de Collformic, col·lapsat. Malgrat les ordres de confinament, al Ripollès també s'hi desplacen veïns de segones residències.

16
Març

Ja només es pot circular per comprar productes bàsics, anar al metge, treballar, tenir cura de persones dependents o altres causes de força major sempre que siguin justificables. Es multipliquen els controls policials.

Després de més de quaranta dies tancats a casa, els nens i les nenes podran tornar a sortir al carrer a partir d'aquest diumenge, però amb moltes limitacions. Tot i que

la mesura suposa un punt d'inflexió, el govern central insisteix que caldrà mantenir el gran gruix de restriccions fins a la segona quinzena de maig.

Quaranta dies d'una nova vida

Els infants podran tornar a sortir al carrer a partir d'aquest diumenge, però el govern central encara no posa data a la fi del confinament

Vic

G. Freixa / T. Vilamala

Fa quaranta dies, el llarg túnel de l'hivern a Osona i el Ripollès arribava a la seva fi. La proximitat de la Fira de les 40 Hores de Ripoll o el Mercat del Ram de Vic ens situava a les portes d'una primavera que esclataria poc després amb la diada de Sant Jordi. El 13 de març, però, l'amenaça de la Covid-19 es convertia en una realitat palpable i el govern espanyol decretava l'estat d'alarma, forçant la gran majoria de la població al distanciament social i el confinament als seus domicilis per evitar la propagació d'un virus altament contagiós. Les regles del joc canviaven de cop i volta: ni Fira de les 40 Hores, ni Mercat del Ram –entre un gran degoteig de suspensions i ajornaments de tot tipus–, i una societat habituada al caliu humà, les multituds i la vida exterior que s'ha vist obligada a posar distància i allunyar-se des d'amics fins a pares, fills, nets o germans. Per un bon gruix de persones, la finestra, i en el millor

dels casos el balcó o el jardí, s'han convertit en l'única vàlvula d'escapament, un espai de connexió amb la vida exterior on trencar la nova rutina que ha calgut cuinar a dins les parets de casa.

“No sortia gaire i ara no ho faig per res”, diu Agustina Cendrero, de 85 anys

“Farà aparèixer valors que teníem amagats”, defensa Montse Mialet

Els quaranta dies d'aïllament –la quarantena estricta i real és un fet des d'aquest dijous– s'han traduït en relats de solidaritat, angoixa, dol, diversió... Tantes històries com persones i, en el cas de la tercera edat, també gent gran

que està vivint aquestes setmanes en solitud i, en alguns casos, sense ni tan sols sortir dels seus domicilis per anar a comprar. A Vic, segons ha pogut detectar l'àrea de Benestar Social els darrers anys, aquest perfil hi és molt present, destacant el nombre de dones per sobre el d'homes.

Un dels noms propis a l'hora de parlar d'aquesta situació és el d'Agustina Cendrero, de 85 anys: “Ja no sortia gaire al carrer, però ara no ho faig per res. Tinc veïns que em tracten molt bé, i si van a comprar em porten coses. La meua filla i el gendre també fan la compra per a mi, però hem de mantenir la distància i no poden entrar a casa perquè tots dos exerceixen professions de risc, infermera i bomber”, explica. La situació de confinament també ha comportat que la noia voluntària que li feia companyia algunes tardes ho ha hagut de deixar, i que ara no es pot veure amb les amigues, “ja que totes estem tancades”. A banda de l'atenció que rep dels familiars, Cendrero també agraeix trucades com les de l'àrea de Benestar Social

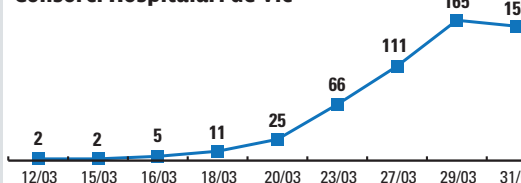
La comunitat de veïns i veïnes on viu Montse Mialet, amb ella al segon pis de la part esquerra

Un 15% menys d'hospitalitzats als centres d'Osona

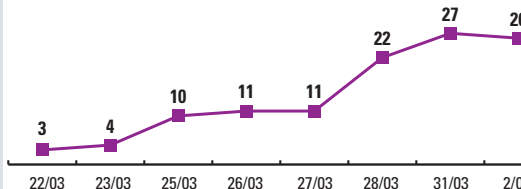
Vic/Ripoll Les dades d'aquesta setmana mantenen el descens de persones ingressades per Covid-19 tant al Consorci Hospitalari de Vic, on han baixat un 15% en set dies, com a l'Hospital de Campdevàrol. Pel que fa a defuncions, des de l'inici de la pandèmia al CHV se n'han produït 90 i a Campdevàrol, 8.

Pacients ingressats amb Covid-19

Consorci Hospitalari de Vic

Hospital de Campdevàrol

de l'Ajuntament de Vic o el servei de teleassistència. “Així parlo una estona i també em distrec”, apunta.

Qui també està passant el confinament sola al seu domicili de Vic és Montse Mialet, de 66 anys. “Emo-

3
Abril

La Generalitat intervé la residència Prat de Tona després de declarar-s'hi un brot de Covid-19.

4
Abril

L'exèrcit desinfecta la residència de Campdevàrol en la primera actuació del cos a les comarques de Girona.

5
Abril

L'alcaldeessa de Vic, Anna Erra, dona positiu per Covid-19.

6
Abril

El Pavelló Vic Salut, a punt per entrar en funcionament. Entre els treballadors hi ha metges acabats de llicenciar i estudiants d'últim curs. El Ripollès ja registra 309 ERTA i Osona, 1.555, que afecten 10.754 persones.

8
Abril

El Bisbat de Vic confecciona 4.200 pantalles protectores per a hospitals i residències, la comunitat musulmana del Ripollès entrega material a l'Hospital de Campdevàrol... Dos exemples de desenes de mostres de solidaritat que s'han repetit les últimes setmanes.

11
Abril

Els Bombers desinfecten la residència de les Josefines de Vic, on a finals de març havia intervingut Metges Sense Fronteres després de declarar-se un brot del virus.

13
Abril

El ministre de Sanitat diu que Espanya ja ha arribat al pic de contagis i que ara l'objectiu és

18
Març

Primera persona morta amb coronavirus al CHV, un veí de Calldetenes de 83 anys. L'ajuntament d'aquest municipi i el de Santa Eulàlia són els primers d'informar sobre afectats als seus respectius pobles. Inici dels ERTO.

20
Març

L'Hospital de Campdevànol informa de quatre positius. Són els primers del Ripollès.

25
Març

Espanya, amb 3.434 defuncions, supera les xifres oficials de la Xina pel que fa a morts amb coronavirus. Els positius sobrepassen els 47.000.

26
Març

Tres quartes parts de l'Hospital Universitari, destinades a pacients amb Covid-19. Al vespre, emotiú homenatge als professionals sanitaris. També n'hi hagut a l'Hospital de Campdevànol, la Santa Creu, El Nadal o l'Hospital Sant Jaume.

30
Març

El govern espanyol endureix el confinament: tots els treballadors no essencials s'han de quedar a casa.

31
Març

Quatre defuncions per Covid-19 a l'Hospital de Campdevànol, on ja s'han diagnosticat 57 positius. Educació anuncia que la selectivitat, ja ajornada, serà del 7 al 9 de juliol.

1
Abril

Les morts al CHV arriben a 50. Els Mossos tanquen i denuncien un prostíbul a Orís i dos clients que es trobaven a l'interior.

ALBERT LLIMÓS

organitzen una activitat des dels balcons del pati interior: "Fem gimnàs, txikung, hem celebrat aniversaris... i fins i tot vam interpretar la processó dels Dolors de Vic".

De portes cap endins, Mialet ha pogut adaptar la seva rutina i actitud vitalista i activa, però l'amenaça de la Covid-19 sí que ha canviat la vida exterior: "Surto molt poc. Només el just i necessari cada 10 o 15 dies per anar a comprar al comerç de proximitat i a la farmàcia. Un cop a casa, faig una desinfecció a consciència de tots els objectes que hi entren". Química de formació i fins fa dos anys professora d'aquest àmbit a Secundària i Batxillerat, "també m'he sentit útil preparant gels i donant consells a nivell de desinfecció per eliminar el virus a persones de l'entorn proper. Aquesta consciència de neteja i higiene crec que no marxarà quan ens desconfinin. Serem molt més prudents amb els petons i les abraçades. Com a química, tenia clara la importància de netejar bé les mans, i ara aquest ritual s'ha fet extensiu a gran part de la població".

Mirant al futur, Mialet és "partidària que es pugui tornar a sortir al carrer a poc a poc a passejar, però s'ha de fer molt bé i aplicant el sentit comú. He seguit el model andorrà -en què destaca la sortida per hores i limitada a franges d'edat- i el trobo molt interessant".

A l'Estat espanyol, el Congrés dels Diputats va validar dimecres la tercera pròrroga de l'estat d'alarma, que s'allarga fins al 9 de maig, però la sortida al carrer dels infants i adolescents a partir d'aquest diumenge marcarà un punt d'inflexió, ja que després del retorn a la feina dels treballadors de serveis no essencials és la primera

Un desconfinament en cinc fases

Malgrat que les competències estan a mans del govern central, el de la Generalitat està elaborant un pla de desconfinament a Catalunya. La proposta parteix de l'informe d'un grup d'experts liderat per l'epidemiòleg Oriol Mitjà i, sense marcar dates, preveu recuperar la normalitat en cinc fases:

1. Retorn de les persones sanes a llocs de treball no essencials.
2. Sortida al carrer de persones sanes mantenint la distància social, una mesura pensada sobretot per als infants i la gent gran.
3. Reobertura de bars, restaurants i reprogramació d'esdeveniments que impliquin un màxim de 30 persones, també respectant la distància social.
4. Reobertura d'escoles, equipaments culturals i esportius per a ús individual.
5. Reobertura de negocis i actes on puguin assistir més de 30 persones, com ara casaments o esdeveniments esportius.

mesura que implica *relaxar* el confinament. Tal com van detallar aquest dijous el ministre de Sanitat, Salvador Illa, i el vicepresident Pablo Iglesias, els menors de 14 anys podran sortir una hora cada dia entre les 9 del matí i les 9 del vespre, i en un radi d'un quilòmetre al voltant de casa seva. Caldrà que vagin acompanyats d'un adult que ha de viure amb ells i que

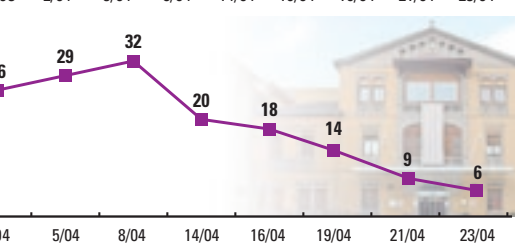
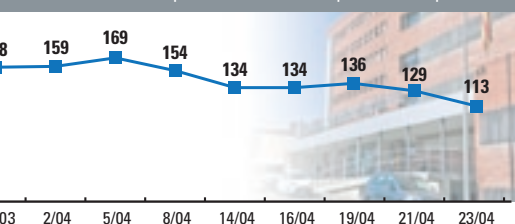
com a màxim es podrà fer càrrec de tres infants. En termes d'activitats, els nens i nenes podran jugar a pilota, anar en bicicleta o patinet... Però sense compartir joguines. Tampoc estarà permès accedir a parcs i espais de jocs per a la mainada. Després de rectificar respecte a les previsions inicials, Iglesias destacava que hem "buscat l'equilibri entre el respecte pels drets i el benestar dels infants i els criteris sanitaris i de control de l'epidèmia".

Malgrat poder tornar a sortir al carrer, a les limitacions que haurà de complir la canalla s'hi suma mantenir com a mínim un metre de distància amb la resta de persones i extreure les mesures d'higiene, sobretot pel que fa a rentar-se les mans tan sovint com sigui possible. Els adolescents de 14 a 18 anys, per la seva banda, podran sortir per les mateixes raons que els adults, entre les quals anar a la farmàcia o a comprar productes de primera necessitat.

En el cas de la gent gran, el govern no ha anunciat encara cap pla que inclogui relaxar el seu confinament, ja que es tracta d'un dels col·lectius més vulnerables. L'executiu central ha començat a treballar en un desescalament de les restriccions que variarà en funció del territori, però el president, Pedro Sánchez, advertia dimecres que el gran gruix de les mesures de confinament no es desactivarà fins a la segona quinzena de maig i preveia "avanços i retrocessos" lligats a l'evolució dels contagis. Amb poques novetats en ferm a la vista, tot fa pensar que Cerdano continuarà enyorant les amigues i la família, i que Mialet i els veïns mantindran la seva cita diària als balcons.

de l'edifici, fent una activitat de gimnàs dimecres a la tarda

Font: Elaboració pròpia a partir de dades del Consorci Hospitalari de Vic i l'Hospital de Campdevànol

nets, però no he perdut la confiança que de tot plegat en sortirà alguna cosa positiva a nivell humà. En l'apartat econòmic i material ens tocarà patir molt, però crec que apareixeran valors en les persones que teníem amagats o no utilitzàvem massa", explica. I és que en el seu cas, el confinament ha servit per connectar-se molt més amb els veïns i veïnes amb qui comparteix bloc de pisos: "Abans de l'inici de la pandèmia, la relació entre nosaltres era la de qualsevol habitatge. No hi havia cap interès emocional. Ara puc assegurar que tenim el títol de comunitat de veïns". Cada dia a les 5 de la tarda

cionalment ho estic vivint prou bé. És evident que hi ha moments que m'enyoro i voldria veure els fills i els

14
Abril

El Consorci Hospitalari de Vic baixa dels 150 pacients ingressats amb Covid-19 després de dues setmanes. Sant Jordi es trasllada al 23 de juliol.

17
Abril

Salut afirma que Catalunya va arribar al pic de contagis el 8 d'abril i al d'hospitalitzacions, el dia 11. L'Hospital de Vic tanca una de les dues UCI habilitades temporalment.

20
Abril

Comença la venda de mascaretes en farmàcies, però a causa de l'elevada demanda cau el sistema informàtic.

21
Abril

El Consell de Ministres aprova unes mesures per deixar sortir els nens i nenes al carrer que ha de rectificar hores després.

22
Abril

S'aprova al Congrés la tercera pròrroga de l'estat d'alarma, que s'allargarà fins al 9 de maig. El debat sobre com afrontar el desconfinament i la crisi puja de to entre partits.

23
Abril

El govern confirma que a partir de diumenge els infants i adolescents podran sortir al carrer. L'Estat espanyol supera els 213.000 contagiats i Catalunya, els 46.000. Continuen baixant els pacients ingressats per Covid-19 al CHV i l'Hospital de Campdevànol.

"doblegar la corba". Retornen a la feina treballadors de serveis no essencials.

“A poc a poc anem recuperant les urgències del dia a dia”

Eva Alda és metgessa del SEM i l'Hospital de Vic, té un màster en pacients crítics i més de vint anys d'experiència, però admet que la Covid-19 ha obert un escenari sense precedents

Vic

T.V.

Donar una mala notícia no és fàcil, i menys encara si té a veure amb la salut, però les últimes setmanes els professionals sanitaris se n'han fet un tip. Pronòstics poc optimistes enclaustrats en habitacions on massa sovint la mort ha acabat guanyant la batalla a la vida, i sense que les famílies poguessin acompanyar els malalts. Eva Alda és metgessa del SEM i també treballa a Urgències del Consorci Hospitalari de Vic. Es va llicenciar el 1998, té un màster en pacients crítics i més de vint anys d'experiència professional, però reconeix que la pandèmia de la Covid-19 ha obert un escenari sense precedents: per l'elevada mortalitat, el ritme de propagació del virus... Però també el trencament dels rituals de dol i acompanyament: “Nosaltres només estem amb els pacients l'estona del servei d'urgències, però fem el primer contacte amb la família i realment he quedat parada de com entomem la situació. Seria comprensible que s'alteressin, que es posessin nervioses... I en general no ha passat. Emocionalment, als metges això ens ajuda moltíssim”.

Del coronavirus encara no hi ha marge per parlar-ne amb temps verbals que no siguin en present, però Alda apunta que, molt a poc a poc, tant al SEM com a l'Hospital de Vic s'estan recuperant les urgències del “dia a dia”. Això no vol dir que les persones que hi arriben amb Covid-19

Alda, aquest dijous a l'entrada d'urgències de l'Hospital Universitari de Vic

hagin frenat en sec, sinó que progressivament van deixant de representar gairebé el 100% del total dels pacients: “Les primeres setmanes veïem malalts més greus. La gent *apurava* abans de trucar a l'ambulància o venir a l'hospital, també per altres patologies. Ara tornen a aflorar les consultes per mals de pit o de cap sense esperar ni contenir-los a casa”.

Que sigui així demostra que la major part de la ciutadania està seguint el confinament al peu de la lletra i que, un cop superat el pic de contagis, com a societat iniciem el camí per conquerir una nova *quotidianitat*. A Osona, des que es van detec-

tar els primers casos positius de coronavirus han passat *només* 43 dies, però molt poca gent ha pogut mantenir les mateixes rutines que abans de la pandèmia, i els professionals sanitaris no en són l'excepció: al Consorci Hospitalari de Vic estan fent tornos de 12 hores, s'han hagut d'acostumar a treballar amb equips de protecció i gestionar tant un increment de la pressió assistencial com psicològica. “Per nosaltres, cada dia és el dia zero”, explica Alda, “contínuament atenem pacients amb Covid-19 i això vol dir que ens podem contagiar, però també portar el virus a casa i que l'acabin patint les nos-

tres famílies”. Precisament per evitar aquest escenari els seus dos fills, de 10 i 7 anys, ara viuen amb els avis: “És dur, sí, però sabem que és el millor”. De moment no s'atreveix a posar data sobre quan podran tornar a casa, i encara menys pujar muntanyes, una de les activitats de què solien gaudir abans que el coronavirus colonitzés el món sencer.

A la balança el plat que hi pesa més és el de l'esgotament i la consternació, però tot i això Alda també destaca que les últimes setmanes s'ha multiplicat l'esperit de treball en equip: “Ens venen a donar un cop de mà professionals que no estan habi-

tuats a urgències i, malgrat les circumstàncies, és genial constatar que la gran majoria compartim la compenetració, la sincronia, les ganes que les coses surtin bé... Sentir-te acompanyat també facilita la presa de decisions”. Pel que fa al contagi de personal sanitari, que a l'inici de la pandèmia va arribar a representar el 30% dels positius detectats al Consorci Hospitalari, Alda apunta que la situació era tan nova que probablement va faltar informació per preveure amb temps l'impacte real de la Covid-19: “Ara ja fa setmanes que anem ben equipats i crec que és molt més difícil que ens arribem a contagiar. També tenim claríssim que qualsevol malalt, encara que

Un cop superat el pic de contagis, tornen a aflorar les consultes per altres patologies

Els seus dos fills, de 7 i 10 anys, viuen temporalment a casa dels avis

vingui per una altra patologia, pot ser portador del virus”.

A casa el gran canvi és no tenir-hi els fills, però hi ha rutines que Alda no les ha modificat, entre les quals els plats de la *dieta informativa*. Continua atenta a les notícies i els mitjans de comunicació, i ara que és ella que ha accedit a parlar amb EL 9 NOU, repeteix que la ciutadania no es pot permetre abaixar la guàrdia: la consigna continua sent quedar-se a casa. I és que tal com diu la frase feta, val més prevenir que curar.

Les farmàcies continuen repartint mascaretes

Vic/Ripoll

C.D.

Les farmàcies catalanes ja havien repartit més d'un milió de mascaretes aquest dijous a primera hora del matí. Dilluns, el dia que en van començar a dispensar després que la Generalitat n'hagi comprat 14 milions, el sistema informàtic es va col·lapsar. Jordi Tanyà, cotitular de la Farmàcia Tanyà de Vic, explicava aleshores que “ara mateix no podem servir ni

mascaretes ni medicaments. Si es tracta d'un cas de necessitat, mireu de fer-ho com sigui i, si no, hem de demanar a la gent que torni més endavant”. La situació ja estava resolta l'endemà.

Segons dades fetes públiques per la consellera de Presidència, Meritxell Budó, dilluns es van repartir 316.000 mascaretes i dimarts, unes 462.000. Cada ciutadà en té dues d'assignades, una de gratuïta i l'altra a un preu de 76 cèntims. Des

Cues a la Farmàcia Tanyà de Vic, dilluns al matí

del Col·legi de Farmacèutics demanen evitar aglomeracions a les portes i que només s'acostin a recollir aquest

material de protecció les persones que no en tinguin i realment necessitin mascaretes.

Transports Ferone Europa, SL, necessita

CONDUCTORS DE TRÀILERS

Per la zona de Catalunya

Imprescindible tenir

- CAP
- Targeta digital
- ADR

Interessats truqueu al **669 21 02 12**

Anuncieu-vos a la borsa de treball d'EL 9 NOU

Per a més informació truqueu als telèfons **93 889 49 49 - 93 860 30 20**

Ha ajudat a alliberar llits del CHV, que comença a programar operacions i consultes externes ajornades

Al pavelló Vic Salut hi ingressen cada dia entre dos i sis pacients

Vic

T.V.

El pavelló del Castell d'en Planes de Vic, habilitat des de fa dues setmanes com a hospital temporal, ha acollit una seixantena de pacients al llarg d'aquests quinze dies. Es tracta de malalts amb símptomes lleus de la Covid-19, però que requereixen oxigen medicinal i que després d'haver estat ingressats en algun dels centres del Consorci Hospitalari (CHV) es traslladen al pavelló com a pas previ a obtenir l'alta hospitalària. El doctor Francesc Xavier Quer, coordinador mèdic d'aquest equipament, explicava dimecres que cada dia reben entre dos i sis pacients i que, alhora, s'efectuen de dues a quatre altes.

El pavelló es va començar a adequar com a extensió de l'Hospital Universitari de Vic a finals de març, amb l'objectiu de fer front a l'episodi més crític de l'epidèmia a Osona. En total té capacitat per a 160 llits, però de moment n'hi ha habilitats una vuitantena i aquest dimecres, quan autoritats sanitàries i polítiques van fer balanç de la seva posada en marxa, 21 estaven ocupats. Un compendi de recursos *extres* que s'han convertit en essencials per alliberar llits als centres hospitalaris. I és que tal com explicava Rosa Maria Morral, directora assistencial del CHV, a diferència de fa unes setmanes a l'Hospital de Vic ara ja hi ha tres plantes amb pacients ingressats per patologies que no són la Covid-19. La setmana vinent també està previst començar a recuperar intervencions quirúrgiques

A l'hospital temporal habilitat al pavelló aquest dimecres hi havia ingressades una vintena de persones

posposades i es reobriran les consultes externes, però de manera lenta, progressiva i enmig de moltes mesures de seguretat. Els pacients que s'hagin de sotmetre a una operació, per exemple, hauran d'haver complert 15 dies estrictes de quarantena i 48 hores abans d'entrar a quiròfan se'ls practicarà un test del coronavirus. Els que acudeixin a consultes externes hauran de passar controls de temperatura i cribratge de símptomes i les visites es programaran esglaonadament per evitar concentracions a les sales d'espera.

Tot plegat obre la porta a començar a restituir l'activitat habitual, però tenint clar que a l'Hospital Universitari encara hi ingressen diàriament entre 12 i 15 persones infectades pel virus. Quer apuntava també que les UCI "continuen plenes" i que el desescalament de mesures

per evitar la propagació de la Covid-19 es pot traduir en "rebrotos", de manera que de moment tampoc hi ha data per desmuntar l'hospital temporal del pavelló.

A banda de la infraestructura i l'equipament tècnic, que segons les autoritats sanitàries està funcionant amb totes les garanties pel que fa a confort i seguretat a l'hora d'evitar contagis, en aquest espai hi treballen cada dia una seixantena de persones provinents del CHV, Serveis Auxiliars a la Sanitat, CAP, l'EAP Vic Sud, estudiants, jubilats i voluntaris. "Equips multidisciplinaris amb molta conjunció i professionals que, en alguns casos, estan abocant hores a l'atenció als malalts del pavelló més enllà de la seva jornada laboral", subratllava Quer. Les doctores Anna Moreta i Marta Serrarols, del Servei d'Atenció Primària d'Osona

i de l'EAP Vic Sud, també van destacar dimecres aquest "treball col·laboratiu" i posaven en relleu que "l'atenció primària no només està a primera línia, sinó allà on se'ns necessita".

Pel que fa a les intervencions polítiques, Joan Carles Rodríguez, el president del Consell Comarcal, va lloar la tasca dels professionals sanitaris i va agrair públicament la col·laboració de tothom que ha contribuït a posar en marxa l'hospital temporal. L'alcalde de Vic, Anna Erra, va reiterar que la decisió d'habilitar-ne un a Osona havia estat del Departament de Salut, però que les administracions locals i el teixit empresarial hi van posar els mitjans. La setmana d'obres per adequar el pavelló va coincidir amb la del pic de contagis "i és veritat que de moment no s'ha arribat a omplir, però preferim haver

L'Hospital de Campdevàrol tanca una de les dues unitats de Covid-19

Campdevàrol

Jordi Remolins

L'Hospital de Campdevàrol ha iniciat la progressiva reintroducció de l'activitat programada al centre, després de tancar una de les dues unitats per a pacients positius o amb símptomes de Covid-19. Dels 101 casos que s'ha diagnosticat fins ara, 62 han estat donats d'alta i 8 han comportat la mort del pacient. El retorn progressiu a l'activitat hospitalària normal passa per algunes intervencions a l'àrea quirúrgica sense ingrès, amb l'objectiu de no hipotecar llits, i recuperar de manera gradual les consultes externes, paralitzades el darrer mes i mig. En aquest àmbit es pretén limitar els acompanyaments i que les cites estiguin molt programades. El gerent de l'Hospital, Joan Grané, fixa la data del 27 d'abril per constatar si la resolució de la crisi va per bon camí o es produeixen rebrotos a causa del retorn a l'activitat laboral.

pecat d'excés de prudència que de defecte".

A més a més de comptar amb una xarxa d'oxigen medicinal o fins i tot televisors per als pacients, un altre aspecte important de l'atenció en aquest equipament és que tant els professionals com els malalts tenen al seu servei un equip de salut mental. Pel que fa al contacte amb les famílies, s'ha habilitat un espai on es poden comunicar per telèfon i veient-se alhora a través d'un vidre.

Cuberta Serveis Funeraris, al seu costat.

VIC

Tanatori, crematori i oficines
8 sales de vetlla
Sala Multiconfessional
Jardí del Repòs amb columbaris
Zona vending

C/ Sot dels Pradals, 2 - Vic

MANLLEU

Tanatori
3 sales de vetlla
Servei de cremació
Aparcament propi
Zona de descans

C/ Castellot, 15 - Manlleu

CENTELLES

Tanatori
3 sales de vetlla
Servei de cremació
Aparcament propi
Zona de descans

C/ dels Casals, 5 - Centelles

RODA DE TER

Tanatori
2 sales de vetlla
Sala Multiconfessional
Servei de cremació
Aparcament propi

C/ Orient, S/N - Roda de Ter

CUBERTA
SERVEIS FUNERARIS

Tel. 93 883 23 46

cubertaserveisfuneraris.com

Augmenta el nombre de gent que necessita atenció alimentària

La corba de la Covid-19 també creix en els serveis socials

Vic/Ripoll

Guillem Rico

La corba de persones infectades i ingressades als centres hospitalaris amb coronavirus va de baixada, però les conseqüències que es deriven de la pandèmia en l'àmbit social i econòmic fan que la corba en aquest àmbit creixi i per ara no se sap fins quan. Els Serveis Socials d'Osona i el Ripollès juntament amb Càritas i Creu Roja fa setmanes que treballen de forma intensa i coordinada per pal·liar els efectes d'una nova crisi que han notat amb més intensitat els darrers quinze dies. A l'inici de l'estat d'alarma la feina es va centrar més a reorganitzar l'atenció sobretot a persones grans per fer-los arribar aliments i fàrmacs, però ara "ens arriba molta gent angoixada perquè no tenen ingressos o veuen que d'aquí a uns dies se'ls acabaran els estalvis", explica Janina Nuño, coordinadora de l'Àrea Bàsica de Serveis Socials de la Mancomunitat La Plana. Com apunta el regidor de Promoció Social i Personal de Manlleu, Pere Compte, "hi ha noves visites i inquietuds de nous usuaris que fa quatre mesos no haguessin pensat que acabarien venint als serveis socials".

De fet, segons informen des de les diferents institucions, des del 13 de març s'han registrat noves altes de persones a les àrees de Benestar Social que fins ara no hi havien hagut d'anar mai. Només a Vic, segons explica

la regidora de Benestar i Família, Núria Homs, s'han obert 150 nous expedients, la majoria les dues últimes setmanes. A Manlleu n'han estat una cinquantena, a Torelló també, la mateixa xifra que han registrat des del Consorci de Serveis Socials del Ripollès a tota la comarca de nuclis familiars, i la que es dona a la Mancomunitat La Plana. Almenys 350 de nous, ja que a la resta de municipis que depenen del Consorci de Serveis Socials d'Osona per ara no es té la dada definitiva.

"Alguns usuaris no s'haguessin pensat que acabarien venint a Benestar Social"

Sílvia Madrid, de l'àrea de Benestar Social del Consell Comarcal d'Osona, assegura, però, que "s'han triplicat sobretot a mitjans de març fins a data d'avui els ajuts directes a usuaris i famílies en concepte d'alimentació", ja sigui amb targetes moneder o diners en efectiu per realitzar compres d'aliments. "Com que l'estat d'alarma preveu que no es puguin realitzar talls de subministrament a les llars, no s'han vist augmentades les ajudes per aquest concepte", apunta Madrid, i per això se centren primer en l'atenció alimentària, però "la qüestió econòmica anirà aflorent", afegeix Pere Medi-

na, vicepresident de Serveis a les Persones del Consell d'Osona. Ara paren el cop, però com apunta Nuño "serà una bola que es pot anar fent gran, perquè hi ha persones que comencen a tenir molts deutes".

Pel que fa als perfils, a banda de famílies i persones a títol individual que ja s'atenien anteriorment, s'hi afegeixen autònoms i emprenedors de diferents sectors econòmics que ara no tenen ingressos a causa del confinament, com per exemple del petit comerç o l'hostaleria, i que no saben quan podran reprendre l'activitat. També hi ha persones a qui els han fet un ERTO que no tenen estalvis i que fins al 10 de maig no cobraran l'atur. En aquest cas, des dels serveis socials, Càritas i Creu Roja, creuen que una part potser deixaran de necessitar ajuda quan percebin aquests ingressos, però també hi ha la possibilitat que la situació s'allargui. Elisabet Ortega, directora del Consorci de Benestar Social del Ripollès, explica que un altre perfil de persones són les que treballaven en l'anomenada economia submergida, sense contractes laborals que ara els permetrien poder tenir certa cobertura. La cap d'àrea dels Serveis Socials de Manlleu, Àgata Gelpí, també comenta que són gent que treballen en sectors com l'hostaleria, la neteja domèstica o cuidadores. Ortega remarca que "ara la gent no rebutja aquesta ajuda", l'alimentària, i "és molt significatiu". Explica que

"El canvi ha estat brutal en necessitats bàsiques"

Ripoll Jose Navío és voluntari de Creu Roja a Ripoll des de fa 33 anys. Habitualment treballa en emergències i preventius i a l'equip de resposta immediata en emergències que s'activa quan hi ha, per exemple, catàstrofes naturals com el temporal *Glòria*. Aquests dies la seva rutina ha canviat. "Molts voluntaris de més de 65 anys s'han de quedar a casa" i per aquest motiu assumeixen tasques com trucar a persones grans i repartir aliments a persones grans a tota la comarca que fins ara anaven a centres de dia. També diu que hi ha "moltes persones que han deixat de treballar i no tenen ingressos". Tot plegat, diu, "ha estat un canvi brutal, cada setmana hi ha més gent que no pot cobrir necessitats bàsiques" com l'alimentació.

"Ara tots els voluntaris treballen en la crisi social"

Vic Fa 13 o 14 anys Raül Homs va començar a fer de voluntari a Creu Roja. És el cap del grup de Salut, socors i emergències d'Osona. Ell fa "feina des de darrere", de coordinació dels voluntaris. Els primers dies, quan tot just el coronavirus arribava a Itàlia, van fer sobretot formació i preparació com a recomanació de la federació mundial, una formació que més tard va ser virtual. "Els voluntaris són els primers que han d'estar serens per tranquil·litzar la població", diu. Explica que "els voluntaris de grups de risc s'han hagut de quedar a casa" i la resta que feien altres tasques tots treballen en la "crisi social" que ha generat la Covid-19, com el repartiment d'aliments o mascaretes.

"Em vaig gastar el que em quedava en menjar"

Maribel Iñiguez, de Sant Hipòlit, ha hagut de demanar ajuda

Sant Hipòlit de Voltregà

G.R.

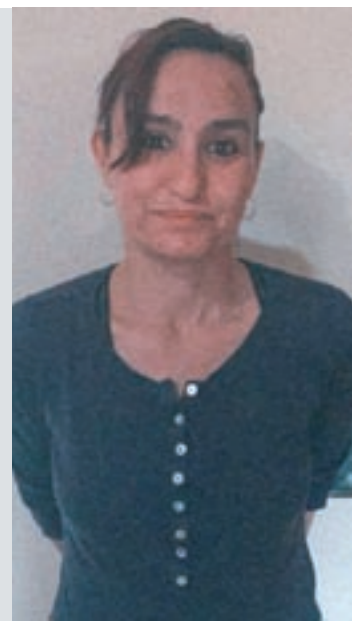
Maribel Iñiguez viu l'emergència social derivada del coronavirus de primera mà amb una manca d'ingressos que ha fet que hagin hagut d'acudir als serveis socials de l'Ajuntament de Sant Hipòlit, on viu amb la seva filla de 15 anys i el seu exmarit. A ell el van fer fora de la feina a finals de març, expli-

ca, i no li pagaran la liquidació fins al mes vinent. Fins ara han subsistit amb el que cobra ella de mitja jornada en una empresa de neteja, ja que té una discapacitat del 69%. Però tenen dificultats per pagar els subministraments i "em vaig gastar el que em quedava en menjar", explica, així que "fins que cobri el dia 30 estem sense res". Iñiguez comenta que "jo no dic que no hagi de fer

front al lloguer, però quan et paguen amb comptagotes tens prioritats". De fet, explica, ja devien un mes i mig del lloguer i havien quedat amb la propietat que quan poguessin pagarien el deute i marxarien -per una baixa laboral a finals d'any havien tingut una altra davallada d'ingressos-. Però tot plegat els ha enxampat en ple confinament i "ara no ens obriran cap porta".

També tenien uns diners a la immobiliària per afrontar algunes despeses. Explica que diumenge passat van tenir un ensurt quan el propietari va donar de baixa el comptador de l'aigua. En obrir l'aixeta no rajava aigua fins que es van posar en contacte amb la companyia, que en veure que hi havia gent vivint els el van tornar a posar al cap d'unes hores.

Ara confia que des dels serveis socials els puguin ajudar i també que la seva exparella, que treballava al sector de la construcció, pugui tenir atur, però no les té totes.

Maribel Iñiguez

“Moltes persones no saben quan ni com cobraran”

Vic “Ha canviat la manera d'intervenir en no poder ser presencial”, explica Diana Fatjó-Vilas, coordinadora tècnica de Càritas Arxiprestal de Vic. No poder fer les visites presencials fa que “no hi hagi la comunicació no verbal ni la proximitat” que “considerem imprescindibles”. Ara es fa tot per via telefònica, sobretot en aspectes relacionats amb l'alimentació. “Molta gent tenia una situació irregular amb feines d'economia submergida”, que no tenen protecció d'atur, i també es troben persones a qui els han fet ERTO que “no saben quan ni com cobraran”. De beneficiats “n'hi ha que han hagut de tornar” i d'altres que “no es pensaven que es trobarien en aquesta situació”. Fatjó remarca que la coordinació de Càritas amb Serveis Socials i Creu Roja aquests dies és molt gran.

“Hi haurà gent nova a qui haurem d'atendre”

Torelló La coordinació amb els serveis socials és clau per gestionar la crisi, apunta Ramon Martínez, director de Càritas Interparroquial de Torelló, i també amb Protecció Civil i la xarxa de voluntaris, que són “qui surt al carrer”. Davant la situació han avançat una campanya “Càritas truca a la porta, per aconseguir col·laboradors fidels” per poder finançar projectes, ja que també preveuen que caldrà atendre més gent: “Ho veurem quan comenci a circular la gent, hi haurà gent que no havia vingut mai a Càritas per a les quals podríem ser el darrer recurs” i d'altres que atendien “tenen més precarietat”. I davant d'això, “faltaran recursos”, assegura, i l'administració “no ho podrà assumir tot”.

una de les tasques que estan fent aquests dies també és ajudar a fer tràmits que no es poden fer presencialment i els quals són complicats per a certs col·lectius que tenen més dificultats amb les noves tecnologies.

La manera d'atendre els usuaris també ha canviat. Com explica Nuño, “fem contenció emocional” i en aquestes ocasions, com també apunten des de Càritas, “trobes a faltar el llenguatge no verbal, perquè no veus la persona”. Això els ha obligat a fer molta atenció telefònica. Per exemple a Torelló, explica la regidora de Benestar Social, Núria Montanyà, han fet llistats de persones de més de 80 anys que viuen soles per fer-los trucades i saber com estan, a banda d'altres vulnerables que també atenen. En total han fet unes 3.000 telefonades. En el cas de Vic,

Molts han patit ERTO o són del sector del comerç i l'hostaleria

on també es va iniciar una ronda de trucades i els propers dies es farà “una segona ronda”, Homs explica que han pogut arribar al 53% de les persones de més de 65 anys. Del 47% restant no tenen telèfons, però apunten que dels que queden el 82% són de menys de 80 anys, i que per tant la majoria dels de més de 80 s'han pogut contactar. “Era molt important atendre molta d'aquesta gent que estava sola a casa”, diu Homs. I de fet, com ha passat a d'altres municipis, això ha fet que es donessin altes de teleassistència.

Per atendre totes les necessitats bàsiques, la coordinació entre els serveis socials, Càritas i Creu Roja és clau aquests dies. Des de Creu Roja de Ripoll Silvia Gallart explica que la manera de treballar “ha canviat el 300%”.

Tot se centra en aspectes relacionats amb l'assistència social derivada del coronavirus, i sobretot alimentària. Molts dels voluntaris, com també els passa a Càritas, són “col·lectiu de risc”, de més de 65 anys, i això ha fet que es reorganitzessin. Com afegeix Carles López, de Creu Roja d'Osona, aquest perfil de persones més grans eren les que s'encarregaven de preparar els lots d'aliments i atendre els usuaris que anaven als rebosts o en el cas de Ripoll al Centre de Distribució d'Aliments, una fórmula per la qual s'estava adaptant el de Vic –el coordinen juntament amb Càritas i Serveis Socials– que havia tancat temporalment i ja repartia els lots a domicili de forma provisional. Aquest fet ha afectat també els pobles que en depenien, que s'han hagut de reinventar a l'hora de fer els lots i lliurar-los a través de voluntaris. De cistelles se n'han repartit moltes més i com apunta Gallart, “la demanda probablement augmentarà”.

Sandra Costa, cap d'acció social de Càritas Diocesana de Vic, explica que a les diferents Càritas d'Osona i el Ripollès creuen que poden arribar a duplicar-se o triplicar-se properament de demandes per a necessitats bàsiques, i comenten que en alguns pobles les acollides que fan voluntaris estan tancades i que “quan s'obrin les portes l'augment serà important”. També asseguren que s'està detectant la tornada a la vulnerabilitat de moltes persones que havien sortit de l'anterior crisi.

Aquests dies, amb la coordinació també s'ha fet lliurament de targetes moneder per a ajuts escolars o la recollida i repartiment de material perquè tots els alumnes puguin seguir el curs escolar.

Davant de tot plegat, Gallart hi busca “la part positiva” de “com s'ha abocat la gent a oferir-se per fer voluntariat i donatius”.

Manlleu, referent en aprovar subvencions per a famílies i empreses

Manlleu La junta de govern de Manlleu ha aprovat les bases de dues línies de subvencions per a les persones que han tingut una reducció d'ingressos per la crisi de la Covid-19. Hi destinaran 375.000 euros, que es repartiran en ajuts directes a empreses del sector comercial, restauració o industrials i també autònoms; i una altra línia per a persones i famílies en situació de vulnerabilitat. Manlleu ha estat pioner pel que fa a aquestes subvencions i diversos ajuntaments s'han interessat pel model amb l'objectiu de replicar-lo als seus municipis. Entre els consistoris interessats n'hi ha molts de la comarca i també de fora.

Nou espai per a víctimes de violència de gènere i passavolants

Vic En el marc de la crisi del coronavirus també ha augmentat l'atenció de casos de violència de gènere. Segons Pere Medina, vicepresident de Serveis a les Persones del Consell d'Osona, s'ha creat un espai a la comarca per aglutinar els casos de totes les àrees bàsiques, també per a persones sense sostre i emergència habitacional. Abans alguns es portaven a l'alberg de Vic. Segons la regidora de Benestar i Família de Vic, Núria Homs, amb l'habilitació del nou espai s'aprofitarà per actuar en una part de l'alberg per “adaptar-lo per tenir-hi gent confinada en una possible revifada de la Covid-19”.

ALTOPLAST

L'empresa ALTOPLAST, amb 110 empleats, es dedica a fer contenidors i caixes intel·ligents per al sector industrial.

Les línies de negoci estan clarament segmentades:

- 1) Millorar el flux de materials dins d'una planta de producció, mitjançant la construcció de carros WIP (Work in Process) i millora de processos LEAN.
- 2) Embalatge fet a mida i reutilitzable per a un circuit tancat de subministrament entre client-proveïdor, en forma de caixes, caixes plegables o contenidors grans.

Per a la construcció dels seus embalatges o contenidors, ALTOPLAST es basa en tres matèries primeres: metall, plàstic i teixits tècnics.

La combinació d'aquests tres tipus de materials fa que ALTOPLAST pugui arribar a un ventall de possibilitats infinites de disseny i solucions logístiques.

Altoplast ja té dos centres de producció als Hostalets de Balenyà.

Darrerament, s'ha fet una inversió per 3M€ en una nova planta productiva a Santpedor, que serà el tercer centre productiu.

A l'empresa principal, Altoplast Packaging, als Hostalets, es treballa el plàstic i els teixits tècnics.

A la segona planta, Altoplast Automotive, també als Hostalets, hi ha una línia de peces entapissades per a interior de vehicles, per al sector d'automoció, i també fa de suport a Altoplast Packaging per foamitzar teixits tècnics. Actualment està en concurs d'adjudicació de noves peces d'entapissat de cara al 2021.

En la tercera planta productiva, la nova planta de Santpedor, es vol potenciar la divisió del metall, que actualment està suportada per proveïdors externs i que quan estigui activa s'integrarà en el grup industrial.

Per a més informació, poden visitar la pàgina web: www.altoplast.com

Referent al COVID-19

Altoplast ha col·laborat activament en la fabricació de mascaretes, de mampares i també de caixes per als respiradors de SEAT en aquestes últimes setmanes.

L'alcalde de Ripoll, Jordi Munell, explica com s'està vivint la crisi sanitària del coronavirus a la capital del Ripollès. Fa balanç a les mesures que s'han pres per frenar-ne l'expansió i qualifica "d' excepcional" la resposta del sector sanitari de la comarca.

“Cal denunciar més les accions que són negatives per tothom”

Entrevista a Jordi Munell (JxCat), alcalde de Ripoll

Ripoll

Jordi Remolins

Està content del comportament dels ripollesos durant el confinament?

N'estem gratament sorpresos. Tenir a casa 10.700 persones és complicat, però tothom ha entès que trencar el confinament pot ajudar a propagar el virus i posar en risc altres persones. S'ha constatat la solidaritat dels ripollesos amb un bon comportament, demostrant autoresponsabilitat i respecte per tothom. Només ha calgut avisar o sancionar algú en casos molt puntuals.

En una època en què tots plegats hem criticat la pèrdua de pes específic sanitari de la comarca, com qualificaria la resposta del sector durant aquest mes i escaig d'estat d'alarma?

Com a excepcional. S'han posat en valor els recursos sanitaris i s'ha dissipat qualsevol dubte que hi pogués haver. Tot plegat serveix per defensar aquest model de proximitat, sobretot en comarques de muntanya que no hem de renunciar al que tenen a altres llocs de Catalunya. La preocupació per la sanitat de mesos enrere és més que mai sobre la taula. Gràcies a les àrees bàsiques i a l'Hospital s'ha fet una gran feina on també cal sumar sanitaris i personal assistencial de persones dependents, de discapacitats o residències que en un context de molta por han hagut de donar el 200% de les seves possibilitats.

En cas que l'afectació al Ripollès hagués estat major, hauríem pogut respondre amb la mateixa eficàcia?

Salvant les diferències entre una comarca com Osona, que té un hospital de major nivell amb UCI, i nosaltres, crec que ho hauríem superat. De fet, hem habilitat tots els boxs d'urgència per a les persones que necessitaven respiradors, i havíem

plantejat diferents opcions per adaptar espais similars a una UCI en coordinació amb l'Institut Català de la Salut. Fins i tot, tant el Consorci Hospitalari de Vic com l'alcaldesa, Anna Erra, van posar a disposició del Ripollès les seves instal·lacions en cas que les haguéssim necessitat, encara que ara depenem del Trueta de Girona.

Creu que les mesures per evitar que alguns segons residents arribessin al destí han estat prou efectives?

“La resposta del sector sanitari del Ripollès ha estat excepcional en la crisi”

“S'havia plantejat l'opció d'adaptar una UCI si hagués estat necessari”

“Aturar Comforsa hauria deixat els treballadors en una situació complicada”

El primer cap de setmana potser no es va valorar prou bé. Hi va haver famílies que aprofitant que estan empadronades van venir a passar el confinament als pobles de la comarca. Això va posar en risc la propagació del virus, sobretot perquè el nostre sistema sanitari està pensat per a 25.000 habitants i hauríem pogut patir-hi sobrecàrregues.

A les valls afirmen que a les nits era quan arribaven més vehicles.

A escala local vam fer controls aleatoris a diferents punts d'entrada a la comarca, en coordinació amb Policia Local i Mossos. Vam detectar-ne casos, però no tants com es va afirmar.

La línia ferroviària R3 va estar prou controlada?

Un cop superat aquest període trobarem mecanismes a millorar, com ara un major enduriment del confinament. Les primeres setmanes els autobusos i trens funcionaven, però és difícil establir un control estricte. Amb el confinament total ja es va suspendre el ferrocarril de Ripoll en amunt.

Creu precisament que el confinament ha tret a la superfície el policia que molts portem a dins?

Forma part dels intríngruls veïnals. Quan vam demanar col·laboració per acabar amb la problemàtica de les caques de gos, volíem posar en acció 21.000 ulls. L'èxit va ser relatiu. Ara, en canvi, la gent s'hi ha atrevit més, perquè un cas de contagi pot ser catastròfic. Estaria bé que s'apliqués més sovint en accions que són negatives per tothom. És fonamental que activem l'autoreflexió per ser conscients del risc que podem provocar.

Poder entrar a grans superfícies comercials tancades però no permetre el mercat de la fruita durant dues setmanes pot semblar un contrasentit.

És una mesura que no depenia de l'Ajuntament. Vam ser el màxim d'estrictes en el cas del mercat perquè era del nostre àmbit, tot i que jo trobo igual d'arriscat un cas com l'altre. Durant les dues setmanes de confinament total, i aprofitant que el Departament d'Agricultura va endurir les normes de control i accessibilitat a mercats, vam posar-hi totes les eines. Vam preferir ser prudents que valents, evitant que paradistes de comarques de fora portessin verdura o fruita exposades

Jordi Munell, alcalde de Ripoll, en una imatge aquest dimarts al pont de la Lira

a altres zones durant les 24 hores anteriors. Així i tot els productors del Ripollès van poder fer parada. També som conscients que mai es fa bé per tothom, però sempre hem primat les persones.

El president Torra ha criticat la gestió del govern espanyol i ha reclamat les competències per aplicar un confinament total des del minut zero. En canvi, i tot i estar intervinguda per la Generalitat, Comforsa ha continuat treballant, en unes condicions que sovint exigeixen proximitat entre treballadors.

Totes les empreses s'han vist obligades a treballar. No haver-ho fet deixava els treballadors en una situació complicada. Tot i que la Generalitat té capital social a Comforsa, no deixa d'estar dins d'un mercat global sotmès al que ha dictaminat el govern de Madrid. No hi havia alternativa.

Tot i que per sort a la comarca no hi ha hagut imatges d'abús policial que han existit en altres llocs, les xarxes socials poden generar un cert rebuig cap a aquests cossos?

En situacions excepcionals hi ha anècdotes positives i negatives, però sempre se solen fer virals aquestes últimes. Les xarxes socials ens han mostrat casuístiques que no agraden ni als professionals policials, tal com va passar després de l'1 d'octubre o de la sentència. En cada cas cal ser empàtic per entendre què hi passa i comprendre que hi ha nervis i tensió. De vegades d'un petit

detall en surt un conflicte gran, com pot passar en un simple control de trànsit. Els professionals han d'aplicar la normativa en cada àmbit. En cas contrari farien prevaricació.

Enmig dels aplaudiments al personal sanitari, alguns dies també han sortit a desfilars ambulàncies, cossos policials i de protecció civil, fent sonar les sirenes, tal com també ha passat per felicitar infants. Hi ha gent que considera que el soroll de sirenes durant un estat d'alarma no és el més indicat.

Cada dimarts els cossos de seguretat han volgut donar un agraiment a sanitaris de l'Hospital de Campdevànol i els dimecres a altres serveis assistencials, residències, serveis socials o ambulatoris. Durant cinc o deu minuts sonen les sirenes per aplaudir els sanitaris, que no han tingut el dret a confinar-se com la resta de la ciutadania. Ha estat una manera de posar en evidència persones anònimes que estan darrere una màscara. Creiem que aquests minuts de soroll són també un reconeixement a tota la ciutadania, un moment simpàtic com ho és la felicitació als aniversaris dels nens.

El desconfinament serà més fàcil al Ripollès per les característiques demogràfiques, geogràfiques i sociològiques?

Serà un moment de risc, perquè de nou es restablirà el contacte humà, que no deixa de ser la causa de la proliferació del virus. En els

ALBERT LLIMÓS

més complex que un simple desconfinament. Tardarem mesos a disposar d'una vacuna o de mesures immunològiques que ens permetin tornar a fer activitats normals. Malauradament aquest desconfinament inicial no equivaldrà a tornar a la rutina, i això comportarà conseqüències laborals, socials i econòmiques.

El comerç ripollès no ha tingut unes últimes dècades de bonança, però ara pot quedar encara més tocat per la crisi. Què farà l'Ajuntament per ajudar-lo?

D'entrada hem obert una plataforma de distribució ciutadana amb l'ajuda de la Regidoria de Comerç i la Unió de Botiguers, uns punts de venda per a famílies que han fet encàrrecs, i que suposa alhora un respir per als comerços. Hi ha altres mesures en marxa, com una comissió de xoc que treballa en idees, algunes de les quals ja s'han adoptat, com alliberar la taxa d'ocupació de la via pública i de residus industrials, o bé posposar el pagament de l'IBI a la tardor. Potser l'allarguem més i tot. Part del pressupost municipal el destinarem a la supervivència de microempreses,

comerços, hostaleria... Crearem noves ordenances per donar aquests ajuts.

Precisament l'Ajuntament s'estalviarà aquest any despeses importants com les de la festa major o la de la Llana. Es destinaran només al sector econòmic els diners sobrants?

És una de les propostes que hi ha sobre la taula. Intentar que el teixit econò-

“No sabem que hi hagi baixes de negocis però sí d'alguns que han presentat ERTO”

mic local en surti el menys afectat possible, i que no hàgim de lamentar el tancament de negocis.

Durant aquest mes i mig ja existeixen negocis que s'hagin donat de baixa d'activitat?

Ara per ara no en tenim coneixement, encara que alguns han presentat ERTO i d'altres han sol·licitat les ajudes que dona el govern.

El costum de comprar per internet a grans platafor-

mes s'haurà reforçat encara més.

Sí. És una casuística global. Hem comentat amb diversos alcaldes el risc que monstres com Amazon i companyies similars s'ho acabin enduent tot. Per això dins de l'escenari negatiu, cal valorar la capacitat d'alguns establiments de fer el salt a la connectivitat. Al mercat de Ripoll, hi ha productors de la comarca que formen part d'una pàgina de paradistes que admeten comandes telemàtiques i fins i tot te les porten a casa. Ha estat una reacció de diferents sectors que fins ara els costava fer aquest pas.

Durant aquestes setmanes s'ha conegut la desaparició del Front Nacional de la política local, i alhora la continuïtat de Sílvia Orriols com a regidora no adscrita. Creu que canviaran gaire les coses?

Ho desconec. Es tracta d'una problemàtica interna que no vull valorar. Però el reglament orgànic municipal preveu que qui ostenta la representació en comissions i patronats són els grups. Com que serà regidora no adscrita no podrà participar-hi a partir d'ara.

llocs de major concentració serà més elevada. Per això les autoritats i el govern

hauran de valorar com es fa per evitar una punta de propagació. Cal que sigui

PUBLICITAT Serveis

PORTES OBERTES VIRTUALS

www.escolahostaleriaosona.net

CFGM
Pack Cuina i Pastisseria

CFGM
Pack Cuina i Sala

CFGS Direcció de Cuina

CFGS Direcció de Serveis en Restauració **NOVETAT**

DUAL

Passeig de la Suïssa, s/n
08551 Tona, Barcelona - Tel. 938 87 08 54

- Tens una notícia o una foto curiosa o de denúncia?
- Has gravat un vídeo interessant?

Envia'ns un missatge al whatsapp d'EL 9 NOU

646 079 023

La mesura ha permès més llibertat de moviment als residents i que la Covid-19 no hi hagi entrat

Cinc osonencs que treballen a la residència de Castellcir es confinen amb la gent gran durant 21 dies

Castellcir

G. Freixa / G. Escrigas

Després de 21 dies sense entrades i sortides, les portes de la residència La Ginesta de Castellcir, al Moianès, es van obrir de nou. Durant tres setmanes, 17 treballadors i treballadores del centre –entre els quals quatre osonenques i un osonenc– s'han confinat amb la gent gran que viu a la casa. “Des del CAP de Moià es va establir un protocol segons el qual havíem de tenir confinades les persones grans a la seva habitació durant 15 dies”, explica la directora de la residència, la torellonca Patrícia Cendrós. S'havia de fer tot i que no hi havia cap positiu ni cap persona amb símptomes. “No confinats a la casa, sinó en una habitació de sis metres quadrats”, remarca. Aquesta mesura no quadrava amb l'esperit del centre. “La nostra filosofia és que això no és una residència, sinó una casa gran”. Segons la directora, si els avis havien d'estar confinats era per no contagiar-se a través dels treballadors, que entraven i sortien. Per això, la plantilla va decidir que farien l'esforç de quedar-se a viure al centre, i així les persones residents podrien fer vida normal i seguir movent-se lliurement per tota la casa, i fins i tot pel jardí.

La directora va explicar als treballadors que per poder tirar endavant aquesta acció es necessitaven un mínim de 15 persones. “De seguida les

L'emoció dels treballadors de la residència un cop finalitzat el confinament. A baix a la dreta, Patrícia Cendrós

17 persones que hi ha hagut tancades es van oferir”. Malgrat la major mobilitat que ha permès la mesura, quan han aparegut sospites de

Covid-19 en algun resident “s'ha aplicat el protocol d'aïllament a l'habitació d'una manera estricta. De moment estem nets”, diu Cendrós.

A banda de la directora, Patrícia Cendrós, que és de Torelló, quatre osonencs més han passat els 21 dies confinats amb la gent gran que viu

a La Ginesta de Castellcir: Txell Bonet i Anna Montañà, de Manlleu; Maria Roca, de Tona, i Jaume Ribas, de Vic. “Tenim una manera de treballar específica, i per formar l'equip he fet propostes per treballar o s'han interessat pel projecte persones que em coneixen i que també són d'Osona. Cal posar en valor les persones que fan molts quilòmetres amb el cotxe per poder treballar d'una manera i en un ambient que els compensa”, diu Cendrós.

Durant els 21 dies confinats, el vincle amb la gent gran i entre els companys de plantilla ha sigut molt intens, una emoció continguda que es va desbordar dilluns al creuar la porta de sortida. Ara, el personal de La Ginesta treballarà a través de dos torns de 12 hores amb l'objectiu d'oferir la millor atenció a les per-

“Demostra que hi ha persones que es dediquen a la gent gran per vocació, perquè els agrada”

sones que viuen a la residència. “Crec que també s'ha de posar en valor la bona feina que fem en la majoria de residències. Casos com el nostre demostren que hi ha vocació i que hi ha persones que es dediquen a la gent gran perquè els hi agrada”. La directora assegura que s'està posant el focus en residències on, en la majoria dels casos, la situació no ha anat ni com volien ni com podien fer-hi front. A La Ginesta no han arribat ni testos ni equips de protecció suficients com per afrontar l'aparició de diversos brots de cop. “També ens hauria enganxat força desprotegits, i això no vol dir que es facin les coses malament, sinó que en molts centres no tenien els recursos necessaris per fer front a una situació sanitària excepcional”, conclou.

La residència Prat de Tona, investigada per la fiscalia

S'han obert diligències preprocessals civils

Tona

G.F.

La Fiscalia de l'Àrea de Manresa-Igualada-Vic ha obert diligències preprocessals civils a la residència Prat de Tona. Segons el fiscal en cap d'aquesta zona, Ramon Menac, “s'està requerint tot un seguit d'informació per saber què ha pogut passar en la gestió d'aquest centre, i en funció del que es trobi es tirarà endavant un pro-

cediment civil o no”. Des de la fiscalia d'àrea a la qual pertany Tona no consten diligències penals, però no descarten que es puguin obrir més endavant, sobretot si hi ha alguna denúncia per part d'afectats. La situació a la residència Prat es va fer insostenible a principi d'abril a causa d'un brot de Covid-19. Sense una plantilla adequada, la Generalitat la va intervenir després del crit d'alerta de l'Ajuntament.

**ITRAM
COVID-19
FONDS SOLIDARI**

Un percentatge de les nostres vendes el destinem per ajudar a iniciatives amb un impacte positiu en la lluita contra la COVID-19

**ITRAM
HIGIENE**

Solucions globals en higiene i desinfecció per a la indústria alimentària

Disposem de productes per a la **desinfecció de mans i superfícies que ajuden a combatre la COVID-19** degudament registrats al Ministeri de Salut.

Per a més informació: info@itramhigiene.com

Itram Higiene, SL
C. Figueres, 16

08500 Vic - Barcelona - Tel. 93 886 97 33
VAT.E5B63981781 - www.itramhigiene.com

#AMB ELS QUE MÉS ENS NECESSITEN

Ara més que mai, fem costat als que més ens necessiten. **Amb la col·laboració de la Fundació "la Caixa"**, enviem ajuda urgent a les entitats socials més necessitades i promovem les **aportacions de donatius per al Banc dels Aliments** i altres entitats assistencials.

A més, ja s'han posat en marxa projectes de **voluntariat on-line com "Cartes contra la solitud"** perquè la gent gran aïllada i sense companyia rebi missatges de suport i acompanyament.

A CaixaBank continuarem estant al costat dels nostres clients i de tota la societat.

#AMBTUARAMÉSQUEMAI

NRI: 3361-2020/09681.

 CaixaBank
Escoltar Parlar Fer

Diàlegs d'un temps

Enric Ordeix (8)

“**Estem desinformats perquè hem perdut els punts de referència**”

Llicenciat en Ciències de la Informació i en Ciències Polítiques, el vigatà Enric Ordeix (Vic, 1971) és avui director del Grau de Gestió de la Comunicació Global, del Màster en Comunicació Global, Lideratge i Diplomàcia Corporativa i membre de l'equip directiu de la Facultat de Comunicació i Relacions Internacionals de Blanquerna - Universitat Ramon Llull.

Vic

Miquel Erra

En temps de crisi, com la que estem vivint, proliferen les notícies falses que confonen i desinformen. Són una autèntica lacra?

Els rumors són fruit de la desinformació. Les persones tendim a o bé inventar o bé buscar fonts que ens semblen creïbles. És una inèrcia humana per combatre l'angoixa de no tenir resposta als fets. Les emocions vinculades al sentiment d'impotència i de por fan créixer encara més la necessitat de buscar explicacions a les coses que ens semblen extraordinàries, inaudites o injustes. Si a això hi afegim que hi ha persones que han vist aquí l'oportunitat de gaudir de cert protagonisme i deixar-se portar per una vanitat innecessària davant l'incert i la feblesa emocional col·lectiva, llavors és quan més han proliferat les notícies falses.

Comunicar bé en temps de crisi no és fàcil. Com creu que ho estan fent, en general, els governs de Catalunya i l'Estat?

Hi ha tres màximes per comunicar en temps de crisi. La primera és reconèixer l'abast de la tragèdia, encara que faci mal i pugui anar en contra del sentir col·lectiu. La segona, seqüenciar i organitzar el procés comunicatiu. Com ara que uns mateixos interlocutors informin dels temes clau i en un mateix moment del dia. D'aquesta manera donem continuïtat i transmetem seguretat. I la tercera, l'avaluació de l'acció i el pla de futur o full de ruta. Les institucions que poden mirar al passat amb una certa mirada en termes de temps, recursos humans i materials i afectacions econòmiques, resisteixen millor als greuges de credibilitat que els pugui ocasionar una crisi. El govern espanyol fa servir interlocutors diversos, de forma descoordinada en temes i temps. El govern de la Generalitat, en canvi, això ho ha tingut molt més en compte.

En el món actual la gent creu estar molt informada, però en realitat potser no ho està tant?

Estem desinformats perquè hem perdut els punts de referència. A poc a poc, un cop democra-

titzat l'accés a les xarxes socials, ens hem vist amb la necessitat de buscar informació de fonts amb credibilitat. Quanta informació hem rebut de les màscares protectores per preveure el coronavirus? Sabem, però, que només podem creure aquella informació que provingui d'institucions amb un cert crèdit. La persona ben informada no és aquella que ho consumeix, llegeix o mira tot, sinó aquell que tria bé les fonts i en fa una lectura acurada. L'accés a la informació sovint ens porta a l'excés d'informació, que, alhora, ens confon i ens desinforma.

Molt connectat no és sinònim de bon informat.

Aquest dies, tots tenim la sensació que hi ha un sol tema a l'agenda mediàtica, encara que mirat des de diferents angles. La reiteració dels continguts a què ens tenen acostumats els mitjans de comunicació generalistes, per transmetre la sensació que ens informen dels fets amb detall i de forma acurada, és poc eficaç des d'un punt de vista de l'adquisició de coneixement. Els continguts d'un telenotícies poden cabre entre dues i tres pàgines d'un diari en format tabloide. Els nous formats que ens arriben per les plataformes tipus WhatsApp estan replicant un tipus de periodisme d'entreteniment i d'opinió que contribueix poc en la transmissió del que entenem com a "bona informació". Qui està molt connectat, per tant, sap les coses abans, però de manera poc eficient i, probablement, de forma confusa.

Es pot informar sense crear alarma social?

Aquest hauria de ser el repte d'una administració pública responsable. Quan un organisme gaudeix de legitimitat, difícilment genera alarma social. La ciutadania vol saber les coses tal com són i amb evidències. Hem sentit posicions molt contundents i gairebé visionàries amb relació al coronavirus. El govern alemany es va atrevir a dir, just quan encara la pandèmia era incipient, que la majoria de la població podria passar la malaltia, d'una manera o altra. Tothom es va alertar, però ningú va negar l'autenticitat i raonabilitat de l'afirmació. En canvi, quan altres mandataris han volgut negar l'evidència, amb la intenció d'evitar alarma social, llavors

han tingut dificultats per redreçar la situació i han hagut d'utilitzar mesures més restrictives.

En moments de crisi tot comunica. Creu que ha estat adequat militaritzar part de la informació com està fent el govern de l'Estat?

Hem vist dos tipus de narratives segons del govern que es parli. El cas del govern espanyol ha volgut equiparar seguretat amb fermesa i, per això, ha combinat el poder civil amb el militar. El govern català ha preferit una narrativa de proximitat, delegant part del discurs a les institucions locals, com ara ajuntaments i hospitals. És evident que l'esquenografia del govern espanyol no hauria funcionat pel de la Generalitat. El símbol o icona d'un representant de l'exèrcit a Catalunya es conceptualitza de manera ben diferent que a la resta d'Espanya.

Les epidèmies propaguen por i inseguretat.

Sí. I això no es pot evitar. En qualsevol situació de crisi social cal combatre la inseguretat amb fermesa i una certa perspiciàcia. L'element clau per a la majoria de les institucions i empreses serà treballar la recuperació de la seguretat en l'altre, en el personal que t'atén a les botigues i entre els empleats de les empreses. Un dels grans reptes per a les agències de relacions públiques del país serà treballar la percepció d'excel·lència en la gestió i producció dels productes o serveis. També en el terreny sanitari i d'higiene. La reacció humana clàssica davant d'una situació d'inseguretat és recollir-nos en allò que coneixem i ens és propi: la família, els amics... si ho portem a l'àmbit social, veiem com la botiga del barri incrementa la seva afluència i clients, especialment si estem parlant de l'alimentació. Hi ha molts estudis que preveuen un repunt del consum responsable i de proximitat.

La por ajuda a avançar o paralitza?

El que paralitza és el canvi d'hàbits, no tant la por. La por és l'avís que cal canviar aquests hàbits. La intel·ligència social rau en la capacitat d'adaptar-se al canvi i a minoritzar el procés d'adaptació a la nova situació. Això ho hem vist clarament en el nostre confinament. Estic convençut que hi ha molta gent que podria allargar aquesta situació

sense cap patiment. Què hauríem pensat si ens haguessin dit d'entrada que ens havíem de confinar a casa més d'un mes? Com hauríem reaccionat? Quina por! Si bé, ara, el procés de desconfinament haurà de tenir en compte la por a l'exterior, perquè els hàbits de conducta hauran de ser diferents i les mesures sanitàries molt més estrictes. La responsabilitat de les institucions i, també, dels mitjans de comunicació serà acompanyar les persones i col·lectius a adaptar-se a aquesta situació tan incerta.

Les xarxes socials han permès connectar gran part de la població. Però hi ha segments, com el de la gent gran, que en continuen al marge...

El que hem viscut amb el coronavirus és un reflex de la nostra societat. Malauradament, les minories o persones amb risc d'exclusió social continuen patint la crua realitat d'una societat exclouent. Les xarxes socials això no ho canvien. Amb tot, en un món que per unes setmanes ha passat a ser primordialment *on line*, crec que és de gran vàlua la donació de tauletes per a residències d'avis, per evitar o, almenys, minorar aquesta exclusió. Accions d'aquest tipus són les que ratifiquen la narrativa de proximitat a què ens referíem i que marquen un element diferencial entre el govern de la Generalitat i el de l'Estat. Una mostra recent que

les xarxes socials reflecteixen la nostra realitat el veiem en un estudi elaborat en plena crisi sanitària per part de Blanquerna i l'Emerson College de Boston, on es mostra que els barcelonins es connecten i es relacionen socialment davant la crisi fins a un 36% més que els novaiorquesos.

Estem preparats per assumir aquests nous models de socialització?

L'estudi anterior ens diu que la nostra cultura es mou en patrons de més proximitat social que la novaiorquesa i, això, es deriva en més activitat a les xar-

xes. Això ens mostra que estem, ja ara, assumint els canvis derivats de la crisi i que ja hem adoptat nous models de socialització. Es diu que els nous hàbits es fan propis pels volts d'un mes. El confinament provocarà que tant l'ensenyament com el comerç siguin factibles també en format *online*, fins i tot en aquells establiments o centres d'ensenyament que no estaven habituats a aquest sistema de negoci o servei. Ens sorprendrà quan un institut o universitat ofereixi l'alternativa *online* als seus estudis tradicionals. D'altra banda, la distància social obligada s'establirà de forma habitual fins que no tinguem una vacuna efectiva. En aquell moment, d'aquí a aproximadament un any i

"El que paralitza és el canvi d'hàbits, no la por. La por és l'avís que cal canviar aquests hàbits"

mig, ja ens haurem habituats a saludar i parlar amb una certa distància de prevenció.

Podem viure sense abraçar-nos?

No crec que haguem de viure sense abraçar-nos. En llenguatge no verbal la distància social expressa el grau de confiança o desconfiança que tens amb la persona que tens al davant. Aquests dies, tots hem tingut un sentiment de culpa quan ens hem trobat un amic o familiar al supermercat o al carrer i hi hem hagut de conversar establint un "espai reglamentari". Això és artificios i no crec que ho haguem d'incorporar a l'anomenada "societat postcoronavirus" perquè malmetria la nostres relacions més bàsiques. Que hem d'establir nous codis de conducta gestual és ben segur, però apareixeran de forma espontània i diferent en cada cultura o realitat social. Per tancar el tema de l'abraçada... vivim en uns moments amb un gran

component emocional que acceptem amb resignació. Aquests dies, tots coneixem algú, o hem viscut, la pèrdua d'una persona propera i sabem com ha estat de dolorós no haver pogut donar l'últim comiat amb una abraçada. No es pot viure sense això, és inherent a la condició humana.

Com podem compaginar aquest món accelerat amb la certa pausa tensa que implica aquest moment?

M'agrada el concepte de pausa tensa. Llitem per ser amos de la nostra agenda i, d'alguna manera, participar de la de l'altra gent. Aquests moments de silenci o de desacceleració ens han donat l'oportunitat de ser més a prop del domini del calendari i de l'assoliment de tranquil·litat. Amb tot, això de tenir temps, que ens hem repetit com un mantra una i altra vegada, ha estat certament enganyós. No és que tinguem més temps, sinó que hem deixat d'estructurar-lo de la manera que estàvem habituats a fer-ho. Ara han aparegut una colla de condicionants nous que fan que la nostra velocitat sigui una altra, però sense pauses i a un ritme més constant. A quanta gent li falta temps, ara que en té? Sembla una contradicció, però, com deïem, és qüestió d'hàbits.

Es podrà canalitzar tota aquesta energia que desprenen les xarxes socials a crear consciència?

Els grans agents de canvi social tenen tots un suport col·lectiu de base amb una gran mobilització a les xarxes. És el que anomenem en anglès *grassroots*. Els activistes o agents de canvi utilitzen la tecnologia per cercar legitimitat davant els poders i contrapoders amb els quals s'han d'enfrontar. El nou ordre mundial demana d'una nova diplomàcia ja no tant dels governs sinó de la gent, amb més capacitat d'acció i mobilització. La crisi del coronavirus és la crisi contemporània més gran que ha patit el món globalitzat, en què serà imminent una reacció per part d'una població intercomunicada, especialment davant d'un problema col·lectiu que toca els grans temes que qüestionen el sistema actual.

4t Premi NARRATIVA CURTA EL 9 NOU

Bases

1. El premi de **narrativa curta EL 9 NOU** es concedirà al millor relat de temàtica lliure.
2. El premi és obert a autors nascuts o residents a les comarques d'Osona, el Ripollès, el Moianès i el Vallès Oriental, més grans de 18 anys. Cada autor podrà participar al concurs amb una sola obra, d'autoria individual.
3. Els treballs hauran de ser inèdits i escrits en llengua catalana. Les obres no podran haver estat premiades anteriorment, ni estar pendents de la resolució d'altres certàmens.
4. L'extensió no excedirà el nombre mínim de 9.500 caràcters i màxim d'11.500 caràcters, espais inclosos.
5. Els premis seran de 500 euros per al guanyador del primer premi, 300 per al segon premi i 200 per al tercer premi.
6. Els relats guanyadors dels tres premis i una selecció dels altres set millors que s'hagin presentat, a criteri del jurat, seran publicats per **EL 9 NOU d'Osona-Ripollès i EL 9 NOU del Vallès Oriental** en les seves edicions de divendres, del 3 de juliol al 4 de setembre d'enguany. La participació al premi comporta la cessió dels drets de publicació de l'obra al convocant. Un cop emès el veredict del jurat, els autors premiats i seleccionats hauran d'enviar el seu relat en format digital i no podran renunciar a la publicació.
7. Les narracions s'hauran d'enviar per correu electrònic a <marketing@vic.el9nou.com> indicant que és per al Premi de Narrativa Curta EL 9 NOU. S'hauran d'enviar dos documents diferents. El primer serà la narració, a l'encapçalament hi ha de constar el títol. En el segon document, hi haurà d'haver el títol de la narració i les dades personals: nom i cognoms, adreça, població i telèfon.
8. El termini d'admissió de treballs acaba el dia 5 de juny de 2020.
9. El jurat del premi estarà format per persones del món de les lletres de reconeguda vàlua en l'àmbit territorial del premi.
10. El veredict del jurat es farà públic a través del diari EL 9 NOU i del web EL9NOU.CAT el dia 26 de juny de 2020.
11. Els autors dels relats seleccionats es comprometen a aparèixer a EL 9 NOU amb fotografia i amb el seu nom i cognoms, i en cap cas sota pseudònim.
12. Tant el convocant com el jurat del premi es reserven el dret de resoldre, segons el seu bon criteri, qualsevol cas no previst en aquestes bases.
13. La participació en el premi implica l'acceptació íntegra de les bases i dels drets i obligacions que se'n deriven.

Un casament amb dues dates

Ferran Colom, de Vic, i Núria Cuní, de Taradell, s'havien de casar el 30 de maig però a causa del coronavirus han hagut de reprogramar l'acte, que esperen fer amb normalitat

Vic

Guillem Rico

Als anells hi tenen gravada la data del 30 de maig, però el casament no se celebrarà aquell dia. El vigatà Ferran Colom i la taradellenca Núria Cuní fa més d'un any i mig que van començar a planificar un dels dies més importants de la seva vida, però la crisi del coronavirus els ha alterat el calendari. Al març, "quan va començar tot, vam dir: 'Com serà que al 30 de maig no es pugui fer'. Al principi estàvem molt tranquils". Com molta gent, comptaven que després d'un confinament de dues o tres setmanes "ja estaria", però a mesura que van anar passant els dies van veure que calia un pla B i es van posar com a data límit la Setmana Santa per ajornar el casament.

El pla per al dia 30 de maig era fer la cerimònia a l'església dels Dolors de Vic i fer l'àpat al Mas El Martí de Viladrau, amb càtering de Vernissage. Abans de Setmana Santa, ja van rebre un correu electrònic de la casa en què "ja ens deien que millor féssim una prereserva per a una altra data per si de cas". També perillaven els vols dels germans de la núvia, que viuen a Noruega i Finlàndia, i d'altres convidats que resideixen fora, que finalment s'han acabat anul·lant i entre tot plegat van acabar decidint el canvi de data, ja que en l'hipotètic cas que s'acabés el confinament total el 9 de maig tampoc tenien clar si en les tres setmanes restants podrien acabar de perfilar els detalls que queden per lligar ni les condicions en què es podria celebrar un acte en què hi ha prevista l'assistència de 140 convidats.

Ferran Colom i Núria Cuní

Fa dues setmanes i mitja va ser quan van decidir el canvi de data per al 4 de setembre, "un divendres", apunten, ja que "ens hem hagut d'adaptar al que hi havia". Ells preferien un dissabte, com tenien previst inicialment, però per mantenir el pla de la primera data, pel que fa a l'espai i al càtering, "ja no quedaven més dissabtes, només el 14 de novembre" i preferien una època en què fes més bon temps. Pel que fa a l'església, no patien per quadrar la nova data. I tot plegat s'ha de comunicar als convidats, als quals quan van fer la prereserva ja els van plantejar l'opció del setembre: "Els vam enviar un whatsapp genèric que es guardessin la data per si de cas". Ara ja és definitiva.

"Tenim l'esperança que al setembre s'hagi arreglat", comenten. Cuní i Colom són conscients que es parla que "durant un temps no hi

podrà haver molta acumulació de gent" i "quedaríem fotuts si ens limitessin el nombre de convidats". De fet, recorden, ja els van limitar molt perquè tenen una família molt extensa i d'amics hi van "els més propers".

Confien que al setembre el puguin fer amb certa normalitat

Precisament veure com han de seure els convidats o triar les músiques és una de les tasques que s'han entretingut a fer aquests dies de confinament. Els primers dies van tenir més temps lliure però ara tots dos treballen unes hores, ell, que és fisioterapeuta, al matí i ella, que treballa en el món de les assegurances, a la tarda de

forma presencial. El que no han pogut fer són les proves dels vestits que tenien previstes per aquests dies, però de fet, ara, fins al setembre tenen temps. I també compten que els cancel·laran el viatge de nuvis a Nova York i Punta Cana que tenien previst fer a partir de l'1 de juny.

El que tampoc té data, tot i que potser els seus amics sí que la saben, és el comiat de solter. Havia de ser el 4 d'abril, com van saber un cop ja havia passat, i tampoc saben ben bé si el farien junts, separats o una part de cada, expliquen els nuvis. Després de l'enrenou que creuen que els pot haver comportat els canvis als qui l'organitzaven, comenten que "amb un sopar ens donem per acomiadats".

Tenir la segona data els dona més tranquil·litat i de fet es plantegen gravar-la també als anells. El dia i el motiu del canvi segur que els quedarà gravat per sempre.

Bodes, batejos i comunions, en 'stand-by'

Vic/Ripoll

G.R.

El coronavirus ha obligat a posposar cerimònies que es planifiquen amb temps com els casaments, però també batejos i comunions. Les cerimònies civils s'han ajornat totes fins que passi l'estat d'alarma, segons determinen des del Departament de Justícia, i sols es podrien fer en casos excepcionals per risc de mort. Pel que fa a les cerimònies religioses, el vicari general del Bisbat de Vic i rector de Sant Joan de les Abadesses, David Compte, explica que segueixen els criteris que es marquen des de Sanitat i "facilem al màxim que no quedi cap petició per atendre" amb la idea de donar el "màxim d'oportunitats" per canvis de data. Des de l'inici del confinament, al bisbat s'ha fet un casament a Manresa amb els nuvis, el mossèn i dos testimonis que prenen les mesures pertinents. "Es pot fer en petit format, la celebració és diferent", apunta. "No està a les nostres mans dir quan es podrà permetre l'aglomeració de més gent", diu Compte. Pel que fa a les comunions, "mirem de continuar la preparació de forma virtual". El vicari general explica que "es preveu una situació econòmica complexa i el sagrament en si és gratuït". Quant als enterraments, recorda les limitacions que hi ha i explica que un cop passi tot preveuen fer misses a cada parròquia en record als difunts i qui ho desitgi un acte propi pel seu familiar, ja que "és una necessitat poder viure el dol".

Regalen 10.000 mascaretes quirúrgiques al Bisbat per a col·lectius amb risc d'exclusió

Vic Les empreses PuenteChina –especialitzada en contactes professionals i de negoci entre la Xina i Espanya– i Lucta han regalat un milió de mascaretes quirúrgiques per destinar a diferents col·lectius amb risc d'exclusió d'arreu del país. La comarca d'Osona es beneficiarà de 10.000 d'aquestes mascaretes a través del Bisbat de Vic, que dilluns les va rebre al Palau Episcopal de Vic (a la foto). De la distribució se n'ha encarregat l'Orde de Malta, un orde religiós catòlic, d'arrels mil·lenàries i actualment reconegut com a subjecte de dret internacional per les Nacions Unides.

ALBERT LLIMÓS

Olost manté els compromisos de despesa

Olost La declaració de l'estat d'alarma ha capgirat el dia a dia dels municipis, que han hagut de cancel·lar moltes fires, activitats i serveis. En aquest escenari, l'Ajuntament d'Olost ha decidit mantenir els compromisos de despesa que ja havia adquirit i presupostat amb determinades empreses, com per exemple els mitjans de comunicació comarcals, ja que creuen que continuen sent un altaveu important i eficaç per fer arribar missatges a la població.

FESMÉS
el bricolatge de casa

fesmes.cat

T'HO PORTEM A CASA

#FESMESacasa

FES MÉS
GASTA
MENYS

Queda't a casa, et portem tot el que necessites.

FES-TE LA
TARGETA VIRTUAL!
molt a guanyar!

CLICA I COMPRA
fesmes.cat

SERVEI DE
TRANSPORT
A DOMICILI

Conxita Sardà i Comas

Vídua de Ramon Barniol Rifà
Ha mort cristianament el dia 21, a l'edat de 86 anys.

A.C.S.

Els seus fills, Joan i Carme, Lourdes i Jaume; nets, Pol, Marta i Sergi, Mireia i Javi; germans polítics, nebots, cosins i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que la recordeu en les vostres oracions, i agraeixen les mostres de condol rebudes.

Domicili: c. Pla Alzina, 8.

Centelles, abril de 2020

Engràcia Serra i Suñé

Vídua de Ramon Molist Puigsalloses
Ha mort cristianament el dia 18, a l'edat de 99 anys.

A.C.S.

La seva filla, Conxita; germans polítics, Eduard Trasserras i Maria Palomera; nebots, cosins i tota la família, al comunicar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que la tingueu present en les vostres oracions.

L'ofici exequial se celebrarà més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

Alhora, volem donar les gràcies a les senyores M. Teresa, Camila i Victòria, per la seva atenció i caliu humà.

Domicili: plaça de l'Estació, 7, 3r 2a.

Vic, abril de 2020

Concepció Casanova i Soldevila

Va morir el dia 17, a l'edat de 91 anys.

A.C.S.

El seu espòs, Miquel Relats Rosanas; fills, Josep i Eulàlia, Lluís i Ramona, Xavier i Antònia; nets, Laia i Marta, Lluís i Xavier, Adrià i Isaac; besnet, Aran; germans polítics, família i gent que l'estimava us demanem que pregueu per ella i la recordeu sempre.

La cerimònia de comiat se celebrarà un cop passi tot i tornem a la normalitat.

Sant Miquel de Balenyà, abril de 2020

Margarita Pou i Padrosa

Vídua de Fermí Tañà Cordellana
Ha mort cristianament el dia 18, a l'edat de 89 anys.

A.C.S.

Els seus germans, Josep (†) i Ramon; germans polítics, Carme Portús (†), Àngels Sarreta, Rosa Tañà, Enric Tañà i Neus Montero; nebots, cosins i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que la recordeu en les vostres oracions.

Se celebrarà l'ofici exequial més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

Vic, abril de 2020

Rosa Argemí i Tarté

Vídua de Ramon Musach Lladó
Ha mort cristianament el dia 18, a l'edat de 95 anys.

A.C.S.

Els seus fills, Pere i Nati, M. Carme, vídua de Johnny, Montserrat i Joan, Vicenta i Jaume, Maria i Joaquim; nets, Ramon, Sergi i Angi, Guillem i Gessamí, Lourdes i Jordi, Jordi i Anna, Jaume, Miquel i Mònica, Rosa Maria i Jordi, Marc, i Jordina; besnets; germana, Pepeta; germans polítics, nebots i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que la recordeu en les vostres oracions.

L'ofici exequial se celebrarà més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

Domicili: Vivendes Tutelades de Can Codina - Ctra. de Manresa, 2.

Tona, abril de 2020

Marcelino Font i Raluy

Vidu de Rosalia Pous Comerma
Ha mort cristianament el dia 17, a l'edat de 92 anys.

A.C.S.

Els seus fills, Jordi i Magda; fills polítics; nets, Nil, Judit, Anna, i Èric; besnets, Martina i Marc; tota la família i la raó social Pneumàtics Marcelino, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que el recordeu en les vostres oracions.

La cerimònia de comiat se celebrarà més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

Vic, abril de 2020

Mercedes Torrejón i Nuñez

Vídua de Juan Flores Arocha
Ha mort cristianament el dia 22, a l'edat de 81 anys.

A.C.S.

Els seus fills, Juan José (†), Conxita i Jordi, Antonia (†), Toni i Susana, Merche i Marià; nets, Cristina, Jordi, Marc, Joan, Aleix i Adrià; germans, germans polítics, nebots, cosins, tota la família i la raó social Transportes Frigoríficos Juan Flores, SL, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que la recordeu en les vostres oracions.

La cerimònia de comiat se celebrarà més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

També volen donar les gràcies a tot el personal de la Residència El Nadal de Vic, pel seu caliu humà i les atencions rebudes.

Gurb, abril de 2020

Àngel Bertrams i Capdevila

Vidu de Carme Costa i Terricabras
Ha mort cristianament el dia 18, a l'edat de 95 anys.

A.C.S.

Els seus fills, Xavier i Rosa, Pilar, Josep Maria i Dolores; nets, Marc i Martí; germà, Antoni; germans polítics, nebots, cosins i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que el recordeu en les vostres oracions.

La cerimònia de comiat se celebrarà més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

Domicili: c. Montserrat, 19.

Santa Eugènia de Berga, abril de 2020

Vic recupera els tres mercats setmanals a partir de dimarts

Vic

EL 9 NOU

A partir d'aquest dimarts es reprenen els tres mercats setmanals que es fan a la ciutat de Vic: el dels dimarts i dissabtes a la plaça Major, i el dels diumenges al passeig de la Generalitat. Els mercats ambulants a la capital d'Osona van quedar totalment suspesos des del moment que el govern de l'Estat va decretar l'estat d'alarma el passat 14 de març. Ara, després de sis setmanes i d'avaluar l'evolució de la pandèmia, es permetrà que puguin tornar a muntar parada i vendre en els mercats només els marxants de productes frescos, aliments i higiene personal.

Des de la Regidoria de Promoció Econòmica, Ocupació i Comerç, que encapçala Bet Piella, es remarca que caldrà ser molt estricte amb les normes de seguretat i distanciament social, tant entre les parades que s'hi instal·laran com entre les persones que aniran a comprar al mercat. Entre les recomanacions de protecció hi ha el fet d'utilitzar màscares de protecció, guants i prioritzar el pagament amb targeta per evitar l'intercanvi de monedes.

Per garantir l'abastament de la població durant el confinament continua activa la campanya "Comerç a domicili", en què diversos negocis principalment d'alimentació permeten fer la comanda a distància i et porten els productes a casa.

L'Ajuntament de Tavèrnoles compra 500 mascaretes per als veïns

Tavèrnoles L'Ajuntament de Tavèrnoles ha comprat mig miler de mascaretes quirúrgiques que aquest dijous es van començar a repartir per les cases. L'objectiu és que els veïns i veïnes disposin de material de protecció i, així, reduir el risc de contraure la Covid-19. Segons informa el consistori, també s'està fent seguiment de persones vulnerables i que viuen soles. Així mateix, al poble hi ha un grup de voluntariat que confecciona bates sanitàries i l'Ajuntament ha aportat una persona per treballar al pavelló de Gurb, on mitjançant una iniciativa de Casa Taradellas se'n produeixen 2.000 cada dia.

Va passar de matinada quan tornaven de treballar d'un escorxador de Santa Eugènia de Berga

Commoió per la mort d'un home arrossegat per l'aigua al riu Gurri a Vic i la desaparició d'un altre

Vic

V.P.

El tràgic accident es va produir durant la nit de dimarts a dimecres a la passera del riu Gurri que hi ha al camí que enllaça Vic amb Santa Eugènia. Es tracta d'un camí que utilitzen molts dels treballadors de l'escorxador Le Porc Gourmet, al polígon del Bulló, per anar i tornar de la feina, tant a peu com en bicicleta, i que amb les crescudes del riu queda cobert d'aigua. Un veí de Vic que tornava de treballar de matinada amb bicicleta va ser arrossegat pel fort corrent d'aigua que hi havia en aquell moment. Els equips d'emergència van iniciar la recerca a primera hora del matí, quan van rebre la denúncia d'un testimoni dels fets. Hi van treballar unitats especialitzades dels Bombers, dels Mossos d'Esquadra, la Guàrdia Urbana i voluntaris de Protecció Civil de Vic. Durant tot el matí, un helicòpter va recórrer

Tres membres del cos de Bombers treballant en la recerca, dimecres al matí

insistentment el tram del riu Gurri fins a la seva desembocadura al Ter. Pels volts de la 1 del migdia, voluntaris de Protecció Civil i agents de la Guàrdia Urbana de Vic van

localitzar el cadàver sense vida del desaparegut, un veí de Vic de 21 anys i d'origen ghanès, a l'altura del pont de Ferro, a més de tres quilòmetres de distància d'on va

caure a l'aigua. Els Mossos d'Esquadra van rebre hores després la denúncia d'una possible segona víctima, un altre treballador de l'escorxador que també podria haver estat arrossegat per l'elevat cabal del riu. Segons algunes fonts, haurien trobat la seva documentació al riu però no el seu cadàver. Per això les feines de recerca van continuar durant la tarda de dimecres i també durant tot dijous. Després de tot el dia buscant-lo sense èxit, pels volts de 2/4 de 8 del vespre van suspendre l'operatiu. Aquest divendres a primera hora del matí estava previst reprendre'l.

L'accident ha reobert el debat de les condicions laborals dels treballadors de les

càrnies. Els sindicats CCOO i COS, així com Càrnies en Lluita, han reclamat que es facin les actuacions pertinents perquè aquests treballadors puguin desplaçar-se a la feina amb condicions i amb la màxima seguretat. Ja s'havia reclamat anteriorment un servei de bus gratuït als polígons i fins i tot es va aprovar una moció l'any 2017 a l'Ajuntament de Vic en aquest sentit.

L'alcalde de Vic, Anna Erra, va lamentar el mateix dimecres l'accident i va assegurar que en el moment dels fets el camí estava tancat després d'haver rebut l'avís de Protecció Civil del risc d'inundacions. A més, aquest tram del riu està pendent que s'arrangin els desperfectes que hi va deixar el temporal Glòria el passat mes de

La víctima és un jove de 21 anys veí de Vic que anava amb bicicleta

Els sindicats reclamen que es posi un servei de bus per evitar més accidents

gener. L'Ajuntament de Vic, segons Erra, "està estudiant la possibilitat que el servei de bus urbà pugui arribar fins aquesta zona industrial de Santa Eugènia".

Des de l'oposició, tant ERC com Capgirem van expressar a través de les xarxes socials que l'accident és un exemple de la precarietat laboral dels treballadors del sector carni. Capgirem ja havia alertat en el ple del mes de febrer de les condicions en què estava el camí i el risc que suposava per als treballadors.

Accident mortal a Taradell

Un veí de Vic de 35 anys mor en bolcar el cotxe que conduïa

El vehicle de l'ADF on anava la víctima, bolcat al marge del camí

Taradell

L.M.

Un veí de Vic de 35 anys va morir en un accident al camí de la Vallmitjana de Taradell, aquest dijous al matí. L'home era vigilant del Càmping La Vall, subcontractat per una altra empresa, i per motius que es desconeixen va sortir de la via, un camí sense asfaltar, i va quedar encallat en un rec. Tot sembla indicar

que en caure dins del rec l'home hauria intentat sortir del vehicle, i en l'intent de sortir-ne s'hauria agafat amb el volant, fent contrapès i provocant que el vehicle s'acabés de bolcar i ell hauria quedat atrapat entre la porta i el cotxe.

Un veí va ser qui va descobrir el cotxe i el cos, ja sense vida, del conductor. Els Mossos van rebre l'avís al voltant de les 6 de la matina-

da, però l'accident s'hauria produït unes hores abans. Des del Càmping La Vall no entenen què hi feia el cotxe en aquella zona, ja que queda fora del seu perímetre de vigilància. Al lloc dels fets s'hi van desplaçar els Bombers, dues ambulàncies, tres vehicles dels Mossos i també els agents locals de Taradell. El cotxe va ser retirat amb la col·laboració del tractor d'un veí de la zona.

Dolors Arumí i Crusats

Ha mort cristianament el dia 22, a l'edat de 71 anys.

A.C.S.

El seu espòs, Rosend Farrés Dalmau; fills, David i Lúcia, Arnau i Aniol; nets, Ariadna i Isaac; germans, Ramon i Loreto; germans polítics, Patronilla, vídua de Josep, Rita i Albert; nebots, cosins, tota la família i les raons socials Ballestes Catalunya i Neumagurb, en participar-vos tan sentida pèrdua, us pregunuen que la tingueu present en les vostres oracions.

La cerimònia de comiat se celebrarà més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

Sant Julià de Vilatorrada, abril de 2020

És una obra d'Adif per garantir un millor subministrament a la línia de tren R3

Sorpresa entre els veïns per les obres d'una subestació elèctrica a l'antic baixador de Mont-rodon

Taradell

Laia Miralpeix

Dilluns van començar les obres de la subestació elèctrica transformadora en els terrenys on hi havia hagut el baixador de Mont-rodon. És una obra emmarcada dins del Pla de millores del sistema d'electrificació de la Xarxa de Rodalies de Catalunya que ha de permetre augmentar i garantir un òptim subministrament elèctric als trens d'aquest tram de la línia R3 que va entre Barcelona i Puigcerdà.

Les obres, adjudicades a l'empresa Lantani per 3 milions d'euros, han estat una sorpresa pels veïns, que segons apunten "no teníem coneixement d'aquesta construcció", comenta Toni Pla, membre de l'Associació de Veïns del Barri de Mont-rodon. Els terrenys són d'Adif i en el POUM ja constava aquest espai com a reservat per a serveis ferroviaris. L'any 2016, Adif va comunicar a l'Ajuntament la seva intenció de construir aquest edifici que, al ser competència estatal, des del consistori taradellenc no hi van poder actuar. Tot i així, es va elaborar un informe favorable que va aprovar la junta de govern local en data de 9 de maig de 2016. Una setmana més tard es va aprovar comunicar-ho als veïns, "tot i que nosaltres no podem dir si es va fer o no perquè no hi érem", apunta Joan Canó, regidor d'Urbanisme, Sostenibilitat

La subestació es construirà a l'espai on antigament hi havia hagut el baixador de Mont-rodon

L'estació Taradell-Montrodon

Taradell El 3 d'agost de 1953 es va inaugurar el baixador de Mont-rodon i va deixar de

funcionar el 28 de maig de 1989. Amb l'edifici en desús i després que tingués ocupes, a finals del 2009 Adif va enderrocar-lo.

i Mobilitat de l'Ajuntament de Taradell. Davant l'inici de les obres, l'alcaldesa de Taradell, Mercè Cabanas, es va posar en contacte amb el president de l'Associació de Veïns, Manel Soria, deixant clar que "han passat quatre anys, i nosaltres no hi podem fer res perquè és competència estatal".

A principis del 2020 Adif es va posar en contacte amb l'actual Ajuntament per demanar un local amb la intenció de començar les obres: "Va ser la primera notícia que vam tenir que es volia fer aquesta construcció", apunta Canó, que afegeix que "teníem convocada una reunió amb Adif a mitjans de març, segurament per explicar-nos l'inici d'aquestes obres, però per culpa de la Covid-19 es va acabar ajornant i, per tant,

L'Ajuntament diu que Adif va informar-ne l'anterior govern l'any 2016

desconeixíem que volien començar ara".

Les obres, que tenen un període d'execució de 12 mesos tant per l'obra civil com de subministrament, compta amb la instal·lació i posada de servei de l'equipament elèctric per a dues connexions d'alta tensió (25W) així com els equips de transformadors, rectificadors, *feeders* i els sistemes d'alimentació a la catenària i a les instal·lacions de seguretat. A banda del centre de control també hi haurà un edifici de logística o oficines, per si hi cal personal, un magatzem i uns lavabos. Les parets seran d'arrebossat, les obertures es faran amb emmarcats de pedra i la coberta amb teula aràbiga per recordar l'antic baixador.

Roda modifica les tarifes per accedir a la piscina municipal

L'obertura a l'estiu estarà condicionada a l'evolució de la pandèmia

Roda de Ter

EL 9 NOU

Roda de Ter va aprovar en el ple municipal d'aquest dimarts al vespre, el primer de la història del municipi celebrat per via telemàtica, la modificació de l'ordenança municipal vinculada als preus de la piscina. De cara a la temporada d'estiu, tal com va explicar el regidor

d'Esports, Toni Gaja, "s'ha regularitzat l'entrada gratuïta, que serà de 0 a 5 anys. L'entrada infantil -de 5 a 14 anys- i de jubilats valdrà 5 euros, i la tarifa general serà de 10 euros". Pel que fa als abonaments, es va apuntar que es mantenen les mateixes tarifes que en la temporada 2019.

Roda de Ter, com molts altres municipis, comença a

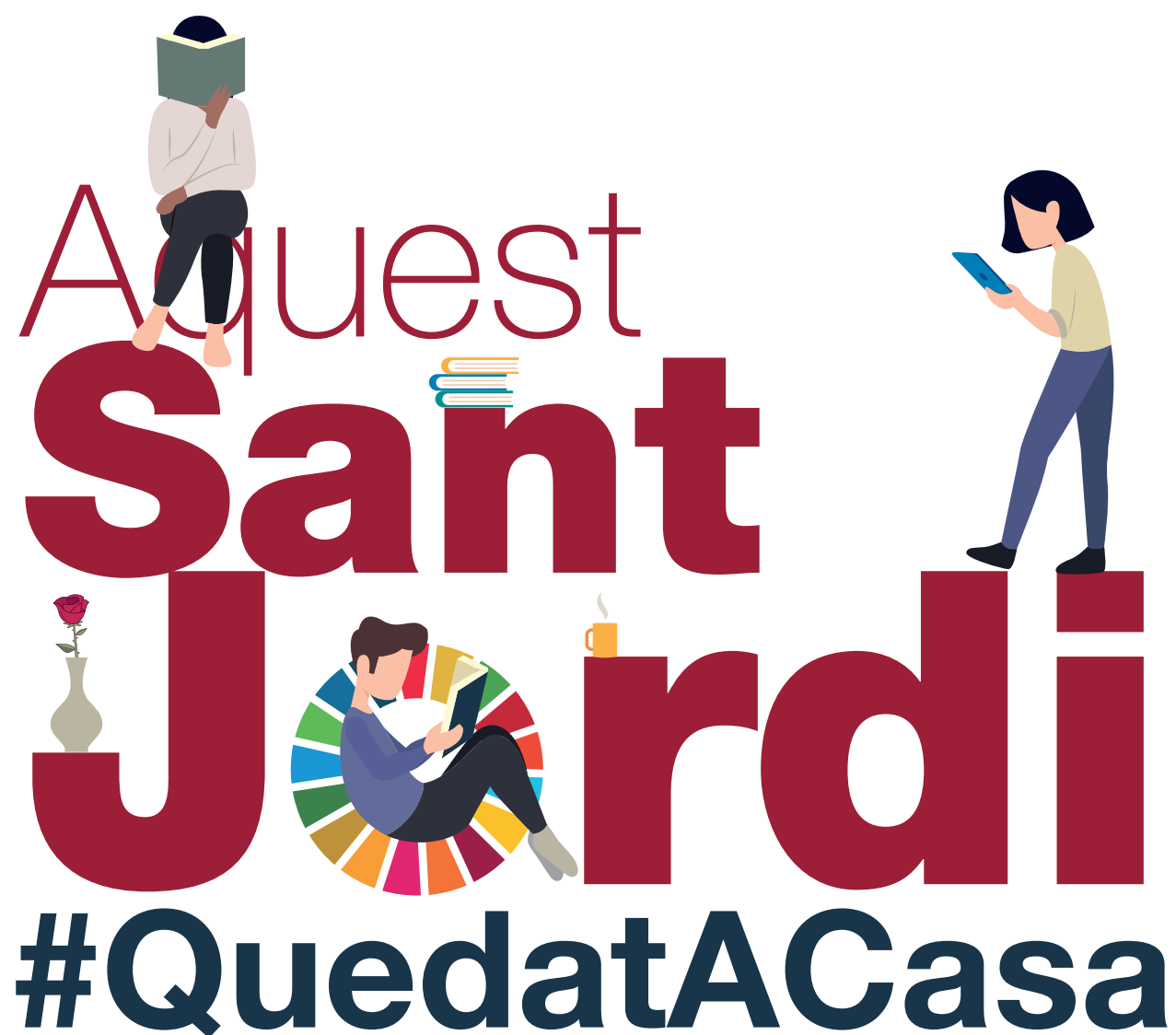
pensar en la campanya d'estiu i en la tasca de preparar i condicionar les piscines municipals. Des de la Regidoria d'Esports, però, Gaja va apuntar que la situació actual és incerta: "Haurem de veure com evoluciona la situació de la Covid-19, i en funció d'aquest fet haurem d'adaptar calendaris i accions. Ara mateix no se sap si es podran obrir les piscines

o no". La modificació de l'ordenança es va aprovar amb els vots a favor de l'equip de govern, format per Independents per Roda i Junts per Roda.

Esquerra es va abstenir: "És necessari ordenar la gestió de la piscina municipal per assegurar el seu bon funcionament, però creiem que cal alguna cosa més que mesures econòmiques. Caldria elaborar un pla de treball", va apuntar la regidora Roser Montané des del grup republicà. Reig va prendre nota de la petició però va insistir: "Estem a l'espera de veure què podem fer i què no aquest estiu".

Crida a Ripoll per ampliar la borsa d'habitatges

Ripoll L'Oficina Municipal d'Habitatge fa una crida per ampliar la borsa de lloguer, dirigida als propietaris de pisos buits que disposen de cèdula d'habitabilitat i certificat d'eficiència energètica. Ripoll té necessitat d'ampliar els pisos de lloguer en una borsa d'habitatge que es tramita a través de la Xarxa de Mediació del Lloguer Social, de l'Agència de l'Habitatge de la Generalitat, i que busca pisos en condicions assequibles per a famílies, gent gran o joves amb necessitat. **J.R.**

The title 'Aquest Sant Jordi' is rendered in large, dark red letters. A person is sitting on the letter 'A' reading a book. Another person is standing on the letter 'i' looking at a smartphone. A third person is sitting on the letter 'o' reading a book. A vase with a red rose is placed on the letter 'J'. A stack of books is on the letter 't'. A person is sitting on the letter 'r' reading a book. A coffee cup is on the letter 'd'.

Aquest Sant Jordi

#QuedatACasa

Som una societat valenta que valora allò que la fa millor, com la **Diada de Sant Jordi**. Aquest any l'hem de viure a casa per lluitar, tothom alhora, contra la COVID-19.

Els **ajuntaments**, amb el suport de la **Diputació de Barcelona**, mostrem en aquests moments la nostra força, capacitat i unitat.

**311 municipis, ara més que mai,
al servei de les persones.**

www.diba.cat/santjordi2020

**Diputació
Barcelona**

EL 9 NOU

Després de l'impacte del coronavirus el retorn al que fins ara hem conegut com a normalitat va per llarg. Tot i que la xifra de contagis notificats pugui créixer per l'increment de proves, durant els últims dies es confirma una tendència positiva, motiu pel qual és previsible que en unes setmanes es produeixi una disminució estadística de la cadena d'ingressos, de malalts, de malalts greus i de defuncions. També de persones curades. Aquesta, sens dubte, serà una bona notícia.

No obstant això, les restriccions per a l'activitat quotidiana continuaran. La mostra és que el Congrés ja

La cursa de fons cap a una nova normalitat

ha aprovat la nova pròrroga de l'estat d'alarma, que s'allargarà fins al 9 de maig. Aquesta és la data marcada en vermell al calendari per iniciar una desescalada complexa: per sectors, asimètrica i amb l'avís que, en funció de la repercussió, pot ser que calguin passos enrere. La sortida, per tant, no serà una cursa a l'esprint, sinó de fons. La dimensió de la crisi, la sanitària però també la

social i econòmica, és complexa de gestionar. No hi ha antecedents i, per tant, no es disposa d'un manual d'instruccions provat sobre quina és la forma òptima de procedir. No obstant això, sí que cal demanar als responsables polítics claredat i rigor en les directrius que es donen i que no se succeeixin missatges contradictoris. L'esperada decisió que els nens i nenes, a partir de diumenge, puguin

sortir al carrer va tenir aquest dimarts un sobtat canvi de guió: primer la portaveu del govern, Maria Jesús Montero, va anunciar que els menors de 14 anys podrien sortir però acompanyar els pares al supermercat, a la farmàcia o al quiosc; més tard, el ministre de Sanitat, Salvador Illa, va esmenar-la i va confirmar que podrien sortir a passejar. No passa res per rectificar, però en una

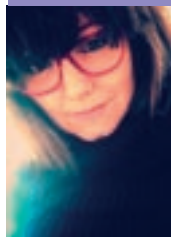
situació d'incertesa no és bo que els governs projectin una sensació de dubte. Els missatges han de ser clars. Que amb precaució els nens i nenes puguin sortir està bé. És una bona decisió.

En les properes setmanes, i especialment passat el 9 de maig, caldrà prendre'n més. I fer passos per caminar cap a aquesta nova normalitat, que, com hem vist en aquesta estranya diada de Sant Jordi, serà diferent i amb un horitzó fosc per les pessimes perspectives econòmiques de famílies i empreses. Les institucions, totes, també les de la Unió Europea, hauran d'actuar amb contundència per no deixar ningú enrere. Queda feina per fer.

La Pilarín

Si compréssim llibres cada dia

Marina Martori
Esriptora

És 25 d'abril i tinc roses en un gerro. Els rosers del jardí, amables, han ajudat a fer quedar bé l'Edu i tots els nens de casa, que són el millor de la vida. D'aquesta i de totes. I la meva col·lecció de dracs pot esperar, que els dracs sempre volen i saben tornar a casa i, mira, fins la novel·la de Connolly que volia com a llibre de Sant Jordi d'aquest any, que la *saga Charlie Parker* em té el cor robat, acabarà arribant i ja me'l compraré més endavant. Potser la pregunta serà on me'l podré comprar perquè qui sap si quedaran llibreries després d'aquest sidral o distribuïdores o editorials. Potser quedaran les grans. Com sempre. La tempesta és la mateixa per tothom –això és cert–, però no és el mateix tenir una closca de nou que un submarí. El que sortirà a la superfície quan hagi passat tot ja sabem qui és.

I aquí sí, aquí sí que m'enfado una mica. No m'enfado perquè Sant Jordi ha estat *on line*, estrany i descafeïnat, que per superar aquest trauma, sembla que tindrem una altra opció, al juliol, per aprovar en això de la diada dels llibres i les roses i per sortir al carrer, amb certa distància i perquè les abraçades promeses *on line* siguin reals, si ens deixen. M'empipo perquè tot això que ens passa amb el sector dels llibres és culpa nostra. M'emprenya que el món del llibre depèn d'un dia l'any, d'una festa l'any, d'una venda l'any i és culpa nostra. M'irrita que llegim poc, molt poc. I em fa una pena enorme.

Si compréssim llibres cada dia, això no ens pas-

TOM DEJA (BOSSMAN GRAPHICS) / AMERICAN LIBRARU ASSOCIATION

Aquí m'enfado. Perdoneu. Perquè no és que Sant Jordi siguin les rebaixes del sector i ajudin a acabar de rematar una temporada. No. És que Sant Jordi és el sector sencer, sembla. No tinc dades, això és cert, parlo d'oïdes, d'experiència, de converses tingudes. I em venen al cap els torrons de Nadal, que encara que en puguis trobar tot l'any o ets un fan de la menja o te n'estaràs tranquil·lament tot l'any. Si fa

Hauríem de llegir més. I si llegíssim més tot això de la crisi del llibre i les llibreries no ens passaria, però és que tampoc ens passarien altres coses que ens passen perquè no llegim prou

no fa com el llibre de Sant Jordi, que s'ha convertit en típic d'un dia l'any només, caigui a l'abril o al juliol.

Hauríem de llegir més. És així. I si llegíssim més tot això de la crisi del llibre i les llibreries no ens passaria, però és que tampoc no ens passarien altres coses que ara ens passen perquè no llegim prou.

*I deixeu-me insistir-vos que feu el favor de comprar a les llibreries petites, les del vostre poble, les que coneixeu com es diu el llibreter o la llibretera. I que ho feu avui, el 23 de juliol i també la resta de l'any... I sí, sí... bon Sant Jordi.

saria. Si les vendes fossin graduals, anar fent, anar llegint, anar comprant... no tindriem tots plegats, els que estem lligats una mica al sector, aquest anhel d'un dia, d'una festa, d'una venda.

PROTAGONISTES

Miquel Casadevall

Metge de l'EAP Lluçanès

L'atenció primària està fent una feina molt important per detectar casos de Covid-19, fer seguiment dels

malalts i evitar ingressos hospitalaris. Malgrat no sortir a les portades dels diaris, és un treball imprescindible.

Joan Grané

Gerent Hosp. Campdevàrol

L'Hospital de Campdevàrol ha començat a reprendre l'activitat habitual, amb precaucions. Al Ripollès, el

pic va arribar una mica més tard i va haver-hi temps de fer una bona previsió per no acostar-se al col·lapse.

Josep Font

Director general de Sodeca

Les empreses Sodeca, Pideca i Asmitec han aconseguit produir la primera màquina de desinfecció de carrers, que

serà útil ara i tindrà futures aplicacions. La crisi actual empeny cap a un món més col·laboratiu.

Toni Contijoch

Llibreter

El seu exemple, en el cas de la Llibreria Contijoch de Manlleu, podria ser també el d'altres llibreters que

aquests dies han posat en marxa webs i han utilitzat a fons les eines digitals per fer arribar els llibres als seus clients.

TRIBUNA

Ballar ben junts, sí que és ballar**Jaume Salés**

Aquests dies de confinament tothom ha de manegar-se-les com pot per distreure's o per mantenir la moral dels cohabitants del seu pis o casa. A tot això hi ajuda tenir virtualment obertes les entrades a museus, teatres, sessions d'òpera, de música clàssica, de música pop, de festivals, d'espectacles de circ, de pel·lícules, concerts de balcó de músics osonencs i catalans, etc. Tot serveix per passar millor l'estona, els que som afortunats per no haver agafat la Covid-19 i haver d'ingressar en un hospital que està al límit de les seves capacitats!

L'altre dia, reveient amb la família un programa antic de Còmics d'Àngel Llàcer a TV3, hi sortia Sergio Dalma i, en un moment de l'entrevista, va ser inevitable parlar del seu famós *Bailar pegados*. Va dir que l'havia cantat en molts idiomes però no en català. Essent Josep Capdevila natural de Sabadell, com és que no hi ha una versió en català d'aquesta cançó? Heus ací un repte per als primers dies de confinament!

El més difícil, quan hom vol traduir una cançó, és fer bé la part de la tornada que l'ha fet més popular. En aquest cas, s'havia de començar per traduir amb solvència: "*Bailar pegados, es bailar / igual que baila el mar / con los delfines. / Corazón con corazón / en un solo rincón / dos bailarines*". D'entrada, el primer entrebanc era com traduïm "*Bailar pegados*". Ballar amarats? Ballar agafats? Ballar enganxats? No! L'altra dificultat més gran és òbvia: *delfines* és paraula plana i *dofins*, paraula aguda. Després de dues nits d'insomni per resoldre-ho, va sortir-ne això: "*Ballar ben junts sí que és ballar / igual que amb els dofins/ el mar hi balla. / Els cors junts en un racó / dansant mentre l'amor / els embolcalla*". Quan hi ha superlatius i esdrúixoles, compte! Traduir-los a vegades és fracassar! Així, amb "*Abrazadíssimos los dos / acariciándonos / sintiéndonos la piel*", tenint en compte a més que quan canta "*acariciándonos*" passa a ser una paraula amb dos accents musicals, ho dificulta tot més; però en va sortir això: "*Molt abraçats seguim ballant / mentre ens anem mirant / sentim com un calfred*". I ara avall que fa baixada! Quan a l'original diu: "*Nuestra balada va a sonar / vamos a probar, probar el arte / de volar*", com que vol dir que ens deixem anar podríem cantar-ho així: "*Una balada sonarà / que ens farà provar, provar llançar-nos / a volar*".

I allò del *volcà* que tots hem cantat en el karaoke perquè és el primer que surt? Sí, home, allò de "*Bailar de lejos / no es bailar / es como estar bailando solo. / Tú bailando en tu volcán / y a dos metros de ti / bailando yo en el polo*". Si la traducció ha de ser acceptable, ha de sortir el volcà, el pol i la distància. Heus aquí, doncs, el resultat: "*Ballar de lluny / no es pot ballar / és com si cadascun estiguéssim / tu ballant al teu volcà / i jo ben lluny de tu / al pol com si diguéssim*". I quan diu: "*Probemos una sola vez / bailar pegados como a fuego / abrazados al compás / sin separar jamás / tu cuerpo de mi cuerpo*", per

El sabadellenc Sergio Dalma ha cantat la seva coneguda cançó en molts idiomes però no hi ha la versió en català

què no cantar-ho així: "*Si vols ballem un altre cop / estan ben junts només nosaltres / al compàs ens abracem / i ja no separem / mai més un cos de l'altre*". I si l'última estrofa de la cançó és ensucrada, la versió catalana també ho ha de ser: "*Verás la música después / te va pidiendo un beso a gritos / y te sube por los pies / como algo que no ves / o que nunca se ha escrito*", agafant la idea del triomf final, hom podria traduir-ho: "*I així la música després / a fer petons sembla que ens porta / i ens convida a fer-ne més / és com si no hi hagués / res més que ara no importa*".

Si en sabés, l'hauria cantat en *streaming* a les xarxes socials aquest Sant Jordi o el del juliol! Sergio, Josep, t'hi apuntes?

+ vist EL9NOU.CAT

- 1 El mapa actualitzat amb els casos de coronavirus municipi a municipi
- 2 Troben el cos sense vida d'un home arrossegat pel riu Gurri a Vic
- 3 Bargalló diu que els centres educatius obriran al setembre pel proper curs
- 4 Mor de coronavirus el dissenyador Jordi Cano
- 5 La gran fideuada popular i confinada d'Osona es farà aquest dissabte 25 d'abril

A correueta

Jordi Vilarrodà

Dilluns, 20. La UIER, la Unió Intersectorial

Empresarial del Ripollès, lamenta que no es puguin fer tests del coronavirus a les empreses, per garantir un retorn segur a l'activitat laboral en determinades empreses. En tenien un centenar d'encarregats. Més enllà de si calia o no impedir aquesta comanda, el fet que s'hagués realitzat és un exemple més de l'activitat que ha dut a terme la UIER en aquesta crisi. Ha mobilitzat recursos, ha coordinat iniciatives i ha actuat amb

Lideratge empresarial, precarietat i Sant Jordi

el lideratge que calia dins de l'àmbit empresarial. **Dimecres, 22.** Aquests dies solem repetir, davant de qualsevol petit signe de normalitat quotidiana, que la vida continua malgrat el coronavirus. És cert, per a les coses positives i les negatives. Ens llevem amb la notícia que s'està fent la recerca d'una persona que anava en bicicleta i volia travessar el riu Gurri sota la pluja i amb una notable crescuda. A mesura que el matí avança, sabem

que es tractava d'un treballador d'una empresa càrnia que feia servir el camí de l'Anella Verda de Vic per arribar a Santa Eugènia, a l'escorxador. A la tarda, es buscava una possible segona víctima. Si algú va a treballar en bicicleta i plovent, és perquè no li arriba el sou ni per a un cotxe de quarta mà. Escassetat absoluta, ratllant en la pobresa. La vida continua, sí, per a alguns igual de precària que abans del coronavirus. Penjant d'un fil, per altres causes.

Dijous, 23. Ja som en aquest Sant Jordi que no té res de normal. Però la força de la festa és tan gran que ens sorprèn a nosaltres mateixos. A l'edició de dilluns d'EL 9 NOU parlàvem d'iniciatives diverses de llibreters, floristes, ajuntaments, escoles... Des de llavors han anat creixent, cada dia. Aquest no ha estat un Sant Jordi normal, en efecte, però la gent tampoc no ha volgut que passés desapercbut com tants d'aquests dies que, des del confinament, ens semblen tots iguals. Sant Jordi té un drac molt petit per matar, i més perillós que el de la llegenda, però no és un cavaller solitari. Som molts, que volem lluitar-hi per recuperar la nostra vida.

DES DE BOSTON

Sensació de fred

Roser Rovira

Tot en aquesta vida és subjectiu. A mi no m'agrada l'ou dur, però m'encanten els espinacs. M'agrada el color vermell, però gens el marro. La meva estació preferida és la tardor. Gustos. Tots tenim opinions diferents. Tot és subjectiu.

Una cosa que he après que és totalment subjectiva, tot i no semblar-ho, és la sensació de fred. Quan vivíem a Vic, a vegades ens venien a visitar uns amics de Barcelona. I es quedaven gelats quan donàvem un volt per la plaça Major! Sempre ens deien que a Vic feia molt fred!

Avui, aquí a Massachusetts hem arribat a -12 graus de temperatura. Fa més fred que a Vic. Força més. La gorra es torna un element imprescindible encara que sigui per anar de dins a casa fins on tens aparcat el cotxe. Fa fred. Subjectiu? Doncs sí, el fred és subjectiu. Fa pocs dies, estàvem a 5 graus de temperatura. I el meu fill petit em va dir que ell ja se sentia d'aquí, i que amb aquestes temperatures volia anar a classe amb pantalons curts. Segurament, perquè el seu cos s'ha acostumat més que el meu a aquestes temperatures baixes, i també perquè molta gent d'aquí pot anar perfectament vestida amb gorra, jaqueta gruixuda, pantalons curts i sandàlies. Evidentment el meu fill va marxar a escola amb pantalons llargs i amb cara de pocs amics. I amb poca sensació de fred.

Enric Casulleras

Economista i professor de la UVic-UCC

La perplexitat de veure militars plens de condecoracions a les reunions del comitè de crisi sanitària m'ha transportat dècades enrere. He somiat que tornàvem a l'Espanya del Nodo, al país de pandereta, on uniformes i casulles representaven el poder humà i diví. M'he vist de petit, murmurant aquelles frases incomprensibles de la litúrgia dominical; però en recordar-les, les pregàries m'han sortit una mica esbiaixades. Atribuïu-ho al meu repapieig, a la incapacitat d'entendre les mesures erràtiques del confinament, a la vergo-

La presència de militars plens de condecoracions a les reunions del comitè de crisi sanitària m'ha fet somiar que tornàvem a l'Espanya del Nodo, al país de pandereta, on uniformes i casulles representaven el poder humà i diví

nya d'aquest estat d'alarma que només pretén aixafar les competències de la Generalitat, al desgavell del Ministeri de Sanitat per gestionar la crisi i a l'enrabiada que he tingut en veure que el Suprem no deixava als nostres presos passar el confinament a casa, com sí que han fet altres presos de Lledoners, Mas d'Enric i Puig de les Basses.

De manera que el Credo m'ha sortit així: "Crec que hi ha un rei (emèrit) / Que es vol totpoderós / Controlador del cel i de la terra / No crec que el Preparat / Sigui l'únic fill seu / Ni que fos concebut per cap esperit sant / I deixem estar si era verge la Sofia. / Patí quan arribà la democràcia / Però no fou exiliat / Ni el seu patrimoni confiscat. / El cunyat davallà als inferns / Però resuscità al cap de poc d'entre els reclusos / Amb el tercer grau ja apunta a Suïssa / Mentre el de la Sarsuela judica els catalans, vius o morts. / Crec que hi ha un aparell de l'Estat / Que vetlla perquè Espanya sigui una. / Santa, Catòlica i Corrupta. / Crec que hi ha una comu-

nio de trinxeraires / Immunes als pecats / Que saquegen els treballadors / I volen fer-ho eternament".

He somiat que el capellà ens beneïa i, no recordo si abans o després de repartir-nos les hòsties, ens convidava a fer la pregària més bonica de totes les que es fan i es desfan. Tots a cor hem dit: "President Sánchez que ens preneu el pèl: / Sigui confinat el vostre govern. / Quedeu-vos vosaltres el vostre regne. / Facis la vostra voluntat des de Galícia fins a Fraga. / Deixeu de tocar-nos la pera cada dia, / Que això, senyor, no ho aguanta ni Déu. / Decretu amnistia pels nostres presos / I nosaltres perdonarem tot el que ens heu espoliat. / No permeteu que vinguin més piolins / Ans deslliureu-nos de tots els borbons / Que de lladres n'estem fins als cataplins / Per no dir fins als collons".

Alarma, Covid-19 i Persing Capital

Pere Jordi Piella

Alcalde de Ripoll de 1979-1993

Les situacions de crisis, alarma o catàstrofes tenen la propietat de fer aflorar temes que els interessos socials amaguen. Aquestes situacions han inspirat artistes en les seves creacions. Recordo una obra de teatre de Bernard Shaw que ho mostra en tres actes; en el primer veiem una família victoriana benestant en la qual el *pater familia* fa i desfà i obliga tots els membres, també el criat d'origen rural; en el segon acte, la família i el criat s'embarquen en un vaixell que naufraga, i se salven en una illa deserta; en el tercer acte el *pater familia* és incapaç de solucionar les necessitats més elementals de la família de naufrags, mentre que el criat, amb el seu enginy i habilitats, aconsegueix una certa normalitat i es converteix en el líder del grup. Cadascun pot buscar-hi les analogies que vulgui.

Tornant als temes aflorats per l'alarma, hi trobem el missatge, repetit pels grans mitjans de comunicació del país, tot dient que ens trobem en una de les millors democràcies del món, de les més descentralitzades i que s'ha superat la cultura política del franquisme. També s'ha de dir que l'origen d'aquests missatges és la gran premsa escrita que, segons el *The New York Times*, no té res d'independ-

dent. Potser sí que sobre el paper Espanya voldria ser un país descentralitzat, però la cultura política dels funcionaris, que en molts casos manen més que els polítics, és centralista. La posada en funcionament, per combatre la pandèmia, del Ministeri de Sanitat, que pràcticament no té competències a l'estar transferides a les autonomies, ja mostra aquesta pulsio centralitzadora. Si aquesta recentralització hagués portat un plus d'eficàcia tindria algun punt al seu favor, però no ha estat així.

Ens diuen que som una de les millors democràcies del món quan el país s'està governant mitjançant

decrets llei que tant el Consell General del Poder Judicial com el Tribunal Constitucional estan obligats a prorrogar el seu mandat per manca d'acord polític. I si, a més, hi afegim que la independència del poder judicial té molt que desitjar, com ja ho veuen les persones sensates i bona part d'Europa, no es pot dir que la salut democràtica espanyola sigui envejable. Deixem la monarquia per no posar més llenya al foc.

La cultura del franquisme continua vigent, les rodes de premsa amb generals volen mostrar que l'exèrcit, en una situació que poc pot fer-hi, no vol perdre protagonisme. No hauria estat més honrat que a les rodes de premsa hi haguessin sanitaris i, per què no, algun representant dels col·lectius que actualment fan rutilar el país? Una lliçó que també s'està donant és que els enormes pressupostos en armament de poc serveixen davant d'un enemic com un virus, que és possible, que torni. Més enllà de les rodes de premsa, que molts diputats de Vox siguin militars d'alta graduació mostra que la ideologia del *ejército de Franco* continua present.

Una pregunta a fer és qui pagarà aquesta crisi? Una notícia del *Financial Times* deia que el fons Persing Capital ha guanyat 2.600 milions de dòlars gràcies a la Covid-19. Molt segur que deu ser legal, però ens mostra la immoralitat d'un sistema financer. Tornant a la pregunta de qui ho pagarà, hem de recordar que fa uns anys el PSOE i el PP van aprovar una modificació exprés de la Constitució, que més o menys diu que els deutes estan per sobre de serveis com la sanitat. Segons la Constitució, primer s'haurà de pagar a fons com Persing Capital abans que invertir en sanitat.

Mesures de doble tall

Xavier Castellana Font
Advocat penalista

El cataclisme provocat pel nou coronavirus està requerint l'adopció de decisions extremes que suscitaven recels entre els juristes. Al llarg de les darreres setmanes s'ha entaulat una discussió envers les repercussions que l'estat d'alarma (o estat d'excepció encobert) desplega sobre les vides dels ciutadans, així com l'abast i la significació de les propostes que s'estudien per abordar el procés de desconfinament. El progressiu retorn a la vida comunal implicarà un compendi de mesures inèdites que, si s'implanten en les seves versions més agressives, xocaran frontalment contra els drets fonamentals a la intimitat i a la protecció de les dades personals que blinda l'article 18 de la Constitució. Convindrem tots que ara mateix és prioritari implementar solucions efectives que neutralitzin la propagació de la malaltia, i que aquestes hauran de tenir caràcter temporal mentre esperem l'arribada de la vacuna o del tractament definitiu. Tanmateix, la seva posada en marxa sense les degudes limitacions podria crear dinàmiques que condicionin negativament la societat en què viurem els pròxims decennis. En aquest sentit, s'està proposant instaurar mecanismes que, si no s'apliquen de manera proporcionada i cessen quan el perill s'esvaeixi, suposaran la derogació de la nostra privacitat i impediran que puguem mantenir la vida personal resguardada de l'ull aliè.

La primera mesura és el polèmic carnet d'immunitat o passaport serològic, que s'inspira en l'experimentació efectuada per la Xina autocràtica de Xi Jinping, i que ara s'està debatent en països democràtics com Alemanya, Itàlia, el Regne Unit i també a Catalunya. Aquesta mena de salconduit digital s'expedirà en color verd a les persones que, per haver vençut el virus, han desenvolupat anticossos que n'asseguren una immunitat futura (que, d'altra banda, la comunitat científica encara desconeix fins on es projecta). Així doncs, s'entendrà que només els pacients recuperats, al no representar cap risc per a la societat, poden moure's i interactuar amb total normalitat. Però què succeirà amb els grocs si la cura tarda anys a arribar? Se'ls sotmetrà a cauteles especials? Gaudiran de menys oportunitats? Si es postulen a una feina, se'ls contractarà? Si cal retallar la plantilla, seran els primers acomiadats? Se'ls concediran crèdits, hipoteques, assegurances? Podran agafar el transport públic o marxar de vacances? Se'ls permetrà entrar en un restau-

rant, anar al cinema, comprar a botigues? Tant els límits bioètics com les reminiscències de Gattaca es fan evidents i palesen que tot plegat pot redundar en estigmatització o tracte discriminatori.

La segona mesura és la controvertida geolocalització (monitorització) dels ciutadans a través del seu telèfon mòbil per observar com es mouen. Aquesta circumstància ja es produeix en l'actualitat, si bé la normativa obliga a garantir el complet anonimament, a utilitzar les dades per a finalitats exclu-

sivament mèdiques i a destruir-les un cop superada l'emergència. No obstant això, existeix la temptació d'aprofitar l'avinentesa per desenvolupar aquesta tecnologia i augmentar el control social, sobrepassant les necessitats estrictament sanitàries. Donat que existeixen els mitjans, no és desgavellat imaginar-se que s'aixequi el vel per obtenir els noms i cognoms que s'amaguen rere un terminal, vigilar les relacions interpersonals que es mantenen, recopilar aspectes de la vida íntima (llocs freqüentats, gustos, aficions, activitats) o establir comunicació directa amb el titular per corregir comportaments sota l'amenaça del càstig instantani. Aquestes actuacions que semblen impossibles i exagerades ja s'estan duent a terme en el nostre entorn geogràfic, malgrat que de forma excepcional i poc invasiva. Sense anar gaire lluny, el procés penal porta anys utilitzant les dades d'ubicació dels implicats per esclarir els fets delictius que es dirimeixen en seu judicial, com demostren els recents casos del crim de la Guàrdia Urbana de Barcelona i del doble homicidi del pantà de Susqueda.

Aplicar ambdues mesures sota un ímpetu exces-

El passaport immunològic i la geolocalització poden ocasionar greus perjudicis a la ciutadania i suprimir el dret fonamental a la intimitat

siu destaparà la caixa dels trons i ens menarà a un futur que acariciarà l'autoritarisme. Una vegada s'aconsegueixi erradicar el SARS-CoV-2 tot aquest potencial tecnològic i operatiu, testat a consciència i implementat amb èxit durant la pandèmia, seguirà estant disponible per quan sia menester aplicar-lo als fins que s'estimin oportuns, lluny de la fiscalització ciutadana. Serà llavors quan la nostra civilització constatarà els danys col·laterals i les conseqüències indesitjables d'haver bescanviat el sentir-se segur pel ser lliure, i es veurà immersa en els inquietants universos literaris d'Aldous Huxley, George Orwell o Ray Bradbury. La ficció distòpica esdevindrà realitat fàctica amenitzada per la banda sonora de Ghost in the Shell. Si avui permetem que se'ns violi la privacitat i s'accedeixi a la nostra esfera íntima, últim reducte de la dignitat humana, demà els estats dirigiran les nostres vides i el lliure albir restarà engarjolat sense que es pugui fer marxa enrere.

EN LA SITUACIÓ ACTUAL APROVES QUE LA NORMA GENERAL SIGUI QUE ELS ALUMNES PASSIN CURS?

Pilar Puigdesens
(Calldetenes)

“Haurien de passar de curs els alumnes que abans de la pandèmia ja seguien les classes de manera correcta i adequada. Els professors són qui els coneixen millor i saben qui podrà seguir el curs següent i qui no. No veig bé que tots els alumnes perdin un any sencer a causa de la pandèmia. Suposaria un retard en tots els estudis i provocaria un gran caos pel que fa als cursos des de la infància fins a la universitat.”

Joan Rueda Díaz
(Roda)

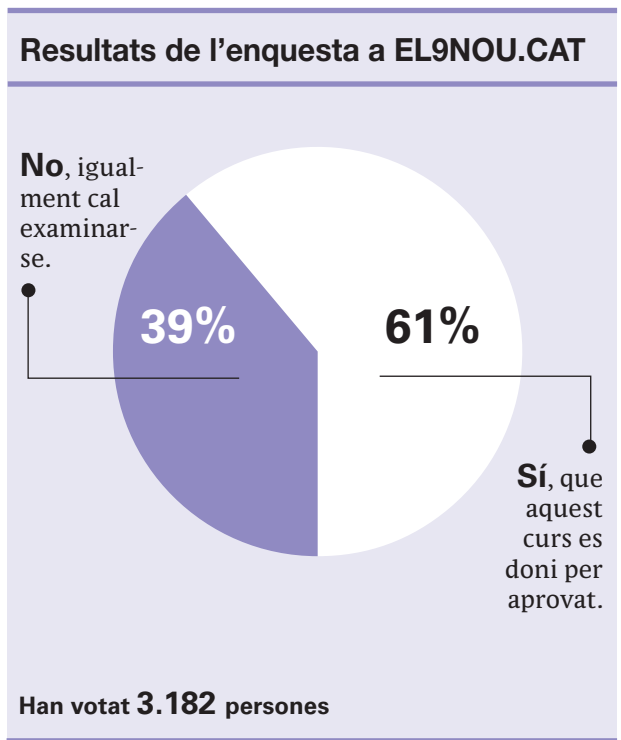
“Sí, perquè els alumnes treballen des de casa i, encara que no s'avalui igual, continuen fent activitats. A més a més, aquest virus no és culpa de ningú, ni dels alumnes ni dels professors.”

Alba González
(Aiguafreda)

“S'hauria de fer la mitjana de les notes dels dos primers trimestres del curs.”

María Fernanda Parra
(Manlleu)

“Tenint en compte la situació causada per la Covid-19 és viable optar per l'aprovat, però s'hauria de valorar l'esforç d'aquells infants que sempre intenten treure notes significatives, com per exemple el meu fill, estudiant del Carme Vedruna de Manlleu, que s'esforça molt amb els estudis. Passar de curs em sembla bé si parlem d'aprovat segons el rendiment, però no veuria amb bons ulls notes generalitzades, ja que l'entrega dels qui treballen no és la mateixa que la dels alumnes que van a escola a no fer gaire res i ara podran avançar sense esforçar-se.”

Crisi sanitària i impacte a les finances municipals

Antoni Mora
Economista

La crisi sanitària de la Covid-19 també comportarà una crisi social i econòmica. De fet, amb la situació actual de confinament ja estem patint els primers símptomes d'alentiment de l'activitat econòmica i el seu impacte als treballadors, a les empreses, als autònoms... però també aquesta situació impacta de ple en les finances i pressupostos de les administracions públiques. Concretament, voldria referir-me a quin pot ser aquest impacte de la Covid-19 sobre les finances dels nostres ajuntaments, que són l'administració pública més propera al ciutadà i qui ha de respondre de manera més immediata davant d'aquesta situació.

En un primer moment, aquesta crisi sanitària tindrà una repercussió directa a les finances municipals. Els ajuntaments han tingut un increment de despeses no previstes als seus pressupostos: han hagut de realitzar compres de productes i serveis per fer front al col·lapse sanitari o per garantir la salut pública, s'han incrementat les ajudes i les prestacions de serveis socials per a la gent amb menys recursos, en alguns casos s'ha hagut de contractar personal o reforçar les plantilles de recursos humans, no s'han deixat de pagar als proveïdors d'aquells serveis municipals que no es poden prestar a l'actualitat, o si és el cas s'han pagat indemnitzacions si es tracta de serveis municipals que els presta una entitat concessionària... Aquesta major despesa, tot i que cada ajuntament té la seva realitat, pot suposar un increment mitjà del voltant d'un 10% del pressupost.

Pel que fa als ingressos municipals, cal posar de manifest que també repercutirà en una disminució directa de la seva recaptació per a aquest any. Així, cal preveure una disminució dels impostos vinculats amb l'alentiment de l'activitat econòmica (impost plusvàlues, impost sobre construccions i obres, IAE...) i també d'algunes taxes i preus públics relacionades amb l'activitat comercial i industrial (recollida residus, terrasses, clavegueram, aparcament via pública...). També es deixaran de recaptar aquelles taxes o preus pels serveis que no s'hagin pogut prestar, o bé s'hauran de retornar els diners que s'hagin pogut cobrar anticipadament. Sense oblidar que per no perjudicar

ALBERT LLIMOS

Davant l'augment de la despesa i la reducció prevista d'ingressos, caldrà gestionar els recursos amb més eficiència, eficàcia i transparència

encara més la situació econòmica actual, la majoria d'ajuntaments allarguen el període de pagament d'impostos i taxes, i faciliten el seu ajornament i fraccionament al llarg d'aquest any sense que això suposi cap despesa addicional. Algunes primeres estimacions realitzades sobre quin pot ser aquest impacte al pressupost d'ingressos es preveu que es poden situar entre un 7% i un 10% de reducció d'ingressos.

A mitjà termini (anys 2021 i 2022) els pressupostos municipals encara patiran les conseqüències de la crisi sanitària i econòmica actual. Els ajuntaments hauran de seguir afrontant la realitat social i econòmica dels seus ciutadans que en surtin més malparats i de les empreses del seu territori. Per altra banda, el finançament local depèn, en bona mesura, de la subvenció que els ajuntaments reben del govern central, i aquesta subvenció està vinculada a la recaptació dels impostos estatals. Així, segons el que duri l'estat d'alarma actual i la posterior tornada gradual a l'activitat econòmica i social, s'han realitzat algunes estimacions que preveuen una caiguda de la recaptació estatal d'entre el 25% i 50%, per tant, això implicaria una reducció en els mateixos nivells de la subvenció estatal que rebran els ajuntaments. Amb relació a l'impost sobre béns immobles, que és el tribut més rellevant, els ajuntaments haurien d'intentar mantenir-lo congelat i en alguns casos complementar-lo amb la concessió d'ajuts a les famílies amb menys recursos econòmics. La resta d'impostos, com hem comentat abans, seguiran en nivells baixos de recaptació. Mentre que pel que fa a les taxes i preus públics caldrà regular molt bé les bonificacions i la seva tarifació social per mirar que la caiguda de la recaptació sigui el més ajustada possible i tingui en compte aquesta realitat social i econòmica.

Davant d'aquest panorama dels propers anys, els ajuntaments necessitaran uns bons tècnics i gestors econòmics que tindran també una feina ben complicada. Caldrà plantejar-se si cal augmentar o mantenir determinades despeses, justificar quina despesa serà realment essencial i resistir-se a reduir els ingressos tributaris. Per tant, les finances municipals s'hauran de gestionar amb eficiència (no malgastar els recursos, i fer més amb menys), amb eficàcia (per assolir els objectius planificats) i amb transparència (sobretot, explicar-ho als ciutadans amb pedagogia). Ningú sortirà a aplaudir els gestors econòmics municipals a les 8 del vespre en els propers anys, però si aconseguim una certa comprensió dels polítics municipals ja es podrien donar per aplaudits. Doncs ara calen lideratges basats en menys retòrica política i més prosa (bona gestió), i molt de sentit comú per poder atendre a moltes persones que ho passaran malament, però sense oblidar el pols de l'economia i ser rigorosos en la gestió dels recursos públics.

Bústia

Fer de la necessitat virtut

Jo encara diria més, fer de la virtut necessitat. Aquesta podria ser una conversa digna dels benivolguts germans Dupond i Dupont. Són 1/4 de 9 del vespre, confinat, des de no sé pas quants dies, quan com qui passa pàgina d'un Tintín qualsevol se m'han aparegut els inseparables policies. Deu ser per això, per policies. Fa cinc minuts, amb les sirenes dels cotxes patrulla a tot drap, acaben de passar els *municipals* per sota casa, com cada dia d'aquest tan llarg com necessari confinament. I d'aquí el títol, quina necessitat té la policia municipal de buscar aquest protagonisme en uns dies com aquests? No nego la bona intenció, ni que amb cent vides aplaudint hauriem agraït prou la feina de les sanitàries d'aquest país. Però cal? Cal aquesta rua diària, aquest passacarrers? No seria millor aprofitar un recurs públic com aquest per fer altres tasques? La situació és prou complicada i no em puc ni imaginar el patiment i l'angoixa amb què han de viure algunes famílies aquests dies. Però, intentant posar-hi una mica d'humor, a estones em fa la sensació que

formem part d'una tragicomèdia, que té per protagonistes un variat estol de polítics, d'aquí, d'allà i de més enllà. Amb tanta aparició pública i rodes de premsa de presidents, ministres, consellers i personatges uniformats em pregunto què respondrien si els preguntéssim senzillament si ho tenen controlat. I m'imagino la resposta, aquesta vegada és el panxacontent Obèlix qui se m'apareix, tip i portant-ne més als peus que al cap, "Ferpectament!!", dirien tots a l'uníson. Doncs sí, perfectament, per això mentre es recupera l'activitat productiva, amb el risc que això comporta per a moltes persones, es prohibeix treballar l'hort. Per això mentre un govern es queixa que no disposa de prou testos, qualsevol petita clínica privada n'ofereix i en fa negoci. I per això mentre es fa recompte de les set plagues que venen de Madrid, es permet i s'anima que la Policia Nacional i la Guàrdia Civil es passegin, entre d'altres coses per ser aplaudits, pels carrers dels nostres pobles i ciutats. Potser així, tot fent companyia als Mossos, es recupera del trauma d'haver-nos estovat per l'1 d'octubre. Però bé, segurament tot siguin imaginacions meves perquè les respostes són sempre molt

més complicades. Per cert, havíem dit de posar-hi una mica d'humor, oi? M'haureu de disculpar, però és que són ben bojós aquests polítics. Val més que deixi la part de tragèdia enrere i intenti acabar amb un missatge una mica més optimista. No serà difícil, perquè més d'una i de dues coses bones n'haurien de sortir, de tot plegat. Almenys haurem après a valorar la sanitat pública i que el que realment mata són les retallades. Haurem vist que allà on no arriben els polítics i el famós mercat, hi arriben les persones, el voluntariat i l'autogestió popular. I aprofitem, respirem, que segurament estem gaudint del cel més net que s'ha vist en molts i molts anys. Vaja, jo encara diria més, fem de la necessitat virtut.

Ricard Comajoan Pujol Manlleu

Recordar-se de Santa Bàrbara

Que no ens passi com la dita *Sant Marc, Santa Creu, Santa Bàrbara no ens deixeu*. Això només ho diem quan ens trobem enmig d'una forta tempesta. Fa

mesos que hi ha una lluita entre David i Goliat. Una lluita amb un gran desavantatge. Un virus invisible, implacable, terriblement contagiós i massa vegades mortífer. I davant d'ell, plantant-li cara, uns incansables lluitadors sense retrocedir ni un pam, amb molt de respecte però sense por, amb una gran professionalitat i molta convicció. Alguns d'ells cauen ferits, tocats i una mica enfonsats però això sí, mai derrotats, perquè una vegada curats tornen a lluitar a primera línia sense remugar. Tenen tot el meu respecte i admiració, i estic convençut que la de tots. Cada dia quan surto a dir adeu a la meua filla –ja em perdonareu pel meu atreviment, és orgull de pare, li vull fer un reconeixement– em faig sempre les mateixes preguntes: què deu estar pensant en aquests instants?, quines emocions? Jo diria que moltes i diferents. Un cúmul de totes elles. Per una part, la impotència, la inseguretat, el no poder lluitar de tu a tu, cara a cara, de no tenir la certesa que queda poc. I per altra banda, molta responsabilitat motivada de poder ajudar els demés. I satisfacció de fer una feina ben feta i per fi començar a veure bons resultats. Els comparo amb trapezistes quan surten a la pista i passen d'un gronxador a l'altre jugant-se la vida. Això sí, ben coordinats, molt concentrats i motivats, amb molta disciplina i gran professionalitat. Sabem molt bé que se la juguen al petit descuit, en surten perjudicats i a sota no hi ha xarxa. Tot i això surten cada dia perquè és la seva feina, però també perquè tenen vocació. Aquests dies es parla molt d'ells, surten a tots els mitjans i els fan entrevistes. Nosaltres sortim als balcons, terrats i finestres per aplaudir-los i donar-los les gràcies, elogiar-los i encoratjar-los. Tot això està molt bé, però fins quan durarà. És evident que no serà sempre, tornarem a la feina, a les nostres rutines. Després de tot això serem capaços de tota aquesta entrega, de tot aquest sacrifici, dedicació i efecte que ens han donat, tenir-ho present, guardar-ho a la memòria i portar-ho dins el nostre cor? M'agradaria pensar que sí. De mare només n'hi ha una, la que Déu ens ha donat, però també tenim uns altres sempre al nostre costat, els sanitaris. Sobretot que no ens passi com la dita, que ens recordem de Santa Bàrbara quan plou.

Josep Aulet Vila
Sentfores-La Guixa (Vic)

Por

Sí, tinc por, no pànic, però por sí. Aquests dies de confinament hi penso sovint. I direu, "home qui més qui menys en té una mica, de por, aquest maleït virus ens té a tots una mica acollonits". Doncs no, no és del virus que tinc por. Pel que podem veure com evolucionen les coses, tinc por de la societat que pot sortir després de tot això. De qui se n'aprofitarà. Dels franquistes i dels feixistes que encara ostenten el poder. Que encara controlen les institucions, la justícia, l'exèrcit i els cossos de forces i seguretat de l'Estat, que teòricament ens haurien de protegir. Tinc por dels polítics que s'han corromput i pervertit quan han tocat poder i diner. Dels que manen pel darrere i han fet servir allò que s'anomena portes giratòries per omplir el calaix i viure molt bé. Tinc por de personatges com Trump, Erdogan, Puttin, Salvini, Jonson o Xi Jinping. Són dictadors amb potència, uns dèspotes que anteposen el capital a les persones. El seu poder no és a les nostres mans poder-lo controlar i per tant poden fer amb nosaltres i tots els ciutadans allò que vulguin. Tinc por perquè Europa no és la que em pensava que podria arribar a ser. S'ha burocratitzat i els estats impedeixen que realment sigui un espai de drets comuns. Per no importar els estats, en molts casos Europa mira cap a un altre costat. Tot plegat porta a fer créixer l'euroescepticisme. I Europa era un lloc on pensava que, a maldades, ens hi podríem refugiar. I el que més por em fa és que tot plegat porta a molta gent d'aquí, del teu costat, a defensar la mà dura, a la limitació de llibertats, a continuar essent vassalls. No tindria tanta por si tot això m'afectés només a mi personalment. Però si no som capaços d'aturar-ho, tot plegat afectarà els meus fills, els meus nets. Els vostres, les futures generacions. Cal posar-hi remei, cal aturar-ho. La democràcia és molt imperfecta però no ens

En defensa de les residències

Ja n'hi ha prou de criminalitzar les residències de tercera edat. És com si a mitjans del segle XX hi hagués hagut un brot de virola que hagués afectat milers de nens i tothom es preguntés què podien haver fet les escoles per evitar-ho. Les escoles no haurien pogut fer res per evitar-ho perquè no tenien manera de fer-ho, com a molt haurien intentat aïllar els nens infectats. Igual que ho hem intentat les residències amb el coronavirus. El motiu pel qual les escoles no podien fer res és perquè no es dediquen a curar nens, igual que a les residències no ens dediquem a curar adults grans. És una mala època per ser gerontòleg. S'ha de reconèixer que no ha estat mai una feina fàcil. Sovint és poc agrada, poc reconeguda i poc apreciada. A més, des de sempre, ha planat una sèrie de suspicàcies i intrigues al voltant del que passa portes endins de les residències. Sovint a la gent li ha causat rebuig el mer fet d'entrar-hi. Ha estat habitual la sospita de la mala praxis i s'ha posat en dubte molts cops la qualitat humana dels gestors d'aquests centres. Tot el que he dit abans existeix per alguna raó. La raó són els asils, però els asils ja no existeixen. Alguns, reconvertits en residències, han mantingut el cartell penjat a la porta com a record històric, com qui guarda una sopera antiga que mai farà servir. Els asils han fet molt mal. Eren espais foscos on s'apilava un munt de vells, amb poca ventilació, amb unes condicions higièniques qüestionables, amb unes pautes d'alimentació poc reglades, sense uns paràmetres arquitectònics adequats, sense la gestió del resident mitjançant un equip multidisciplinari amb coneixements específics al sector. Però més enllà de l'imaginari col·lectiu, els asils ja no existeixen. I des de quan no existeixen? Van anar deixant d'existir gradualment, però hi va haver un moment fulminant per als asils. Aquest moment d'inflexió que va marcar un abans i un després. Aquest punt és la Llei 12/2007 de serveis socials, que va entrar en vigor l'1 de gener de 2008, aprovada pel govern tripartit sent el socialista José Montilla el president de la Generalitat, i el seguit de normatives que la van seguir. Perquè les residències de tercera edat que tenim avui són el fruit del que surt d'aquella llei. I van canviar moltes coses i per totes elles es va fer un protocol. El format d'inspecció va canviar. La Generalitat de Catalunya és summament estricta en les seves inspeccions, esporàdiques i per sorpresa. No explicaré tots els canvis durant el pas dels anys. Us explicaré que avui el model que tenim és el PIAI (pla interdisciplinari d'atenció individualitzada), que ens obliga al monitoratge i registre diari de cada un dels residents en tots els àmbits

la deixem perdre, fem pinya i tinguem-ho clar. Avui està en risc i sembla que la majoria de polítics no se n'adonen!

Albert Requena López
Salt

Una pujada de sou injusta

M'acabo d'assabentar que a primers d'abril, crec que el dia 9, en plena pandèmia, en ple confinament i en plena escalada de defuncions pel coronavirus, amb una mortaldat com no s'havia vist mai en les nostres residències d'avis, moltes d'elles dependents del govern que presideix el president Torra, aquest va signar una pujada del 0,9% per als expresidentes de la Generalitat. Mentrestant, es feia pública la notícia que la renda mínima catalana només arribava al 7 per cent de la població de risc. O sigui, per estar-ne totalment orgullosos. Sincerament, trobo de molt mal gust, gairebé una burla i un menyspreu a tots els catalans, aquesta decisió del president. Em fa mal a la meua consciència, també hi afegiria que vergonya, i tinc clar que aquesta mesura –encara que sigui un modest augment 0,9%– m'ha fet, des del moment en què l'he llegida, replantejar moltes coses del meu país i de la gent que ens està governant. Per acabar-ho d'arreglar, també he llegit al diari que

vinculats amb la seva fisiologia, psicologia, higiene, alimentació, farmacologia, relacions socials, etc. L'arquitectura i manteniment dels centres van canviar. Les habitacions o els passadissos han de complir unes mides, les baranes unes alçades i uns gruixos. Les parets han d'estar ben pintades i els vidres nets. La temperatura ha de ser la correcta i fins al més mínim detall serà inspeccionat, avaluat i qüestionat per la inspecció, que el que vol és el benestar dels residents. Els equips van canviar. La ràtio de personal ve marcat per la Generalitat de Catalunya. No existeix la residència on de forma sistemàtica no hi ha prou gent per atendre els residents. No existeix perquè aquella residència la tanca la Generalitat en deu minuts. I no només la ràtio. Les titulacions. La gent que treballa en una residència és gent preparada acadèmicament per treballar-hi. No hi treballa el primer que passa per allà i fins i tot a la cuina (que només pot ser ocupada per la gent de cuina) hi ha uns protocols de traçabilitat, pes de l'aliment servit, protocol d'entrades i sortides i tot el que serà cuinat està documentat i decidit per un nutricionista o un tècnic higienicosanitari amb coneixements sobre nutrició. No hi ha res a l'atzar. No hi ha res que no estigui estandarditzat. No hi ha res que no tingui un protocol a seguir. I nosaltres estem obligats a seguir els protocols. I doncs, què ha passat? El que ha passat és senzill d'explicar, però no és fàcil d'entendre per aquells que pensin que una residència és un asil. No s'han fet les coses malament. Som uns equipaments més propers al sector hotelier que a l'hospitalari. No estem preparats per fer front a crisis sanitàries. No estan preparats els nostres establiments, no estan preparats els nostres equips i no ho està la conselleria de la qual depenem fins fa una setmana. Els protocols no estaven preparats per fer front a una crisi sanitària com aquesta. Les residències hem improvisat, algunes amb menor o major èxit. Però crec que és important que sapiguen que som una baula intermèdia en una cadena. No som una baula final. Si tenim un resident malalt, el protocol ens marca derivar-lo a l'hospital. Perquè, com deia, no ens dediquem a curar adults grans. Som un actor social, bàsic per cuidar dels més grans, i tots els nostres treballadors s'estan jugant la vida intentant frenar una situació que els supera. Si haguéssim tingut els mitjans per contenir aquesta situació ho hauríem fet. Demanar solucions un cop ja és tard no té cap sentit. És com demanar que es protegeixi un poble coster al qual s'hi dirigeix un tsunami.

Carlos Casas, gerent de la Residència dels Munts
Sant Boi de Lluçanès

la portaveu Budó declarava que en una Catalunya independent hi haurien hagut molts menys morts. Dir això públicament és, la veritat, caure molt avall, viure en un món totalment irreal i fer afirmacions que no es corresponen amb la realitat. El que jo puc assegurar a aquesta senyora és que en un país mínimament seriós, normal i democràtic, el seu president ja l'hauria fet fora. Tot plegat, per plorar, tot plegat per lamentar el nivell dels nostres polítics en general, i la consellera Budó en particular, i tot plegat per demanar-nos col·lectivament els catalans com és possible que hàgim arribat a aquestes situacions tan denigrants i de tan poca intel·ligència. La gent del país ens mereixem uns governants de més altura i de més categoria.

Ramon Riu
Manlleu

Adeu Hermen, adeu amic

Aquest passat dissabte em comunicaven de la manera més freda i cruel del món, pel coi de telèfon, la trista notícia que Hermenegild Falguera, jutge de pau de Gombrèn, climatòleg col·laborador de TV3 des de Gombrèn, gran persona i fidel col·laborador de Mataplana Rural, ens deixava després d'intentar lluitar més de tres setmanes contra el maleït coro-

navirus. Hermen, gran amic, la vall de Mataplana, la serra de Montgrony, Gombrèn i el Ripollès no seran el mateix sense tu. Que trist haver d'escriure aquestes paraules per tu, em costen i molt, no sé què dir, perquè encara no estic preparat per acomiadar-me de tu, i menys d'aquesta manera. Fa poc més de tres setmanes, abans que ens arribés a tots aquest malson, encara comentàvem el que teníem pendent de fer, i que ho faríem passada la Setmana Santa, i avui ja no hi ets. Fa tres diumenges, se't van emportar i tots aquells que ens sentíem propers a tu ni tan sols hem pogut abraçar-te per dir-te adeu. No tinc prou paraules per descriure el tipus de persona que eres: humil, amable, discret, llest, treballador incansable, noble i bo. Mai tenies un no per res ni per ningú, eres una bona i gran persona, Hermen. Dissabte, quan te'n vas anar, a la vall i al poble hi plovia, i les teves prediccions ja van començar a quedar òrfenes per a tots els catalans. Avui, quan escric aquestes paraules, encara hi plou, la vall plora per tu, Hermen. Bon viatge, amic meu, et trobaré molt a faltar i et portarem sempre més a dins nostre! Gràcies per tot el que m'has donat i ensenyat i gràcies per haver-me deixat compartir moments amb tu, moments que no oblidaré mai més. Que la pau que transmeties a tothom t'acompanyi allà on vagis. Fins sempre, Hermen, i que tinguis un bon sol com sempre em deies! Adeu, amic meu.

Let Maideu, en nom de la família Maideu-Mir Ripoll

No caure en els mateixos errors

Mantenim l'estructura d'un exèrcit que ens costa milions d'euros per defensar-nos (i ara és quan em pregunto, defensar-nos... de què?). Tota aquesta costosa estructura resulta que és absolutament inservible contra un enemic invisible com aquest maleït virus que ja ha causat milers de morts i els únics que poden lluitar-hi són els integrants d'una altra institució (Sanitat) amb les escasses eines que les retallades li han deixat, i mentrestant ells es dediquen a fer la feina que podria ser també d'una altra entitat (Protecció Civil) que ja compleix també dins de les seves possibilitats. Per tant, l'exèrcit ha perdut aquesta guerra o millor dit no ha pogut ni *desenfundar*. Ara passo a opinar de la corona, la del virus no, de l'altra. Collons! Quina manera de col·laborar! Amagats a la Sarsuela celebrant i aprofitant la penosa situació que estem passant i no donar cap explicació de totes les pressions que últimament se'ls han acumulat amb escàndols de tota mena. Això sí, de tant en tant una aparició fantasmagòrica per animar els seus i excitar els altres, amb uns discursos militars que no serveixen en absolut per consolar ni

els que combreguen amb les seves idees. Una altra despesa milionària que no ens serveix de res. Sí, sí!, també l'Església té la seva cabuda en aquest *pack*. Quanta generositat! Personalment no he sentit o sí més no no recordo que hagin ofert res, només que preguem. Senyors!, el que hi creu ja ho fa!, o sigui que l'única cosa que se'ls acut ens ho hem de fer nosaltres i mentrestant ells què fan? Que consti que segur que n'hi ha molts que col·laboren amb una desmesurada eficàcia, però no és aquesta la sensació que em dona la seva jerarquia. Més euros en va. I les entitats financeres? Aquestes sí que són del pitjor que pot haver-hi en una societat. Usurers, acaparadors i utilitzant els febles governants per posar-los al seu servei quan han necessitat un rescat i sense que això representi que ells l'hagin de fer ara que els ciutadans el necessitem. Això sí, fan

Aprendre sols i la tristesa d'una sola mestra

Com més avança el confinament més clar ho veig. L'escola, tal com la coneixem avui, ha canviat molt. Si tradicionalment les funcions de l'escola eren la socialització per una banda i l'aprenentatge per l'altra, ara ja podem confirmar que aquestes dues funcions beuen l'una de l'altra i són indissociables: l'aprenentatge agafa sentit quan el compartim, és a dir, quan posem en pràctica els nostres recursos personals i les habilitats socials en el si d'un grup, i al mateix temps, totes les habilitats de socialització reforcen els nostres aprenentatges. En tot aquest procés, els vincles que s'estableixen entre els aprenents i els adults que els acompanyen i totes les emocions que se'n deriven són molt importants. Per aquest motiu, molt encertadament, des del Departament d'Educació se'ns demana als docents, sobretot, que a part de donar tasques als nostres alumnes hi seguim en contacte i ens mostrem a prop d'ells i les seves famílies. No s'ha parlat gens de la feina que estem fent els equips de mestres i els equips directius de les escoles aquests dies, per arribar a tots i cadascun dels infants i joves. El debat sembla ser que està en mans d'expertes i experts que ja fa temps que no trepitgen aules i escoles, sinó que formen part d'institucions privades, fundacions i altres organitzacions, tertulians... De veritat no hi ha cap mestra o mestre en actiu que hi tingui res a dir? M'entristeix profundament haver de sentir debats que menystenen l'escola pública, o que l'actualitat informativa s'entesti a parlar del mes de juliol, quan la feina s'ha de fer avui. I l'estem fent. Seguirem treballant amb la convicció que ho estem fent bé, que ara cal consolidar els continguts treballats durant el curs amb prudència i responsabilitat, posant l'empatia per davant de tot, i procurar que cada infant dins de cada família aprofiti el màxim aquest temps i el visqui de la manera més sana possible. I no ens ho han posat gens fàcil. Mentrestant, es perpetuen el desprestigi del col·lectiu de mestres i la tristesa d'una sola mestra que fa sis setmanes que no abraça els seus alumnes.

Margo Prims, mestra d'escola pública Centelles

veure mitjançant les xarxes que estan amb nosaltres per ajudar-nos en el que calgui. Si algú té la necessitat d'ajut, però, es troba amb la negativa o en tot cas amb unes condicions del tot abusives. Una altra costosa despesa que els costa a les nostres butxaques. I mentrestant, el *Gobierno* què fa? Fer, fer..., res! Costa bastant trobar gent tan incompetent com la gran majoria dels polítics d'allà i d'aquí. Són tan inútils que no serveixen ni per posar-se d'acord en el nombre de morts, per culpa de la pandèmia. Ens trobem en aquesta penosa situació no provocada per ells, però sí que en certa manera alimentada amb alguna presa de decisions d'escàs coneixement del cas i també d'una dosi de tossuderia i prepotència molt evident. Cada aparició en els mitjans de comunicació ha estat un marcatge al contrari; no fos cas que tingués raó, i ha quedat demostrat qui té l'autoritat no sempre ben emprada. Fa la sensació que tenen més ganes que passi la pandèmia per tirar-se tota la merda els uns als altres que no pas la desitjada millora de la població. Estan tots amb el ganivet entre les dents esperant el moment que el rival estigui distret per atacar. I el poble confinat esperem que ens diguin alguna cosa amb cara i ulls i només rebem notícies amb una cara dura evident. Segons ells, som el país més preparat per enfrontar el virus i tenim un dels percentatges més alts en mortalitat, uns mitjans tècnics de primera qualitat i hem tornat milers de mascaretes defectuoses... res que no passi en condicions normals en aquest país. Tampoc entenc que en massa ocasions a l'hora de comunicar-nos l'estat de la situació ho hagin de fer envoltats de militars, guàrdies civils... què hi fan allà plantats com estaquirotos?, que no tenen prou feina a minimitzar les crítiques al govern? Bé! Toca

parlar de la sanitat i no m'hi veig amb cor. Què més fa falta perquè els governants s'adonin que tenir una sanitat pública proveïda amb el material adequat i imprescindible és vital? Del personal sanitari ha quedat demostrada la seva gran professionalitat i el seu generós esforç per atendre el gran nombre d'afectats per la pandèmia i sense deixar de fer-ho amb els afectats per altres circumstàncies. Mai els ho agraiem prou! He llegit que se'ls farà una retribució pels serveis extres que han hagut de patir. Sí senyor! S'ho mereixen! Això, però, en certa manera a mi em fa la sensació d'almoina per "*los servicios prestados*". El que realment seria de justícia és que a més fossin retribuïts com cal els seus honoraris mensuals. Molt em temo, però, que tornarem a caure en els mateixos errors mentre el sistema polític no canviï. Em queda el poble, però com que som tots nosaltres, que cadascú, això sí! ben confinat, opini el que li sembli. Jo, ja hi he dit la meua.

Josep Font Vic

Els infants

Els petits grans senys dels nostres infants, els que molts cops ens hi dirigim i parlem com si no tinguessin criteri. Els que fem anar de corcoll amb les nostres presses quotidianes. Els que quan estem anguiats o contrariats sense voler els engeguem a dida, els que quan pregunten què està passant, o no contestem, o diem calla. No, no són sols els que molts cops estan d'esquena a nosaltres i de cara a la Play, al PC o el mòbil, instruments que potser estiguin creats per interactuar amb d'altres persones que sí que escolten. Doncs bé, ells ens han sorprès amb una conducta exemplar i entenedora des del primer moment; hem de tenir en compte que ells més que nosaltres necessiten espais i jocs a l'aire lliure. Hauríem de prendre exemple de la capacitat d'adaptació, d'entendre a la seva manera el que està succeint, de reflexió per respondre a les nostres preguntes o d'exposició dels seus dubtes i inquietuds. A més, són persones d'una gran empatia i solidaritat. Tot plegat és molt maco i positiu, no ho espatllem després, encara que som conscients que ens espera una lluita aferrissada per recuperar el que el temps ha malmès, no els decebem un cop més. Ells no ho farien.

Lluís Ferrer Figaró-Montany

A l'Hospital de Vic

El meu marit i jo hem estat ingressats 21 i 17 dies, respectivament, a l'Hospital Universitari de Vic per Covid-19, amb la diferència que ell va estar en estat crític, en coma induït i respiració artificial a l'UCI durant 10 dies i, per sort, se n'ha sortit. Anna, Marijo, Roser, Alba, Cristina, Ariadna, Carles, Meli, Maria, Sandra, tot l'equip de l'UCI i un llarg etcètera, us volem agrair la professionalitat i humanitat que heu tingut envers nosaltres. Tot i estar contagiats ens hem sentit molt ben cuidats i ens heu donat tot l'afecte necessari perquè ens trobéssim com a casa. Fins i tot quan el meu marit va estar estable va fer mans i mànigues perquè poguéssim estar junts en una habitació, situació que va provocar una millora de salut important a tots dos. A l'Hospital Universitari de Vic, moltes gràcies per salvar-nos la vida. Us recordarem sempre.

Cristina Pou i Carlos Sahuquillo Vic

Agraïments

Volem agrair totes les mostres d'acompanyament rebudes per la defunció del nostre marit i pare, Llorenç Ausió i Tió, davant la impossibilitat de fer-ho particularment. Agraïm especialment al Grup Activa't de Gurb, als Grups de Suport 1 i 2, i a tots els professionals de l'EAP Vic El Remei, per les seves atencions constants, eficàcia i entrega, fins als darrers moments. Moltes gràcies a tothom.

M. Dolors Arumí Segalés i família Vic

Després de prop de set setmanes de tancament de bona part de l'activitat pel coronavirus, els autònoms i petits empresaris topen ara amb les dificul-

tats per aconseguir liquiditat. El govern espanyol ha atorgat 100.000 milions d'euros en avals, però el crèdit el posa cada entitat bancària en funció

dels seus criteris. Tot i que se'n concedeixen molts, Pimec denuncia males pràctiques i sembla que "haguem de tornar a arreglar els bancs".

Queixes entre els autònoms i petites empreses pels pocs ajuts i la incertesa amb els crèdits de l'ICO

Pimec, Creació i la Cambra detecten crèdits difícils de tornar per les microempreses

Ajornament d'impostos

Vic/Ripoll

D.A.

Fins ara les diferents mesures lligades al decret d'estat d'alarma del govern d'Espanya permet l'ajornament del pagament dels impostos fins al 20 d'octubre. La presentació s'ha ampliat un mes (el termini acabava el 20 d'abril i s'ha ampliat fins al 20 de maig). Això ho poden fer empreses i autònoms que no superin els 600.000 euros de facturació, una quantitat petita que segons l'especialista en fiscalitat Pere Isern (que ha fet una jornada a Creació), les petites empreses es consideren fins a una facturació de 20 milions d'euros. Si es demana ajornar impostos –hi inclou els deutes que hi hagi de la renda– s'ha de fer per sis mesos. Ara bé, "els tres primers mesos no es pagaran interessos mentre que a partir del tercer mes es pagarà un 3,75% d'interès", explica. Aquest interès és l'habitual en qualsevol ajornament en aquests moments. El màxim que es pot ajornar sumant tots els impostos són 30.000 euros. Si són més passen a condicions habituals. Aquestes mesures no són, però, per a grans empreses.

Pel que fa al pagament dels impostos de la Generalitat, han quedat ajornats fins que s'acabi l'estat d'alarma. Els ajuntaments han posposat els impostos fins a juny i juliol.

Pel que fa a la part mercantil, s'ha suspès la presentació d'auditories al registre i es començarà a comptar "com si fos 1 de gener", un cop s'acabi l'estat d'alarma. Tot i així, no s'ha mogut la data de pagament de l'impost de societats, que és el 25 de juliol.

n'hi ha prou". De la mateixa manera ho veuen Josep Arimany, president de Creació, i Pere Antentas, president a Osona de la delegació de la Cambra, que diuen que "per moltes petites empreses fer ara un crèdit amb les condicions que els posen és pa per avui i gana per demà", i consideren que amb la incertesa que hi ha és difícil saber "quan es recuperaran".

(Continua a la pàgina 28)

Vic/Ripoll

Dolors Altarriba

Els bancs ja han atorgat un primer paquet de 20.000 milions d'euros dels 100.000 milions que va anunciar el govern que avalaria. Ara s'enceta un segon paquet. Però en aquestes primeres setmanes, patronals com la Pimec han denunciat que les entitats bancàries estan fent "males pràctiques", després de fer una enquesta entre les seves empreses associades a Catalunya. Altres agències, com Creació, van demanar de forma expressa als responsables dels bancs d'Osona que vetllessin per oferir crèdit a tothom. Perquè més enllà de les empreses amb situacions "no acceptables per rebre un crèdit", segons explica el director del Departament de Finançament de Pimec, Pere Cots, hi ha tres problemes importants amb els préstecs de l'ICO (Institut de Crèdit Oficial) que "fan el procés molt complicat". D'una banda, diu, que quan s'accepten no es tenen "fins al cap d'una setmana", però sobretot "que no s'ha donat cap instrucció a les entitats bancàries sobre el topall en els interessos i cadascú fa com vol". En aquest sentit i segons expliquen des de la mateixa Pimec, Creació o els mateixos empresaris es troben que l'interès "per molt que diguin que és de l'1,5% acaba sent d'entre el 3% i el 3,5% i posant uns condicionants que no hi han de ser, perquè el banc no té pràcticament risc", diu Cots. Tot i que ara han moderat la insistència, diu, se'ls "obligava a fer una assegurança", i en aquest sentit les mateixes associacions d'assegurances d'Espanya van presentar una queixa formal.

El tercer problema, diu Cots, és que "en molts casos se'ls acaba convertint en una pòlissa de tres a cinc anys amb uns interessos segons l'any i sense garantir-ne la continuïtat, i en tres anys no

Montse Roquet i Consol Olivé amb el seu camió-parada per als mercats, ara tancat

"Estem perdent la temporada"

Consol Olivé i Montse Roquet, d'Els Globus, fa 25 anys que venen roba per a nens als mercats. Ara proven les xarxes socials

Taradell/Vic

D.A.

Des de fa 25 anys, Consol Olivé i Montse Roquet, de Vic i Taradell i cunyades, venen roba per a nens als mercats d'Osona i Olot. "Ara ja fa més de sis setmanes que no podem vendre", explica Olivé, i "estem perdent la temporada. De fet, la de primavera ja ha passat, però veient que els nens podran sortir al carrer la setmana que ve intentem reinventar-nos", explica. Ho

fan amb una campanya per Facebook i Instagram que porta per títol "A punt per volar", lligat amb el nom de l'empresa, Els Globus. "Nosaltres som de proximitat, del cara a cara, i no volem tampoc fer venda per una web", diu, "però hem de poder explicar que tenim la roba i que podem preparar paquets i vendre-la portant-la a casa". Ja han començat. Però evidentment, no representen ni de lluny els mateixos ingressos que anant al mercat. "Hem demanat

l'ajut del govern espanyol, que és el nostre atur", diu, però més enllà de no pagar la quota de l'abril "no sabem quan podrem tornar a sortir". Per sort, "no ens hem hagut de plantejar ara endeutar-nos", però estan pendents del futur immediat en un sector on "la temporada d'hivern ja s'ha comprat i treure la roba de nen amb tant tallatge és complicat", explica. La clientela d'anys els permet per ara poder obrir molt de tant en tant el camió.

"Feia un mes que era autònoma"

La psicòloga Raquel Cano espera recuperar la feina prevista del març i l'abril

Vic

D.A.

Cada autònom o petit empresari té una situació pròpia. El de Raquel Cano, psicòloga i experta en psiconeuroimmunologia, és un dels més curiosos, ja que va decidir engegar

el negoci a finals de febrer, assessorada per la Mancomunitat La Plana. Al març es va estrenar com a autònoma. Al cap de quinze dies "havia de fer un curs a l'Associació Sant Tomàs i ja tenia visites concertades, però es va parat tot". Té la consulta al gimnàs

Fisicwell, també tancat, i ara espera "recuperar la feina d'aquests mesos, però no sé quan. Hi ha molta incertesa". Sí que, tot i que no s'ho pensava, ha pogut accedir a l'ajut del govern, tot i que "ja m'avisen que pot ser que l'hagi de tornar", diu.

(Ve de la pàgina 27)

Antentas afegeix que “ens estem adonant que les empreses més grans tenen liquiditat pròpia o si la demanen se'ls concedeix, però en canvi costa molt que arribi als bars, restaurants, comerços o a l'autònom”. Tot plegat té a veure amb el risc que se suposa que detecta l'entitat bancària, però tots ells consideren que “precisament qui no té cap risc és el banc perquè sap que cobrarà ja que els crèdits estan avalats per l'Estat”. S'hi afegeix el temps que es tarda, segons Arimany, que posa l'exemple de països com Txèquia o Suïssa on “pots demanar un crèdit al matí i a la tarda tens els diners ingressats”. Ara bé, explica que des de Creació s'assessora les empreses més petites perquè busquin solucions prèvies al crèdit “ja que un crèdit els pot deixar a la ruïna, potser no ara, però més endavant sí”.

Tant la delegació a Osona de la Cambra com Creació assessoren els petits empresaris de forma individual. Des de la Cambra s'han posat com a objectiu evitar que cap empresa tanqui amb una campanya d'assessorament. Des de Creació s'estan fent setmanalment sessions relacionades amb les noves normatives sorgides del decret d'alarma i el funcionament de pagaments d'impostos. El que lamenten és que no hi hagi cap exempció i tot “sigui posposar pagaments”, tenint en compte la incertesa.

Pimec també alerta que l'endeutament no serà assumible per la major part de les empreses i veuran tancat l'accés al finançament a partir que es finalitzi la línia d'aval. El turisme i el comerç representen el 20% del PIB a Catalunya i consideren que les conseqüències del seu deteriorament serien “molt negatives”. Alhora, Cots també creu que els 100.000 milions per avals estan calculats sobre una

Andreu Dalmau a la barberia, la més antiga del Ripollès, que té tancada des de fa set setmanes

“Un crèdit s'ha de tornar”

Andreu Dalmau és barber. La seva dona, perruquera. Porten set setmanes tancats, però poden evitar demanar un crèdit

St. Joan de les Abadesses

D.A.

La meua mare sempre em deia: “Qui no guarda quan té no menja quan vol”, diu Andreu Dalmau, segona generació de barbers a Sant Joan de les Abadesses. Ho ha intentat complir i per ara no els cal demanar un crèdit després de set setmanes tancats i sense ingressos. La seva dona és perruquera així que ho pateixen doblement. S'han acollit a l'ajut, “l'atur” per als autònoms, i no hauran de pagar la quota

d'abril, però “no hi ha ajuts directes i un crèdit no és un ajut”. Dalmau s'ha informat dels crèdits a través de l'ICO, però no ho ha vist clar. “Els bancs t'obliguen a fer una assegurança que és més cara que l'habitual i quan comptes bé estan demanant un interès que oscil·la entre el 2% i el 3%”, explica. Ara bé, té exemples a prop de negocis que “ja veuen que potser no podran tornar a obrir i no tenen més remei que acceptar condicions adverses”, afegeix. Dalmau tampoc entén

que només es “posposin” els impostos que s'han de pagar ja que s'haurien de “reduir”. Jo ara no produeixo escombraries, per exemple o no gasto tanta aigua”.

En el seu cas, pot anar a treballar a domicili per una urgència. “Els darrers dies aquesta urgència hi és perquè hi ha sobretot gent gran que acaba tenint una *melena*, que Déu n'hi dó”, explica, mentre afegeix que ja sap que “mai més treballarem com ara. Ho farem ja sempre amb mascareta almenys per afaitar”.

pèrdua del PIB del 8% fins a final d'any, mentre que “el Banc d'Espanya el situa ja al 12%; per tant, s'hauria d'ampliar”.

Pel que fa als autònoms, encara no s'ha aclarit si es podrà fer un canvi de mòduls durant aquest any, ja que si

no és el cas pot ser que es calculi el benefici “en funció d'aquests i no sigui la realitat”, explica Isern. Alhora, tot i que la Generalitat va engegar una línia d'ajut directe de 2.000 euros per autònoms que hagin vist reduïts els seus ingressos en un 75%,

aquesta ajuda no és compatible amb els 661 euros que paga l'Estat cada mes “com a atur per autònoms” fins que es normalitzi la situació. És una ajuda, però, revisable en els propers mesos i que pot haver de ser tornada a l'Estat.

Manlleu i Prats recuperen els mercats setmanals d'alimentació

Manlleu/Prats de Lluçanès Manlleu i Prats de Lluçanès han recuperat aquesta setmana part del mercat setmanal. En concret han pogut tornar a parar les parades d'alimentació i producte fresc. En totes dues poblacions s'ha fet després d'acordar un protocol que passa per usar mascaretes i guants, mantenir una distància mínima entre parades i entre compradors així com complir les normes de neteja i prohibir tocar els aliments. Aquestes són dues de les poblacions d'Osona i el Ripollès que van anul·lar totalment la celebració dels mercats setmanals quan va començar l'estat d'alarma, tot i que des del sector agrari es demanava que obrissin per donar sortida als productes. Vic, Roda de Ter, Calldetenes, Campdevàrol i Camprodon encara no els han reactivat.

Fecapi fa donació de 175 quilos de carn de poltre als hospitals del Pirineu

Ripoll La Federació de Cavall Pirinenc de muntanya (Fecapi) ha fet donació aquesta setmana de 175 quilos de carn de poltre a hospitals i residències dels Pirineus. Ho ha fet a través de cada una de les seves associacions comarcals com la del Ripollès. D'aquesta manera, l'entitat fa el seu ajut a la lluita contra el coronavirus. La carn de poltre, expliquen, és una carn rica en omega 3 que pot arribar a valors de “fins al 27% just quan el poltre baixa de la muntanya” i que és molt indicada per a persones amb salut més delicada. La federació, que agrupa set comarques, compta amb 430 ramaders i produeix 3.000 poltres l'any.

Solidaritat entre pagesos per fer les feines del camp

Vic/Ripoll Unió de Pagesos ha posat a disposició de tota la pagesia dos canals de comunicació a través del correu electrònic –un d'oferta i un de demanda– per tal que la gent del sector agrari es pugui posar en contacte en cas de necessitar ajuda, com ara “quan s'estigui en plena collita o per les tasques d'alimentació i cura del bestiar”. Aquesta és una pràctica habitual entre ells, però amb la crisi de la Covid-19 hi poden haver necessitats noves.

A Osona, Ripollès i Moianès ja hi ha 2.164 ERTO amb 14.277 treballadors afectats

A Osona, on en són 1.721, l'augment en relació amb la setmana anterior és molt menor

Vic/Ripoll

D.A.

Fins aquest dimecres s'havien presentat a Osona, el Ripollès i el Moianès un total de 2.164 ERTO, que afecten 14.277 treballadors. La comarca on se n'han presentat més és Osona: 1.721, 77 més que fa una setmana.

L'augment de la xifra si comparem la darrera setmana amb l'anterior és positiva, ja que en l'anterior i després de l'allau dels primers ERTO se'n van presentar 942 més. Els ERTO d'Osona afecten un total d'11.895 treballadors. La majoria, 1.592, són de força major, mentre que la resta, 129, s'han presentat

per causes econòmiques, tècniques, organitzatives o productives.

En el cas del Ripollès, en comptabilitza 331, que afecten 1.655 treballadors. Són 13 més que fa una setmana, quan se'n registraven 318. D'aquests, 316, amb 1.537 afectats, són de força major, mentre que 15 són per altres

causes. Pel que fa al Moianès, la comarca té presentats ara 112 ERTO, que afecten 727 persones. D'aquests, 97 són de força major i 15 de la resta. L'augment en comparació amb fa una setmana és de vuit nous expedients. Catalunya suma ara un total de 93.541 ERTO, que afecten 685.000 treballadors.

Sodeca, Pideca i Asmitec han cedit el Desinfect-500 al Consell Comarcal del Ripollès

Creen un equip de desinfecció de Covid-19 per nebulització en 10 dies

Ripoll

Jordi Remolins

Deu dies han estat suficients per poder presentar un equip de desinfecció de carrers i espais públics a fi de combatre la Covid-19. Les empreses Sodeca, la seva filial torellonenca Pideca i també Asmitec, de Campdevànol, han ideat una màquina pensada inicialment per a pobles petits on la mitjana d'edat de la població és gran i per tant són un sector de risc en cas de contraure la malaltia. En tot cas també s'utilitzarà en municipis de més habitants en funció de les necessitats. L'aparell s'ha anomenat Desinfect-500 i ha estat cedit al Consell Comarcal del Ripollès.

El director general de Sodeca, Josep Font, va explicar que l'equip autònom de desinfecció està conformat per un dipòsit de 600 litres d'aigua on se n'hi barregen

Responsables de les empreses que han fet la màquina amb l'alcalde de Ripoll, dimarts durant la presentació

12 de lleixiu, a més d'una bomba de pressió. El producte resultant desinfecta amb un sistema de nebulització

gràcies a l'impuls fins a cinc metres per banda del líquid a través d'equips de ventilació de gran abast. Després d'un

minut d'aplicació s'aconsegueix descontaminar el coronavirus que pugui haver-hi a les superfícies. La màquina

està pensada per ser transportada en remolcs, camions o *pick-ups* i pot ser manipulada per una sola persona. Inicialment se n'ha realitzat una unitat, però les empreses estan preparades per crear-ne les necessàries tant per a l'empresa privada com per a organismes públics. La urgència en la seva fabricació fa que la màquina que es va presentar dimarts al matí a la plaça de la Lira de Ripoll tingui possibilitat d'incorporar millores com una llança de vint metres per arribar a

L'equip, que ja es fabrica en sèrie, també serveix per combatre la processionària

racons més inaccessibles.

L'alcalde de Ripoll, Jordi Munell, va ser a la presentació juntament amb el president del Consell Comarcal, Joaquim Colomer, i va voler destacar "l'origen ripollès de la màquina". A més, va indicar que el Desinfect-500 podrà utilitzar-se també en altres aplicacions, com combatre l'eruga del boix o la processionària.

Girbau Group ja és propietària del 100% de la seva filial a la Xina

Vic

EL 9 NOU

Girbau Group, de Vic, ha tancat l'adquisició del 100% del capital de la seva fàbrica de Shangai (Xina), Shenguang Laundry Technology (GSLT). Fins ara, el grup tenia la majoria d'accions però no totes i ara aquesta filial estarà íntegrament dirigida per l'empresa osonenca. GSLT es

va constituir l'any 2017 per Girbau i Shenguang, que ja era un fabricant de maquinària per a bugaderies. L'objectiu era poder donar servei directament a la Xina i als països que l'envolten, perquè la companyia ja treballava a Àsia.

El president de GSLT, Qian Zhigen, deixarà la seva posició com a CEO i el seu lloc al consell d'administració,

i passarà a exercir la funció de *senior advisor* fins al juny. El director general de la filial, Jeff Liang, serà a partir d'ara el màxim responsable i reportarà directament amb la presidenta i CEO de Girbau Group, Mercè Girbau, i el director general, Serge Joris. Mercè Girbau ha agraït a Zhigen el suport rebut durant aquests anys.

Girbau arriba aquest 2020

als 60 anys, ja que va néixer l'any 1960. A més de a Vic i Shangai té fàbrica a França i 16 filials a tot el món. L'any 2019 va facturar 182,5 milions d'euros, situant-se com el cinquè fabricant mundial de solucions de bugaderia industrial. L'empresa de la Xina ja torna a funcionar després dels efectes de la Covid-19, mentre que a Vic treballa a mig gas.

La UVic participa en un informe europeu pel sistema alimentari

Vic La directora de la càtedra d'Agroecologia i Sistemes Alimentaris de la UVic-UCC és l'única experta espanyola que ha participat a l'informe científic de la Comissió Europea que reclama un canvi radical del sistema alimentari europeu per garantir-ne la sostenibilitat. Els experts, que han fet el document en el marc de SAPEA, proposen un augment sostenible de la productivitat i un canvi de model de consum cap a l'economia circular.

PREUS AGRARIS

Llotja de Bellpuig (20-4-20)

CONILL: 1,92 (=)
 POLLASTRE VIU: 0,79 (-0,16) - 1,15 (=)
 POLLASTRE SACRIFICAT: 1,38 (-0,24) - 1,87 (=)
 OUS: S.C.
 GALLINA LLEUGERA: 0,08 (=)
 GALLINA SEMIPESADA: 0,25 / 0,26 / 0,27 (=)
 GALLINA PESADA: 0,07 (-0,10)
 GALL: 0,05 (=)
 ESTRUÇ: S.C.

Llotja de Vic 17-4-20

PORC: 1,911 / 1,923 (-0,029)
 GARRINS RAÇA: recollida: 18/20 (=)
 PARTIDA GRAN: 78,50/80 (=)
 ANOLLS (des de 351 kg): 3,84 / 3,69 / 3,42 / 3,27 (=)
 VEDELLS (fins a 350 kg): 3,89 / 3,70 / 3,50 / 3,36 (=)
 FRISONS (+ de 211 kg): 3,42 / 3,28 / 2,08 (=)

FRISONS (fins a 210 kg): 3,30 / 3,22 / 1,78 (=)
 VEDELLA(261/300 kg): 3,81/3,67 / 3,56 / 3,20 / 2,51(=)
 VEDELLA(221/260 kg): 3,87 / 3,71/3,60/3,29 / 2,50 (=)
 VEDELLA(180/220 kg): 3,89 / 3,69 / 3,58 / 3,29 / 2,49(=)
 VACA: 2,70/2,60/2,25/1,90/1,40/1,30 (=)
 FRISÓ: 25 / 85 (-5/-5)
 ENCREUAT: 90 / 215 (-5/-5)
 TÒFONA NEGRA: 180-300 (preu des del 6 de març)

Mercalleida (16-4-20)

PORC VIU selecte: 1,445 (-0,022)
 LLETÓ 20 kg: 57 (=)
 XAI (23 a 25 kg): 2,40 (=)
 XAI (25 a 28 kg): 2,35 (=)
 OVELLA DE VIDA: 75 / u (=)
 BLAT PINSO: 211 (-2)
 BLAT PA: 216 (-2)
 MORESC: 184 (-2)

ORDI LLEIDA: 177 (-2)
 COLZA: 350 (+5)

Llotja de Barcelona (21-4-20)

GARROFA: 210/t (=)
 GARROFA FARINA: 200/t (=)
 SOJA PAÍS: 344 (-4)
 MORESC UE: 185/t (-1)
 BLAT: 212/t (=)
 ORDI PAÍS: 180/t (-2)
 FARINA DE PEIX: 1.030 (-50)
 GIRA-SOL: 236 (-2)
 MILL: 420 (=)
 COLZA: 315 (=)
 SORGO: S.C.

Grans del Lluçanès (16-4-20)

GRA DE COLZA: 340,75 (=)

Aquest dijous es complien 10 anys de la inauguració de L'Atlàntida. La que havia de ser una gran celebració s'ha hagut d'adaptar a les circumstànci-

es actuals, i fer-la sense públic i sense artistes. Aquest dijous, coincidint amb l'hora en què la diada de Sant Jordi de l'any 2010 obria les portes, es

va il·luminar de blau en homenatge als sanitaris. En l'horitzó, la incògnita sobre l'adaptació dels equipaments culturals als temps del coronavirus.

Un aniversari sense públic

L'Atlàntida celebra els 10 anys de la inauguració amb la incògnita de com serà la propera temporada

Vestida de blau, per homenatjar els sanitaris

Vic A les 9 del vespre d'aquest dijous, gairebé coincidint amb l'hora exacta en què s'inaugurava ara fa 10 anys, L'Atlàntida s'il·luminava de blau amb els llums dels vehicles policials en homenatge als sanitaris i al públic. Diferents equipaments culturals del món, com museus i auditoris, s'apunten a aquesta iniciativa amb el lema #Makeitblue. Fins a la mitjanit estava previst mantenir-ho, en el primer dels actes que aquest cap de setmana es posen en marxa virtualment. Aquest divendres i dissabte, L'Atlàntida compartirà vídeos de felicitació d'artistes i d'usuaris a les seves xarxes socials, i diumenge, per acabar, CorCia Teatre oferirà una acció teatralitzada que a les xarxes socials de L'Atlàntida i que substituirà la que havien de fer presencialment.

ALBERT LLINÓS

Vic

Jordi Vilarrodà

El dia de Sant Jordi de 2010, al vespre, les notes d'*El cant del lloc*, un poema simfònic de Josep Baucells basat en un text del poeta Lluís Solà, posaven l'accent solemne de la inauguració de L'Atlàntida. Feia vuit anys que s'havia tancat l'antiga sala del mateix nom, un cinema adquirit per l'Ajuntament de Vic i reconvertit en teatre l'any 1984, on s'hi havia descobert aluminosi gairebé per atzar quan es feien unes petites obres de reforma. En una votació entre cinc opcions, la majoria es va inclinar per donar al nou equipament el mateix nom que l'antic, en memòria del poema èpic de Jacint Verdaguer.

La continuïtat era només de nom. L'Atlàntida nova no tenia res a veure amb un teatre convencional, ni tan sols en el seu plantejament de base. Amb una Escola de Música mancada absolutament d'espai, que repartia alumnes entre la vella casa de Can Serratosa i el Seminari, i que s'acabava de convertir en Conservatori, es va optar per resoldre dos

Joan Manuel Tresserras i Josep M. Vila d'Abadal, a punt per a la inauguració de L'Atlàntida, el 23 d'abril de 2010

JORDI PUIG

problemes d'una sola tacada. L'Ajuntament encapçalat per l'alcalde Jacint Codina, després de sospesar diverses alternatives d'ubicació, va optar per construir a la vora del Mèder i de les antigues adoberies un nou complex que reunís en un sol edifici les funcions de teatre i auditori i de centre d'educació musical. Aquest era l'encàrrec amb què van treballar els arquitectes en un concurs

de projectes que va guanyar l'equip de Josep Llinàs. Venia avalat per una trajectòria amb experiència en equipaments culturals com la premiada Biblioteca Jaume Fuster de Barcelona.

La seva proposta va ser la d'un edifici que es pogués travessar a peu i esdevingués un camí entre el centre històric i el Vic que creixia cap a llevant i cap al sud. Amb aparença laberíntica i

façanes revestides de coure que li donaven una brillantor especial, va causar expectació mentre s'anava construint. S'hi van invertir més de 35 milions d'euros, dels quals 4 i mig corresponien a pàrquing soterrat. A cavall de la crisi econòmica que ja havia esclatat, es va acabar. Amb una mica més de retard, possiblement l'obra s'hauria encallat uns anys més. Josep M. Vila d'Abadal, l'alcalde que havia

acabat l'obra, el va inaugurar al costat de Joan Manuel Tresserras, llavors conseller de Cultura de la Generalitat. La sala gran, amb 800 butaques d'aforament, es va dedicar a la memòria del primer alcalde de la democràcia, Ramon Montanyà.

Amb l'etiqueta de Centre d'Arts Escèniques d'Osona, es marcava l'objectiu de ser un referent de comarca i de país, en aquest cas en un àmbit concret, el de la música clàssica, que en part s'ha aconseguit. En contrapartida, naixia amb la desconfiança d'alguns sectors de la cultura —entre ells el teatre amateur— que se'n sentia apartat. Estructurada com una fundació des dels seus inicis (amb Lluís Vila d'Abadal, germà de l'alcalde, com a primer director), el debat sobre si aquesta era la millor forma de gestió de L'Atlàntida va emergir amb força l'any 2016 i va acabar amb una consulta popular. Per àmplia majoria, es va refrendar aquesta fórmula jurídica. Poc després, Montse Catllà prenia el relleu en la direcció general per imprimir a la fundació, a poc a poc, un rumb de clar enfocament social.

Deu Atlàntides

Víctor Sunyol

Escriptor. Membre del Patronat de la Fundació L'Atlàntida

Deu Atlàntides, o cinquanta, o dues-centes. Perquè, com qualsevol altra realitat, són tantes mirades diferents s'hi posin. I aquests deu primers anys de L'Atlàntida, Centre d'arts Escèniques d'Osona, són una bona ocasió per observar-la des de totes les mirades.

Deu anys són un camí llarg, i de fet el de L'Atlàntida no ha estat un camí fàcil ni ràpid. No ha estat ràpid perquè començar des de zero suposa fer-ho amb molts aprenentatges encara no assolits i amb un full de ruta amb força espais en blanc malgrat tenir clar l'objectiu final. I no ha estat fàcil per moltes raons, des de les pressupostàries fins als diferents conceptes de l'encaix en els entramats polítics, socials i culturals de la ciutat i la comarca.

Al cap dels deu anys, però, es veuen oberts diferents camins, força clars i amb bona ruta oberta per al futur, com l'arbre que ha arrelat bé per pujar un bon brançam.

Una institució com L'Atlàntida ha de servir interessos diferents i algunes vegades oposats o de mal conjugar, i aquest equilibri difícil és el que dictarà la seva incidència en la dinàmica cultural de la ciutat, de la comarca i del país; què hi ha aportat i què hi ha d'aportar a partir d'ara. Són tres nivells (ciutat, comarca, país) amb realitats i necessitats diferents i que demanen accions diferents. L'espectre és molt ampli: des del concerts al màxim nivell mundial fins a les formacions corals comarcals; des del teatre amateur o de petit format fins a les grans produccions estel·lars; des de funcions populars per a un públic molt ampli fins a produccions arriscades d'experimentació; des de produccions pensades per a la formació de joves fins a les d'ajuda a creadors ja consolidats... Es tracta d'una gran diversitat de realitats, de necessitat i d'accions, oi més entenent que el concepte "dinàmiques culturals" implica una globalitat d'acció; no només cal tenir en compte l'estricta programació, sinó formació, culturització, atenció a les diversitats i diferents necessitats, educació, voluntat didàctica i d'exam-

plar horitzons, progrés social...

Amb les arts escèniques i musicals com a protagonistes i amb una clara voluntat de mantenir una programació musical de referència, el Centre ha anat sabent-se inserir en els engranatges de la cultura musical i escènica, des dels locals fins als nacionals i supranacionals. Ara cal veure com continua aquesta conjunció, quin paper hi fa i els fruits que ha de donar.

Aquest aspecte és un dels que es tracten en el Pla Estratègic que L'Atlàntida va definir per al seu futur, un pla que esbossa els camins oberts que abans esmentava i que traça línies d'acció envers la participació social, l'acostament a nous públics i també a les propostes artístiques més alternatives i transversals i a una acció educativa a tots nivells, l'accessibilitat, la relació amb els usuaris... I tot això sota el prisma de la dimensió nacional de l'equipament des de la singularitat musical. Moltes d'aquestes actuacions ja han encetat el seu camí, i amb bones perspectives. Per exemple, les activitats didàctiques, les vies de contacte amb el públic, el consell assessor de programació, la coordinació amb altres activitats escèniques i equipaments, la recerca de nous formats...

I sempre amb el gran actiu del Centre que és la unió en una mateixa estructura (tant física com administrativa) del Centre d'Arts Escèniques i l'Escola de Música i Conservatori. Aquesta característica no només potencia els dos estaments sinó que la simbiosi promou en cada un d'ells obertures i accions que d'altra manera no s'haurien pogut plantejar ni portar a terme.

Aquests deu anys han de servir, sobretot, per als anys a venir. Hauria de ser sobretot una celebració pensada molt com a celebració del futur, d'un futur en què totes les parts implicades tenen una responsabilitat important. Totes les mirades que s'hi poden posar, des de totes les perspectives, hi tenen coses a dir i, sobretot, a fer. Al principi d'aquestes ratlles parlava dels camins traçats endavant; són els que s'han d'anar il·luminant, desbrossant i, en definitiva, caminant.

Són deu anys que cal celebrar ("acomplir" i "festejar") amb la mirada posada a d'aquí a deu anys i les mans (i el cap) a la feina. Deu anys per a deu Atlàntides, o cinquanta, o dues-centes. Al servei de tothom.

Aquests deu anys han de servir, sobretot, per als anys a venir

Els actes s'han traslladat al setembre

L'«Oda a Verdguer» de Salvador Brotons, ajornada fins la primavera

Vic

J.V.

Amb les restriccions que en aquell moment siguin encara necessàries, L'Atlàntida té previst de celebrar el darrer cap de setmana de setembre la major part dels actes que ara s'han ajornat. Ningú no sap encara en quines condicions, però el fet que moltes de les propostes estigués previst representar-les en els jardins

del teatre encara dona esperances de poder-les adaptar i realitzar.

La celebració consistiria en una marató de deu hores d'activitats, el dissabte 26 de setembre, que inclouria circ, dansa urbana, teatre d'objectes, jocs de fusta, acrobàcia i música, amb la participació de diverses companyies i artistes, des de l'osonenca Cia. Tombs Creatius fins al cantant Nico Roig o els bas-

cos Cia. Ertza. El dia abans, està previst l'acte institucional de commemoració. El que es deixa per a la primavera vinent és la recuperació de l'«Oda a Verdguer» de Salvador Brotons, una peça estrenada a l'antiga Atlàntida l'any 2002, amb motiu de l'Any Verdguer, i que mai no s'havia tornat a escoltar. El mateix compositor l'ha de dirigir, al capdavant d'orquestra i cors.

Montse Catllà: "Serà difícil obrir la nova temporada com abans"

Vic

J.V.

En una entrevista que EL 9 NOU publicarà íntegrament el proper dilluns, la directora de la Fundació L'Atlàntida, Montse Catllà, afirma que la propera temporada és encara una incògnita. "Estem convençuts que serà difícil obrir la nova temporada en les condicions que teníem abans". Per això s'estan avançant a preveure possibilitats com les de desdoblar funcions o reduir aforament i traslladar espectacles de la Sala Joaquim Maideu a la Ramon Montanyà per augmentar la separació, entre altres mesures. "Vull pensar que tant els gestors culturals com els creadors trobarem sortides per fer compatible la nostra feina amb les normatives", diu Catllà.

La directora de la Fundació L'Atlàntida creu que alguns dels canvis que s'han anat veient es quedaran ja per sempre. I en el sentit més positiu: "Nous canals de relació, nous formats més immediats (...) aquest és un bagatge que ja tindrem i que ens haurà de servir per apropar-nos a nous públics". El sector dels grans equipaments culturals serà el darrer a incorporar-se a la normalitat, segons tots els plans de *desconfinament* que s'estan elaborant des de l'administració. "Allò que teníem ho recuperarem de forma gradual, però s'anirà complementant amb altres maneres de viure la cultura", diu Catllà. Mai no s'hauria imaginat, però, que el desè aniversari es viuria d'aquesta manera.

"PUNT I FINAL" O "CONTINUARÀ"

Quan compres a la teva llibreria de proximitat, la seva història continua

Celebra Sant Jordi amb la teva llibreria

PSC Socialistes d'Osona

Ha estat el Sant Jordi més estrany que tothom recordarà a la seva vida, però Sant Jordi malgrat tot. Institucions, entitats, comerços i particulars d'Osona i el Ripollès van omplir aquest dijous d'iniciatives per evitar que fos un dia com tots els altres del confinament.

Sant Jordi, malgrat tot

Osona i el Ripollès s'activen per salvar l'esperit de la festa

Vic/Ripoll

Jordi Vilarrodà

Un Sant Jordi, malgrat tot. Podria ser el resum d'una diada que es va viure aquest dijous a Osona i el Ripollès d'una manera molt diferent a l'habitual però que no va quedar esborrada del mapa. Des de les cases i des dels balcons, Sant Jordi es va manifestar de diverses maneres, amb iniciatives que durant la setmana s'han anat escampant, mentre alguns llibreteres i floristes no donaven l'abast de fer repartiments a domicili.

A mitja tarda d'aquest dijous, per exemple, el llibreter Toni Ferron estava fent encara alguns repartiments per Vic, equipat amb tota la protecció necessària. "No ens ho esperàvem, sincerament, ni nosaltres ni els distribuïdors que encara ens han fet arribar llibres aquests dies". No ha pogut servir totes les peticions que li han arribat dels clients a través del correu electrònic de la llibreria Foster & Wallace, justament perquè algunes empreses de distribució no treballaven. Entre elles Àgora, una de les més importants del sector. "De la darrera novel·la d'en Xavier Bosch, *Paraules que tu entendre's*, només n'he pogut servir dos o tres, que són els que teníem". S'ha fet el que s'ha pogut, però ha valgut la

pena "per l'alegria de la gent que rebia el paquet i han pogut seguir la tradició".

Alegria també és el que ha percebut Jordi Anglada, de la llibreria Anglada de Vic. En aquest cas, ni tan sols pel llibre sinó pels vals d'entrega que rebien els clients, perquè ell no feia distribució a domicili. "Ens era molt complicat, pel fet de no tenir pàgina web, tot i que agraïm molt que l'Ajuntament es posés a disposició dels llibreteres per ajudar-nos". La promesa del llibre futur, que recolliran

"No esperàvem aquesta resposta tan bona", diuen els llibreteres

els lectors quan a Ca l'Anglada tornin a obrir les portes, era suficient per despertar la il·lusió. "La gent em trucava per fer la comanda i m'explicaven què farien amb el val: que si l'imprimien, que si l'enviarien amb una rosa virtual...". En total, ha venut uns 80 vals, alguns per a llibres concrets i altres per una quantitat que el destinatari podrà gastar en els que vulgui. "Són les ganes de viure Sant Jordi, gent que potser ja ha llegit els llibres de casa i té la il·lusió de rebre'n un de nou". A mitja tarda de

Sant Jordi tancava la tramesa de l'últim d'aquests vals. "He assumit els que podia gestionar essent jo tot sol a fer-ho", diu Anglada. Als llibreteres com Ferron o com ell mateix, que estaven adherits al portal de Llibreria Obertes, també els ha arribat un bon nombre de peticions des d'aquesta via, que Òmnium Cultural ha acabat d'avaluar. El client recollirà el llibre quan acabi el confinament, però l'entitat li garanteix ara l'import íntegre de la compra. "Tot això ens ajudarà a subsistir aquests mesos", diu Ferron. Les comandes de Llibreria Obertes han anat *in crescendo*, i encara els falten les d'aquesta setmana de Sant Jordi, perquè es liquiden els dilluns. També hi ha clients que se'ls han adreçat per dir que esperaran la segona volta de Sant Jordi, prevista per al dia 23 de juliol. "No ens esperàvem una resposta tan bona", diu Jordi Anglada. En aquestes circumstàncies, ningú no parla dels títols més venuts enguany. A Vic, apunten que han tingut molt bona demanda títols com *Boulder*, d'Eva Baltasar, o *Gent normal*, de Sally Rooney. I també *Canto jo i la muntanya balla*, d'Irene Solà, però que aquesta última s'ha acabat en poc temps. Una resposta semblant han tingut les floristeries, també amb problemes per poder donar

A la imatge gran, el drac de Ripoll sortint de la carretera de Ribes en el seu recorregut. A la dreta

l'abast a totes les comandes de roses que han servit a domicili, fins al punt que des de dimarts no n'acceptaven davant la impossibilitat d'atendre-les.

EL DRAC I SANT JORDI

A banda de llibreteres i floristes, els carrers i places també han estat testimonis gairebé muts d'un Sant Jordi que s'ha viscut des de dins de les cases. A Ripoll, l'únic que va tenir el privilegi de passejar-se per tots els barris va ser el drac. Sobre una camioneta, un dels símbols de Sant Jordi va fer un recorregut de més

de dues hores en què gairebé no va deixar cap carrer per visitar, sortint des de la plaça de l'1 d'Octubre, davant de la Biblioteca Lambert Mata, i acabant al mateix lloc cap a les 7 del vespre, després de més de dues hores de volta. L'Ajuntament, Protecció Civil, Creu Roja i els Diablers de Ripoll van col·laborar a fer possible la desfilada, que es contemplava des dels balcons. Molts d'ells tancats perquè va ploure a l'inici del recorregut. També a Ripoll aquesta setmana es van distribuir lots de Sant Jordi entre tots els veïns que els van encarregar. Cada lot

EL 9 NOU convoca el Premi de Narrativa Curta

Serà la quarta edició d'aquest certamen, que té una dotació total de 1.000 euros en premis

Vic

J.V.

Per quart any consecutiu, EL 9 NOU convoca el Premi de Narrativa Curta, que està obert a tots els autors nascuts o residents a Osona, el Ripollès, el Vallès Oriental i el Moianès. El premi està dotat amb 500 euros per a l'autor del treball guanyador, 300 per al segon classificat i 200 per al tercer. Aquests

tres treballs i el conjunt dels 10 que tinguin millor valoració per part del jurat es publicaran en les edicions d'EL 9 NOU entre els dies 3 de juliol i 4 de setembre, acompanyades d'una il·lustració de l'artista Maria Peix. L'objectiu del certamen és reconèixer la producció literària d'autors de les quatre comarques i oferir una plataforma per a noves veus narratives.

Les narracions han de

tenir una extensió mínima de 9.500 caràcters i màxima d'11.500 per ajustar-se a la seva publicació en una doble pàgina d'EL 9 NOU, en les edicions d'Osona-Ripollès i del Vallès Oriental. S'han de fer arribar per correu electrònic a <marketing@vic.el9nou.com> abans del proper dia 5 de juny, i el veredict del jurat, integrat per persones de vàlua reconeguda en el món de les lletres,

es donarà a conèixer el seu veredict el proper dia 26 de juny a través d'EL 9 NOU i EL9NOU.CAT.

En la darrera edició del premi, el guanyador va ser Sadurní Vergés, de Prats de Lluçanès, amb el relat que portava per títol *Roc*. En la primera convocatòria, el guanyador va ser Jordi Masó, de la Roca del Vallès, i en la segona, Jordi Sedó, de l'Ametlla del Vallès.

El disc de debut de SuperHerois 'rodarà' a Ripoll

Ripoll Coincidint amb aquest Sant Jordi ha arribat a les plataformes de distribució el disc *La gran aventura*, amb el qual debuta la formació ripollesa Els SuperHerois. El grup de música per a públic familiar estava preparant un concert benèfic de presentació i la crisi del coronavirus els va obligar a canviar els plans: a partir de les 5 de la tarda, faran un recorregut "rodant" pels carrers de Ripoll que acabarà a les 8 a l'Hospital de Campdevànol.

Sant Jordi a Centelles, la decoració dels veïns del número 17 del Pla de Balenyà de Vic, una entrega dels llibres de 'La Mercè de les oques' a Folgueroles i la preparació dels lots de Sant Jordi que s'han repartit a Ripoll

contenia una rosa d'una de les floristeries de Ripoll, un metre de senyera per al balcó, un punt de llibre i un adhesiu amb el poema que ha preparat el consistori infantil, a més d'un llibre d'autor ripollès entre una llista de quatre per escollir. A

Folgueroles, rebien també un lot, en aquest cas amb els llibres de *La Mercè de les oques*, contes que parlen del poble, i dibuixos de Sant Jordi per penjar als balcons.

A Centelles, en canvi, qui va sortir no va ser el drac sinó el mateix sant Jordi,

encarnat en l'actor Guim Puig, que es va passejar per diversos llocs de la vila a mitja tarda, per saludar la gent que el mirava des dels balcons. A Sant Joan de les Abadesses, a través del canal de YouTube de l'emissora municipal, es van presentar

dos llibres d'autors locals que aquests dies no s'han pogut presentar en actes públics: *Sant Joan de les Abadesses desaparegut*, de Marcel Miquel, i *La llanterna de Montmartre*, de Salvador Vergés. A Sant Julià de Vilatorrada, Sant Jordi té una

continuïtat aquest divendres amb un altre acte literari, una tertúlia de poetes vinculats amb el poble (Noemí Morral, Ramon Boixeda, Francesc Orenes i Anton Carrera), que es veurà des del YouTube de l'Ajuntament a 2/4 de 7 de la tarda.

Ritme de rumba per a Verdaguer

Pelat i Pelut llança el vídeo de la cançó 'Compte', basada en un poema d'Al cel'

Vic

J.V. Coincidint amb Sant Jordi, el grup osonenc Pelat i Pelut va penjar aquest dijous a les xarxes el videoclip de *Compte*, una cançó que per primera vegada posa ritme de rumba a Jacint Verdaguer. Pelat i Pelut, grup format inicialment pels folguerolencs Xavier Abril i Jacint Jazz Torrents i que ara s'ha ampliat fins a set membres, ha escollit aquest poema del llibre *Al cel*, que es va publicar l'any 1903 després de la mort de Verdaguer, per anticipar el que serà el seu primer disc amb temes propis, en el qual

ara estan treballant.

La versió de *Compte* la van incloure per primera vegada en l'espectacle *Carpe Noctem*, que es va estrenar al Teatre Eliseu de Roda de Ter el novembre de 2018. En aquell moment, formava part d'un conjunt de poemes musicats d'autors osonencs que tenien la nit com a fil conductor. En aquell moment, Pelat i Pelut ja treballava en la composició de cançons pròpies que han anat creixent i donaran forma al disc. L'any passat van començar la gravació a l'estudi del productor Carlos Manzanares, que ha estat el responsable dels darrers tre-

Jacint 'Jazz' Torrents i Xevi Abril, en l'estrena de 'Carpe Noctem' a Roda

balls d'El Kanka o Suu, entre d'altres. En aquests enregistraments és quan decideixen també fer el videoclip, associats amb la cooperativa de disseny Partee.

El nou disc de Pelat i Pelut havia de sortir en principi a finals d'aquest any, però en la situació actual la data és una incògnita. En la gravació d'aquest tema, Xevi Abril hi

ha posat la veu principal i la guitarra espanyola, acompanyat de Jazz Torrents als cors i la guitarra elèctrica, Carles Sallent als cors i el baix elèctric, Xevi Mestre als cors i a la bateria, Ferran Sedó a la percussió, Joan Paré al piano i Josep Maria Roca al saxo alt, que també és qui ha fet l'arranjament de la secció de vents.

El músic Guillem Soler publica els 'Escrits estel·lars'

Vic Amb el títol d'*Escrits estel·lars*, Guillem Soler ha fet el seu primer pas en la literatura. El músic vigatà, que recentment va estrenar l'àlbum *Tòtem*, recull en aquesta publicació una quinzena de textos en forma de poemes o de prosa poètica que tenen els estels com a font d'inspiració. "Les impressions que ens donen els estels i el cosmos, i també el simbolisme de màgia i d'inspiració". El procés del llibre ha transcorregut en paral·lel al del disc i s'ha acabat aquests dies, amb un darrer text que parla d'un astronauta "confinat a les estrelles". Soler diu que és "una primera petjada en la literatura", que veu relacionada amb la mateixa creació de fer lletres. El llibre es pot descarregar al seu web <guillemsoles.com>.

El març i l'abril d'aquest 2020 havien de ser mesos de celebracions futbolístiques significades. Fa 125 anys treballadors de la colònia de Borgonyà van jugar el primer partit de futbol de l'Estat entre equips de localitats diferents i fa 100 anys es va crear el Ripoll CF.

125 anys de futbol a Borgonyà

El confinament ha impedit commemorar l'aniversari del primer partit de futbol de l'Estat entre equips de localitats diferents així com els 100 anys de vida del Ripoll CF

Borgonyà/Ripoll

L. Miralpeix / E. Rovira

Si bé ja feia un parell d'anys que hi havia les primeres experiències locals i aïllades de pràctica de futbol a Catalunya, hi ha una data de referència que fa evident que aquest esport comença a arrelar-se i estendre's entre la joventut: el 25 de març de 1895, dia en què els que després serien el Barça i el Borgonyà van disputar el primer partit entre equips de localitats diferents mentre que uns dies més tard, al mes d'abril, van jugar la tornada a Borgonyà. 125 anys després els dos clubs continuen encara actius, però mentre que el Barça s'ha consolidat com el primer i el més gran club poliesportiu del país, el Borgonyà, probablement, és el més petit, amb només un primer equip i amb un nucli de població darrere de 350 persones.

L'auge a casa nostra del que en els inicis s'anomenava *foot-ball* està estretament lligat a la revolució industrial i a la colònia britànica que treballava a les fàbriques catalanes. Per això, no és d'estranyar que un dels primers llocs on es va començar a practicar fos a Borgonyà. L'origen escocès dels obrers procedents de Paisley, a prop de Glasgow, que van arribar per treballar a la fàbrica amb capital dels empresaris Fabra i Puig i associació de la família Coats, va ser determinant perquè els treballadors juguessin a un esport que coneixien com a manera d'evadir-se després de llargues jornades de treball i ho fessin a l'entorn mateix de les instal·lacions fabrils, que és on hi va haver el primer camp. El mateix va passar a Barcelona, on algunes fàbriques disputaven partits entre elles, fins que el 25 de març de 1885 es va jugar al Velòdrom de la Bonanova de Barcelona el primer enfrontament entre les associacions

de *foot-ball* de Barcelona i Torelló, embrions del Barça i el Borgonyà, que mitjans de comunicació de l'època com *El Diluvio* i *La Vanguardia* van qualificar "com el primer partit de l'Estat entre dos equips de localitats diferents". El membre de la junta del Borgonyà Jordi Rosanes explica que "a l'anada ens van guanyar per 8 a 3 però a la tornada, uns dies després aquí, ara fa just 125 anys, la victòria va ser local per 6 a 3, amb *hat-trick* d'un jugador que es deia Cochran, gràcies en part al pendent del terreny que els locals coneixien i van aprofitar a l'hora de triar el camp".

L'èxit que va anar adquirint aquest nou esport amb els anys va generar la necessitat de construir un camp especialment pensat per a la pràctica del futbol més enllà

El Ripoll va arribar el passat divendres 17 d'abril als 100 anys de vida

del terreny de joc primigeni al costat de la fàbrica. Aquest espai es va decidir ubicar al costat del riu Ter i es va inaugurar el dia 12 d'octubre de 1924 amb les icòniques casetes de vestidors per als jugadors i àrbitres. Aquell dia es va disputar un partit entre el Sant Andreu i un conjunt comarcal, tot i que dos dies abans l'equip local ja havia fet un amistós previ contra el la Farga d'Ordeig, dita també colònia Lacambra. Va ser a partir d'aquell moment també que l'equip d'aquest nucli de població de Sant Vicenç de Torelló va començar a anar vestit amb les ratlles verticals negres i blanques, els colors dels primers fils que es van produir a la colònia del ram del fil de cotó i també els del Saint Mirren, l'equip de Paisley.

No va passar massa temps fins que es va constatar que la proximitat amb el riu seria un problema endèmic pel club de la colònia. El primer aiguat que es va emportar el camp va ser el famós de l'any 1940, tot i que l'empenta de l'entitat, que ja tenia un centenar de socis, va permetre que es reconstruís al cap de poc. En aquella dècada va ser quan el club es va federar com a CD Borgonyà després d'uns primers anys com a part de la Sociedad Recreativa Borgonyà. L'any 1982 una nova riuada va destrossar el terreny de joc, però l'alegria per l'ascens de l'equip a Segona Regional va fer que els socis i veïns de la colònia es bolquessin en la seva reparació. La darrera crescuda del riu que va deixar el terreny de joc cobert de fang i còdols va ser l'octubre del 2018 i la solidaritat va tornar a ser clau, perquè només uns mesos després la pilota tornés a rodar sobre la gespa natural, un dels trets d'identitat del camp al llarg de tota la història. "Sabem que cada quaranta o cinquanta anys se'ns inunda, però té molt valor i de camps com aquest de gespa natural no en queden", remarca el president del club, Joan Sadurní, que assegura que "la junta actual som pocs però som gent del poble i ens fa molta gràcia anar mantenint el futbol i el camp". L'esport introduït per anglesos i escocesos va començar a ser de masses a principi i mitjan segle XX, quan es van anar creant clubs arreu del país.

No massa lluny de Borgonyà, a Ripoll, la història del seu equip de futbol es remunta a l'any 1920, quan "ja consta que es jugava a futbol", explica Adan Morillas, actual president del club, després de consultar-ho a diversos historiadors del municipi i constava amb el nom de Futbol Club Ripoll. La data de fundació va ser el 17 d'abril, de manera que la setmana passada va fer 100

Vista de la fàbrica l'any 1898, on es veu una porteria del primer camp de futbol. Fotografia cedida

Una de les plantilles del Ripoll, que al llarg d'un segle ha canviat un cop de nom i que fa dos anys

anys, i l'any 1944 es va canviar el nom per l'actual de Ripoll Club de Futbol.

Durant aquest segle, el club ripollès ha passat per etapes bones i d'altres de més complicades. Esportivament parlant destaca la temporada 1959-60 quan va jugar a Tercera Divisió i també les diverses etapes a Preferent (antiga Primera Catalana). En la darrera dècada, però,

el club ha patit una davallada, amb diversos descensos consecutius, que el van portar a jugar a Quarta Catalana, categoria a la qual actualment milita.

La crisi més forta va arribar fa dos anys, quan la junta del Ripoll Club de Futbol va dimitir i va cedir les regnes de l'entitat a tot l'equip directiu de l'Atlètic Ripoll, amb Adan Morillas al capdavant. "Va ser com començar de

Fabra i Coats per al llibre 'Borgonyà. Una colònia industrial del Ter' (Eumo Editorial, 1996)

El va salvar la junta de l'Atlètic Ripoll

El Borgonyà vol ajornar un any les celebracions

Borgonyà Una taula rodona amb diversos periodistes havia de ser el 21 de març el primer acte de commemoració dels 125 anys de futbol a Borgonyà seguit d'una trobada-dinar el 7 de juny, que també s'ha suspès, amb partits entre totes les persones que han passat pel club i quedava concretar una jornada amb implicació de la FCF, el Barça i l'Espanyol, que havien de portar algun dels seus equips. "Encara no n'hem parlat amb la comissió que coordina tots els actes de la colònia, però nosaltres som partidaris de suspendre-ho tot i deixar-ho per a l'any que ve", explica el president del CD Borgonyà, Joan Sadurní, que avança que un cop acabi el confinament "també volem promocionar un camp de gespa natural únic i amb molta història i llogar-lo a colles perquè vinguin a jugar i fer un dinar".

El Ripoll espera commemorar-ho a la tardor

Ripoll La intenció de la junta directiva del Ripoll Club Futbol era començar els actes de celebració del centenari durant aquest mes d'abril coincidint amb la Fira de les 40 Hores i després amb la festa major de Sant Eudald i allargar-ho durant la resta de l'any, però "se'ns han trastocat els plans", apunta Adan Morillas. Entre els actes previstos hi havia una exposició amb fotografies i trofeus del club que han anat recollint en les darreres setmanes, concerts, festes, partits de futbol i tornejos i un dinar o sopar amb tota la família del CF Ripoll. Ara, però, s'està a l'expectativa de com evoluciona la crisi del coronavirus i "no sabem si ho podem fer a la tardor o haurem de posposar algun acte per a l'any vinent".

La FCF dona per acabades les lligues i farà una consulta sobre els ascensos i els descensos

Barcelona

EL 9 NOU

L'esport amateur i de formació comença a abaixar la persiana a la temporada 2019-2020 a causa del coronavirus. Després de setmanes de suspensió de les diverses competicions, les federacions catalanes han començat a donar per acabades les competicions territorials. La majoria de federacions estatals, en canvi, estan posposant la presa d'una decisió per a les lligues espanyoles que afecten els principals equips d'Osona i el Ripollès. A finals de la setmana passada va ser la Federació Catalana de Patinatge la que va donar per acabades les lligues d'hoquei patins, proclamant campions els líders de la primera volta i sense descensos, mentre que la de Basquetbol va emetre un comunicat on avançava que amb una nova pròrroga de l'estat d'alarma es donarien per finalitzades les competicions no sèniors i no preferents. Aquesta setmana se n'hi han sumat d'altres com la Federació Catalana de Tennis Taula, sense descensos, i la que té més afectació arreu del país, la Federació Catalana de Futbol (FCF), ja que és la que té més llicències. Són un total de 160.000 futbolistes catalans els que es veuen afectats per la finalització dels campionats des de Primera Catalana cap avall en el futbol masculí, a partir de Preferent en el femení, i també el futbol sala i tot el futbol base.

La junta directiva de l'ens federatiu del futbol català va prendre la decisió aquest dijous atenent a la recomanació emesa el mateix dia per la Secretaria General de l'Esport i de l'Activitat Física, a proposta de la Mesa Sectorial de l'Esport de Catalunya. Així sí, la federació no vol decidir sobre els ascensos i els descensos i farà un referèndum a tots els clubs per tal que siguin aquests els que tinguin l'última paraula. L'opció més votada serà la que s'aplicarà a totes les competicions. D'altra banda, la FCF està confeccionant un programa econòmic de congelació i reducció temporal de les quotes federatives de cara a la pròxima temporada així com un ajut a la tresoreria dels clubs.

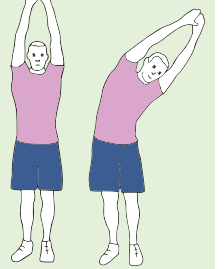
Propostes d'exercici del CEEAF de la UVic-UCC

MATINS ACTIUS

EXERCICI I

10 inclinacions laterals estirant el cos per cada banda

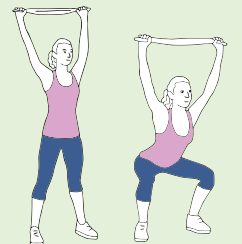
EXERCICI II

15 elevacions de braços mantenint el pit endavant

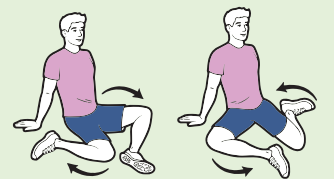
EXERCICI III

10 esquats amb els braços a sobre el cap

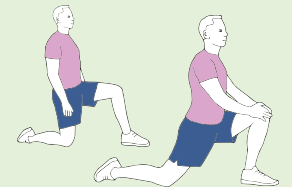
EXERCICI IV

10 mobilitzacions de maluc per cada banda

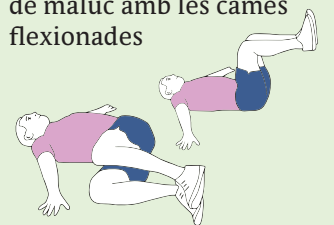
EXERCICI V

Estirament psoas 20 segons cama dreta i 20 segons cama esquerra

EXERCICI VI

10 rotacions per banda de maluc amb les cames flexionades

COM FER LA RUTINA?

Poseu un compte enrere o utilitzeu un cronòmetre per establir un temps de treball de 10 minuts. Realitzeu totes les repeticions possibles de cada exercici seguint l'ordre indicat i utilitzant un ritme moderat. Que tingueu un bon dia!

zero, però som un club en creixement", apunta l'actual president, que comparteix la presidència dels dos clubs: el Ripoll CF, format pel primer equip amb una plantilla de 23 jugadors i el de Veterans amb 14 jugadors i que fan futbol 7, així com l'At. Ripoll, íntegrament femení. El Ripoll també té la base, però en aquest cas, sota el paraigua de l'Escola de Futbol del Ripollès, que com-

parteix amb el Campdevàrol. Són ja desenes els esdeveniments esportius que s'han hagut d'ajornar o suspendre aquesta primavera a Osona i el Ripollès a causa de la crisi del coronavirus però aquests dos aniversaris futbolístics, els 125 anys del primer partit de futbol de l'Estat amb participació del Borgonyà i el centenari del Ripoll, han estat especialment sentits pel

fet de ser rodons i perquè feia temps que s'hi treballava. El març i l'abril haurien d'haver estat, doncs, mesos per recordar els primers passos de l'esport rei a les dues comarques i posar en valor el fet que tants anys després i malgrat les diverses adversitats a què han hagut de fer front els dos clubs continuen en marxa.

La cursa solidària va recollir prop de 10.000 euros per la lluita contra el coronavirus

La pujada a Bellmunt des de casa aplega 900 persones

Torelló

E.R. Diumenge era el dia que s'havia de fer Pels Camins dels Matxos, una de les curses de muntanya més multitudinàries d'Osona, i el Centre Excursionista Torelló, l'organitzador de la prova, va decidir plantejar com a alternativa el repte de fer una cursa o caminada confinada i solidària entre Torelló i Bellmunt. La proposta va ser un èxit, ja que s'hi van inscriure un total de 902 participants que van poder fer una aportació a la campanya #JoEmCorono, impulsada

per l'equip d'investigadors de la Fundació Lluita contra la Sida, IrsiCaixa i l'Hospital Universitari Germans Trias i Pujol, per a la qual van recollir 9.668 euros.

"Estem molt contents. El recapte és genial, la veritat és que no ens esperàvem que tingués tanta volada", explica un dels impulsors de la iniciativa, David Zapater, juntament amb el músic de Txarango Ivan López. "L'Ivan va tenir la idea i com que jo estic al Centre Excursionista va ser fàcil", afegeix Zapater.

Els participants obtenien un dorsal i escollien un recorregut d'entre 1 i 30 qui-

Captura del moment final de la transmissió de la cursa

lòmetres que podien fer dalt d'una bicicleta estàtica, amb cinta o bé caminant o corrent pels passadissos de casa o al jardí sota la pluja. La iniciativa es va poder seguir en directe per YouTube, on es podia veure els participants en ple esforç, i va estar amenitzada pel programa de ràdio *La rotativa*. "La majoria era gent de Torelló i la Vall del Ges, però també n'hi

havia d'arreu del Principat, Saragossa, Madrid, Brussel·les, Dublín, Milà o Suïssa", detalla Zapater.

Després d'aquesta proposta alternativa, caldrà veure si un cop passat el confinament Pels Camins dels Matxos es pot fer en la data ajornada, el 21 de juny. Si no és així l'organització ha decidit que la cursa quedarà suspesa fins l'any que ve.

L'Olla de Núria encapçala una nova llista de suspensions

Queralbs Nova setmana de degoteig de suspensions d'esdeveniments esportius a causa de la Covid-19. Entre aquestes, una de les grans curses de muntanya: l'Olla de Núria del mes de juny. El motiu de no ajornar-la és que "l'indret és molt vulnerable i aglomerar esdeveniments a partir del setembre pot ser perjudicial per a la fauna i flora així com altres esdeveniments esportius". Una altra de les curses de muntanya que no es farà a principis de juliol a Viladrau és el Trail Fonts del Montseny, i tot i que l'organització està intentant buscar una altra data aquest 2020 ja ha avançat que el més probable és que s'hagi de posposar al juliol del 2021. També s'han suspès proves i marxes ciclistes com la BTT Cavallera de Sant Joan de les Abadesses i la Transpyr Coast to Coast de principis de juny, que es faran el 2021, o la Ter Bike Experience, que s'ha passat del juny al setembre.

L'Escuderia Osona porta el seu llibre a casa per Sant Jordi

Vic Escuderia Osona, 50 anys de projectes, de Josep Autet, és el gran llibre sobre l'esport del motor a Osona que l'any passat va presentar amb gran èxit l'Escuderia Osona i que ara amb motiu del Sant Jordi confinat ofereix de fer arribar a casa a qui hi estigui interessat amb un 20% de descompte. Les reserves s'han de fer a través del correu electrònic <info@escuderiaosona.com>. L'obra d'Autet està farcida de moments, dades, classificacions, fotografies i detalls d'una entitat amb una llarga història.

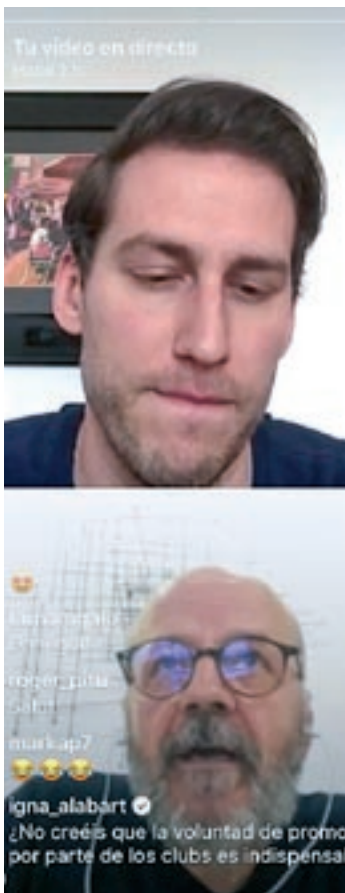
El periodista Ramon Besa, present a la primera

El CP Voltregà organitza xerrades en línia sobre hoquei

Sant Hipòlit de Voltregà

Gil Capdevila El Voltregà Stern-Motor, com la majoria de clubs aquests dies, està fent el possible per dinamitzar el confinament dels seus jugadors i aficionats. Tant reptes com rutines d'exercici proposades pels preparadors físics estan omplint l'Instagram del club, que divendres passat va acollir també una xerrada moderada per l'exjugador voltreganès Dani Rodríguez sobre com millorar l'hoquei patins, amb una primera part a càrrec del periodista de Perafita Ramon Besa i una segona, del seleccionador estatal Sub-20, Sergi Macià.

La situació actual de l'hoquei va servir per obrir l'espai de diàleg en el qual Besa, redactor en cap del diari *El País* i doctor *honoris causa* per la UVic-UCC, va opinar sobre diversos aspectes d'aquest esport. El periodista va destacar la importància de viure l'hoquei en directe al pavelló i d'adaptar-lo a la televisió "sense fer rucades". Seguint amb les problemàtiques de l'hoquei, Besa va explicar que el fet que els derbis siguin d'àmbit comarcal no ajuda a consolidar l'esport. Per cloure la xerrada, Rodríguez va comentar que l'hoquei ha deixat escapar oportunitats per créixer com a esport i Besa va voler des-

Rodríguez i Besa, durant la xerrada

taçar en positiu la "paritat" del Voltregà Stern-Motor pel treball de l'equip femení, i l'escola d'hoquei.

La xerrada va continuar amb una segona part on Rodríguez va conversar amb Sergi Macià, exentrenador del FC Barcelona, que va obrir el seu torn suggerint que cada club s'hauria de marcar una filosofia per formar més i millors jugadors. Tots dos van xerrar de manera llarga i distesa sobre la professionalització de l'hoquei, que tot i ser "un esport molt gran, econòmicament és més just", explicava Macià.

Després d'aquesta primera experiència, aquest divendres el club en farà una altra per Instagram sobre com millorar la base. Novament la moderarà Dani Rodríguez i hi participaran el director esportiu de l'Hoquei Valls, Roger Molina, i el responsable de formació de la Fecapa, Xevi Bosch.

COM ESTÀS VIVINT LA CRISI DEL CORONAVIRUS?

Susanna Roselló (Tona)

"Les jugadores del primer equip del Femení Osona partim de la base que no es pugui reprendre la competició. Bàsicament fem un treball de força que l'entrenadora Anna Farrés ens envia dos cops per setmana i que ens ha permès anar augmentant la intensitat i la dificultat en cada sessió. És bàsic que quan puguem tornar a sortir a córrer i entrenar amb normalitat, el nostre cos estigui preparat i no haguem de patir lesions musculars", explica la jugadora de bàsquet. "Per no perdre el contacte entre les jugadores i entrenadors del club anem fent trobades virtuals on hem preparat alguns jocs i *challenge*", afegeix.

Juli Garrote (Vic)

"Les primeres setmanes entrenava més específic i adaptat al bàsquet per tenir la millor condició possible si el retorn era en un temps immediat. Al no ser possible i amb la competició pràcticament anul·lada, em mantinc en forma amb diferents rutines de força, tant de tronc superior com inferior", explica el capità del Club Bàsquet Vic, que creu que "donaran ascensos als primers classificats per la regularitat del 80% de la competició jugada". Garrote també fa bicicleta així com "entrenaments curts i intensos, on competim amb els amics, per veure qui fa millor temps. Així em passen una mica les ganes de competir".

Sant Jordi AMB EL 9 NOU

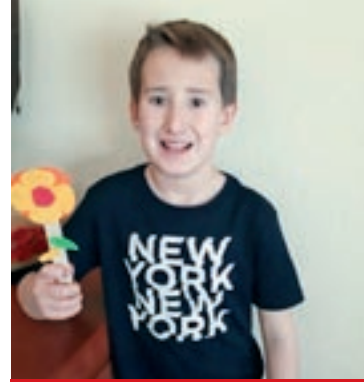
Aina Corrius Auferil
Torelló

Júlia
Regué
Guillaumes
Sant Joan
de les
Abadesses

Jana
Regué
Guillaumes
Sant Joan
de les
Abadesses

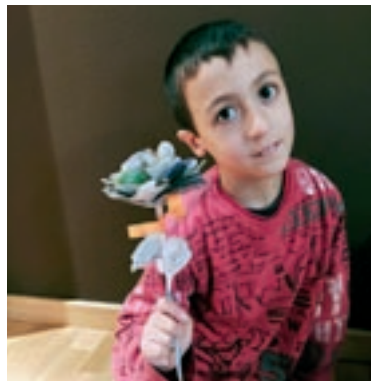
Biel Serrano
Vic

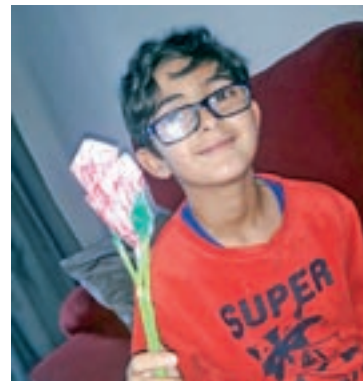
Mariona Serrano
Vic

Isabel Fontalba
Sant Pau de Segúries

Jordi Álvarez
Vic

Walid Zarieh
Vic

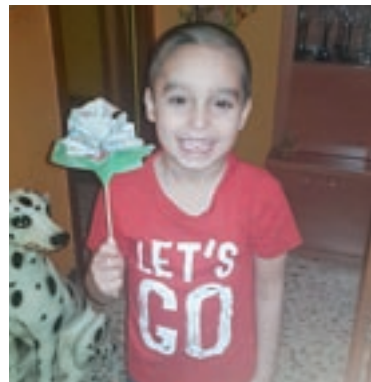
Martirio Velasco
Sant Quirze

Aroa Gómez
Manlleu

Miquel i Queralt Escudero.
Roda

Aaron Nieto
Torelló

Gerard Farrés
Vic

Arnau Díaz
Torelló

Montserrat Vila
Santa Eugènia

Eva, Èric i Àlex Duran
Vic

Aran i Abril Fàbrega
Vic

Ainhoa Garcia
Vic

Ian i Ashca Aranda
Torelló

Ausàs Ferrer
Vic

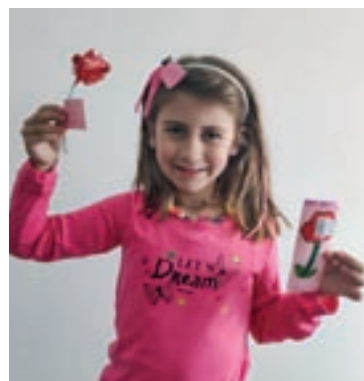
Jana, Alba i Núria Soler
Aragay. Taradell

Clàudia Casas
Sentfores

M. Gleva Barcons
Vic

Mariona Díaz
Torelló

Carla Pozo
Calldetenes

La crisi sanitària sense precedents provocada pel coronavirus també està afectant de ple el món de la festa i la cultura populars. La vigatana Maria Àngels Blasco, directora general

de Cultura Popular i Associacionisme Cultural des de 2017, reflexiona sobre la situació que viu el sector, però també els reptes i les oportunitats que li deparen el futur.

“No hem d'oblidar la gran capacitat de resiliència del nostre teixit associatiu”

Entrevista a la vigatana Maria Àngels Blasco, directora general de Cultura Popular

Vic

Miquel Erra

Dies d'ajornaments i suspensions també de festes populars i tradicionals d'un gran arrelament als pobles i ciutats... quin greu, oi?

La major part de la cultura popular es dona a les places i als carrers i de forma col·lectiva, i en molts casos massiva. Per raons òbvies estarem una llarga temporada sense poder celebrar de forma habitual les festes que ens identifiquen a tots nosaltres en un lloc, poble o ciutat, amb la nostra gent, amb les nostres festes. Els catalans fem de la cultura popular un punt de trobada, és el lloc on de forma festiva es troben els amics, celebrem festivitats assenyalades en el calendari, compartim danses i cançons o junts aconseguim aixecar castells o fer ballar un drac o una àguila. La festa popular es viu intensament a Catalunya i sempre de forma compartida. Per una gran part de la ciutadania pertànyer a una entitat i treballar de forma voluntària pel seu funcionament és una part important de la seva vida.

Complicat retornar a la normalitat...

Certament, aquesta crisi sanitària ha tingut, té i tindrà un enorme impacte en la festa popular i en les entitats culturals. Però no hem d'oblidar la gran capacitat de resiliència i adaptació del nostre teixit associatiu cultural, històrica i contrastable. Un fet que, sens dubte, es posarà novament de manifest per sortir més reforçats, però també amb una visió renovada de quin és el camí a seguir a partir d'ara: el reforçament de les entitats, l'ús de les noves tecnologies, el treball en xarxa, i altres camins que molts ara ja comencen a trepitjar per continuar avançant.

La cultura popular continua sent un dels pilars de la identitat del país?

Sense cap mena de dubte. A través de la cultura popu-

lar expliquem els dies més importants del calendari festiu, fem honor a patrons de pobles i ciutats, recordem i transmetem valors que ens han arribat dels nostres avantpassats i els traspassem a noves generacions com les festes del segar i batre o cantem caramelles i ballem la Patum per Corpus. Parlem de tradició, però també de dies assenyalats a les vides de les

“Aquesta crisi té i tindrà un gran impacte en la festa popular”

“N'hem de sortir reforçats, però també amb una visió renovada”

“La festa popular és exemple de civisme i de cohesió social”

persones, i que ens identifiquen amb un lloc i amb una manera de viure col·lectiva. I això és identitat.

S'acostuma a dir que la cultura popular és la germana pobra de la cultura?

Quin sentit té pobra? Personalment crec que la cultura popular té el més gran dels valors d'un país que són les persones. Què passaria si de cop i volta deixéssim tota activitat associativa? No em vull imaginar un país sense cap relació humana i festiva. Una altra cosa és el suport econòmic que se li dona, certament que hauria de millorar. Les entitats del país han crescut, s'han creat associacions i federacions que treballen de forma molt professional, que tenen estructura dins les entitats i

les activitats són cada vegada més fortes, transversals i per tant també requereixen de més suport econòmic. Els pressupostos destinats a cultura popular no són suficients, però molt a poc a poc es va corregint.

Però hi ha encara certs prejudicis respecte de la cultura popular?

Jo seria més partidària de parlar de desconeixement.

“Per damunt de tot, la cultura popular és un punt de trobada”

“Amb dades a la mà encara veiem que les juntes són masculines”

“Hem de ser capaços de cridar l'atenció del públic”

Algunes persones que no han tingut el privilegi de formar part d'una entitat, de compartir i de gaudir l'activitat associativa cultural i la festa popular potser podrien, des del desconeixement, manifestar algun prejudici. O sigui, fer una valoració de manera precipitada, sense prou base. La festa popular és un dels millors exemples de la tradició cultural d'una comunitat, però també és exemple de civisme, de cohesió social i, en el nostre cas, també de pertinença.

L'activitat festiva popular com a punt de trobada per la ciutadania?

Exactament. I estic convençuda que l'esperit obert, tolerant i cosmopolita dels catalans també continua sent la garantia del caràcter popular

i participatiu de les nostres festes. Tots els grans artistes de reconegut prestigi internacional s'han inspirat en les tradicions i les arrels de la seva pròpia cultura. Grans arquitectes, poetes i escriptors, dramaturgs... O grans compositors, com Robert Gerhard, de qui enguany celebrem els 125 anys del naixement, han begut directament de les fonts de la tradició. Un poble que oblida les seves arrels renuncia a allò que el defineix i que li ha permès ser qui és, únic en la diversitat. I la cultura popular i la tradició formen part d'aquestes arrels.

Aquests últims anys hi ha hagut una notable revifada d'aquest món, oi?

Ho dèiem abans. Per damunt de tot, la cultura popular és un punt de trobada. I la defensa i la consciència de les llibertats col·lectives també són claus per això perquè la cultura, i en especial la popular, és una gran expressió de llibertat. Mai hi havia hagut tantes colles de diables, de gegants, de bastoners... La imatge festiva ha transformat la festa a Catalunya, que ha arribat a les escoles on moltes d'elles ja tenen els seus capgrossos o gegants; les companyies de teatre amateur han crescut en especial amb produccions fetes per joves, i mai les entitats s'havien internacionalitzat tant com ara. Estimem allò que sentim nostre i ho mostrem amb orgull.

Va a sectors, però. Els castellers per exemple han tingut l'encert i els condicionants per poder oferir un producte que ha esdevingut competitiu i televisiu. Això no passa a tots els àmbits...

Crec que és lògic sentir una gran admiració per tot-hom que fa castells i que, any rere any, superen límits i expectatives. Possiblement això, sumat als valors que defineixen el fet casteller, la força, l'equilibri, el valor i el seny, els fan especialment atractius pel mitjà televisiu.

Però no dubteu que totes i cadascuna de les manifestacions de la nostra cultura popular tenen prou potencial i atractiu per tenir una major presència als mitjans de comunicació i, per tant, a un sector encara més gran de la societat. Possiblement és una de les nostres assignatures pendents i sobre la qual el mateix sector ha de treballar més intensament, sent capaç d'oferir productes més potents, comunicativament parlant. No és una tasca fàcil, no tant pel seu potencial com per les dinàmiques actuals dels mitjans de comunicació. Però creieu-me: l'espectacularitat també és present en moltes altres manifestacions festives, però hem de ser capaços de cridar l'atenció del públic sobre molts altres factors, ja siguin artístics, històrics o d'artesanía de la festa, per exemple, creant productes de consum cultural que tinguin la cultura popular com a base.

Alguns sectors de l'associacionisme cultural es quei-

“Han estat uns anys durs, però molt gratificants”

Vic Procedent del sector educatiu i musical –té el grau superior de música en l'especialitat d'oboè–, la vigatana Maria Àngels Blasco va assumir la direcció general de Cultura Popular i Associacionisme Cultural l'estiu de 2017, després d'haver estat directora de Serveis Territorials de Cultura a la Catalunya Central des de 2011. Un càrrec que li ha tocat d'exercir en uns temps políticament molt convulsos. “No amagaré que, en el terreny personal, han estat uns anys durs, però ahora molt gratificants, per haver pogut continuar i ampliar la meua relació amb el teixit associatiu cultural”, valora. Uns anys en què “a la gent de la direcció general ens ha tocat recollir les mostres d'adhesió i de suport de totes aquestes persones cap als exiliats i presos polítics, en especial cap al conseller a l'exili i antic director general de cultura popular, en Lluís Puig”. Amb el canvi de govern a la Conselleria de Cultura “també hi ha hagut canvis” i, finalment, “aquest inici d'any ens ha tocat de ple la crisi sanitària”. Tot plegat, un entorn certament complex, “però compto amb un equip increïble i amb una gent i un país que ho han donat tot per tirar la cultura popular endavant malgrat els múltiples problemes”, conclou.

xen de manca d'efectius i de relleu generacional...

Cal una reflexió en aquest aspecte. El relleu generacional no és el problema. Segons les dades de què disposem l'edat mitjana de les entitats no és molt elevada, el que sí s'envelleix en alguns casos puntuals és la junta de les entitats. Hi ha dos factors en els quals en un present i futur immediat estem treballant: la renovació de juntes a les entitats però també la igualtat de gènere.

Falten més dones.

Les entitats han corregit moltíssim la qüestió de gènere, però no es veu igual de reflectida a les juntes. Cal que les dones assumeixin llocs de responsabilitat. Amb les dades a la mà encara veiem que les juntes són masculines. Són moltes les entitats que han fet un canvi important al llarg d'aquesta última dècada i ja incorporen jovent al capdavant.

Festa popular local versus món globalitzat. Són compatibles?

Quan internacionalitzem el fet català d'allò que parlem a part de personatges il·lustres és de les nostres tradicions. Cultures llunyanes a nosaltres ens coneixen pels castells però també per la sardana, per la cobla com a

“En un món globalitzat el fet local pren més sentit que mai”

formació única, pels gegants i per les nostres cançons. Precisament en un món tan globalitzat el fet local pren més sentit que mai, perquè explica com els catalans ens relacionem entre nosaltres a través de la cultura i ho fem d'una forma molt singular.

S'ha aprofitat prou la cultura popular com a porta per a la cohesió social i la integració de persones novvingudes?

Per damunt de tot la cultura popular és un punt de

Dels Tonis a l'Ecomuseu

Blasco creu que el futur de l'Ecomuseu del Blat passa per treballar plegats i en xarxa amb d'altres equipaments de referència del país

Vic

M.E.
La comarca d'Osona ha estat terra de cultura popular, oi? Quins són els seus punts forts?

Actualment és la comarca que té més declaracions de festes d'interès catalogades o declarades per la Generalitat. La festa dels Tonis de Taradell, la de Santa Eugènia de Berga i ara recentment la de Manlleu; la Festa del Pi de Centelles; el Carnaval de Terra Endins de Torelló; l'Aplec de la Rosa a Lurdes i al Castell de Tona; la plantada de l'Arbre de Maig de Folgueroles; el ball del Divino de Sant Vicenç de Torelló; les Caramelles del Roser de Sant Julià de Vilatorrada, i, per descomptat, cada una de les festes majors dels pobles i ciutats de la comarca, punt també de trobada indiscutible de cultura popular.

A Osona estan molt arrelades, per exemple, les festes dels Tonis. Darrerament s'ha viscut amb preocupació la compatibilitat de la festa amb les reivindicacions dels sectors animalistes.

El Departament de Cultura té el mandat legal de preservar, difondre i protegir el nostre patrimoni festiu.

En el cas dels Tres Tombs ens trobem davant d'una activitat festiva clarament tradicional i plenament legal. Tot i ser receptius a les diferents sensibilitats i opinions existents sobre el tema, considero que la primera obligació d'un govern democràtic és vetllar pel compliment de les lleis i fer-ho escoltant a tothom, però sense cedir davant dels interessos de possibles grups de pressió, ja sigui a favor o en contra de la mesura a adoptar. Si pensem en un tret característic de la nostra societat segur que ens ve al cap la paraula diàleg. Afortunadament el sentiment de respecte pels animals ha evolucionat i s'ha fet cada cop més present a la nostra societat. I em consta que també és present al col·lectiu de les festes populars. Catalunya és una nació moderna, civilitzada i que mira endavant, però totes aquestes virtuts també han de ser compatibles amb la preservació del nostre patrimoni immaterial.

A la comarca d'Osona hi ha en marxa la Xarxa de Patrimoni Rural Ecomuseu del Blat per promoure la preservació de la vida a pagès. És el camí, el model de treball en xarxa?

Darrerament ens vam trobar a Taradell tots els

responsables de les festes del Segar i el Batre de Catalunya per dibuixar un futur per aquesta tradició. Sí, el futur passa per crear una xarxa de municipis i entitats col·laboradores que emprenguin activitats conjuntes que els ajudarà a reinventar la festa. Però en el cas de l'Ecomuseu del Blat crec fermament que tenen un futur per posicionar-se conjuntament amb centres importants de referència a Catalunya com són el Museu de la Vida Rural o l'Ecomuseu de les Valls de l'Àneu.

Alguns dels petits equipaments museístics que acull els queixen que la legislació és massa complicada per poder mantenir oberts...

No podem oblidar que es tracta d'equipaments oberts al públic i que han de complir, per exemple, mesures de seguretat i accessibilitat. Per mantenir aquestes xarxes calen les ajudes no només de la Generalitat. És important poder comptar amb el compromís de les administracions locals i les diputacions. No només cal ajudar per tal de dur a terme les activitats sinó que hi ha part de l'estructura de la xarxa que òbviament li cal una ajuda per sostenir-la. Per això és tan important la col·laboració entre administracions.

trobada per a tothom. I un àmbit cultural i social on tothom és benvingut i on tothom suma. Tothom. Com ens va dir el conseller de Cultura Lluís Puig l'any 2017, poques hores després de prendre possessió: “La cultura és una eina de transformació social.

La cultura és una eina de transformació de país. Però, per sobre de tot, la cultura és una eina de llibertat”. I la cultura popular compleix, fil per randa, tots aquests paràmetres. Perquè hi ha una clara comunió entre la ciutadania i la cultura. I sens dubte aquest és un dels trets més destacats de la nostra singularitat. I això, com a poble i com a societat, ens ha d'omplir d'orgull. Tant li fa el nostre origen, condició o professió. I si parlem de transversalitat cultural ningú podrà dubtar que la cultura popular compleix, al 100%, les condicions per ser reconeguda com a tal.

La festa popular ha de néixer de la base, del poble. Quin paper hi han de tenir

les administracions?

La festa popular està en mans de la gent i serà aquesta que decidirà com la festa ha d'evolucionar. Us diria que la cultura popular “és poc dirigit” i aquesta és la gran sort de la festa. Les

“La festa popular està en mans de la gent; és la seva gran sort”

administracions hi hem de ser per fer possible que existeixin i puguin dur a terme les seves activitats en el seu dia a dia. Cal fer un bon acompanyament escoltant quins són els problemes que van sorgint i com les entitats s'han d'adaptar a les noves necessitats del segle XXI. Per això es va crear el Consell de l'Associacionisme Cultural, format per gairebé 40 federacions i confederacions, amb qui mantenim constant diàleg i on procurem

donar solucions als problemes compartits per tots els àmbits de la cultura popular.

S'ha explorat prou turísticament la riquesa cultural i festiva de Catalunya?

En alguns casos la massificació turística pot comportar una transgressió del significat de les festes i pot ser no tan positiu com ens pensem. Que la cultura popular és un factor econòmic és indiscutible, però tot ha de tenir la seva justa mesura. Us posaré un exemple: esperem que l'efecte de la declaració de les Falles al Pirineu com a Patrimoni de la Humanitat per la Unesco no sigui perjudicial per la festa i que es pugui absorbir la quantitat de turisme que generen al voltant dels dies de Sant Joan. La festa és de la gent, de qui la duu a terme, i es fa viva per compartir-la amb altres persones, però no hauríem de perdre de vista els orígens de cada una d'elles i permetre que en la seva part més íntima es pugui conservar l'essència.

El barri de l'Horta Vermella va ser el novè dels sectors que es van visitar dins del cicle de rutes a la ciutat titulades "Mirades singulars des dels

barris", ideades i conduïdes pel guia Xavier Cervera. El barri està marcat per la presència de dos elements que rememoren la figura de l'arquitecte

Josep M. Pericas: la font de Sant Pere i la font que porta el seu nom. De l'antiga casa de pagès de l'Horta Vermella en queda el record d'en Sibiu.

Noucentisme entre hortes

La ruta al barri de l'Horta Vermella va servir per rememorar la figura de l'arquitecte Pericas, doblement present

Vic

Miquel Erra

La seva petja havia estat present en diverses de les rutes guiades pels barris de Vic i en arribar a l'Horta Vermella tocava de retre-li, finalment, el merescut homenatge. "És un gran personatge, molt maltractat pels canvis polítics i avui encara un gran desconegut", va reivindicar Xavier Cervera per referir-se a Josep M. Pericas (Vic, 1881 - Barcelona, 1966), un dels referents de l'arquitectura catalana del segle XX. El barri transpira la memòria de Pericas per dos grans motius. D'una banda, perquè un dels espais emblemàtics, la font de Sant Pere, porta la signatura d'aquest eminent arquitecte vigatà; de l'altra, perquè a uns pocs metres de la font, la ciutat va dedicar el seu nom a una plaça.

La transformació i embelliment d'aquesta font va ser un encàrrec de l'aleshores propietària de la finca, Annita Colomer, pels volts de 1911. Cinc anys abans, el mateix Pericas ja va signar, per a aquesta acabada vigatana resident a Barcelona, un dels seus edificis més coneguts a Vic, la Casa Colomer, entre les places de la Catedral i del Bisbe Oliba. La font de Sant Pere esdevé un botó de mostra del trànsit entre els estils modernista i noucentista que va desplegar Pericas. També de la capacitat que va tenir aquest arquitecte per anar sempre "molt ben acompanyat" per artesans locals com el picapedrer Manel Galí; el ferrer Ramon Collell, *en Picallimes*, o el pintor Llucià Costa. Els diferents elements que conserva l'esquelet de la font en són una bona mostra.

Pròpiament la font existia de molt abans de la intervenció que hi va fer Pericas. El popular Baró de Maldà ja citava aquest entorn en un dels volums del seu bast dietari, l'any 1808, i el recomanava com un lloc ideal per anar-hi a prendre les aigües. "Durant molts anys aquest entorn va ser lloc d'esbarjo de la ciutat", va insistir Cervera. Durant la segona meitat del segle XX l'espai es va anar degradant fins

La plaça que porta el nom de Josep M. Pericas, al centre del barri, està presidida per una font que el mateix arquitecte va fer per a la colònia Coromina de Torelló

En Sibiu

El personatge del barri està vinculat a l'antic mas de l'Horta Vermella

Vic

M.E.

L'Horta Vermella, un dels barris de configuració més moderna de Vic, és un bon testimoni de la transformació urbanística que ha viscut la ciutat aquests últims anys. Una notable presència de promocions de cases adossades han esborrat la imatge del que havien estat quatre de les grans masies d'aquest sector: l'Horta de la Gran Font, la de la Font de Sant Pere, l'Horta Fonda i l'Horta Vermella, que és la que finalment va donar nom

al barri.

Actualment, de l'antiga masia de l'Horta Vermella ja no queda cap vestigi visible –sobre les seves restes s'hi aixeca avui la urbanització de la Ribera Nova, al pas pel carrer Menéndez i Pelayo–. Perdura, en canvi, el record d'en Sibiu, sobrenom d'un mosso que hi va treballar durant algunes dècades del segle XX, i que es va arribar a fer molt popular. Avui encara dona nom a la figura que simbolitza les festes del barri –com el carrer de Gurb té el Carquinyoli o la Calla el seu Tiet–. Explica

la llegenda que el nom li ve del seu pare, que va haver d'anar a la guerra de Cuba deixant la família i aquest nen malaltís. Abans de marxar va encomanar a la seva dona que tingués cura de tot plegat, "i del nen, si viu", sobrenom que li hauria quedat per a tota la vida. "Segurament no sabia ni llegir ni escriure, però s'explicava molt bé i es feia escoltar", va poder rememorar en primera persona Ramon Solà, descendent d'aquesta històrica masia per part de mare, i que també va participar de la visita. A més, Solà va apro-

fitar per mostrar un dels pocs elements físics que s'han conservat de l'antiga horta: un exemplar de la típica peça de ceràmica que servia per emblanquinar els apis. I si de la casa no queda res, de l'horta tot just es pot resseguir un petit tram del mur que la separava del llit del riu.

L'única casa de pagès vinculada a les antigues grans hortes del barri que encara roman dempeus és la de la Gran Font, tot i que ara notablement modificada. El mas no tenia aigua pròpia i els antics propietaris l'havien de portar des de Cal Vaquer, al carrer de Sant Francesc, fins a un antic safareig que hi havia just al davant –on actualment hi ha un rentador de cotxes.

que, a la dècada dels anys 90, l'Ajuntament en va recuperar l'entorn –ja sense la presència del torrent de Sant Jaume, que es va soterrar–. A banda dels elements arquitectònics de la font, destaca la singular arbreda de castanyers d'Índies i un plàtan centenari. El mas, al darrere, només conserva pocs elements de tall noucentista.

La ruta va continuar fins a la plaça que porta el nom de l'arquitecte, la urbanització de la qual es va encarregar, precisament, a un seu net, el també arquitecte Josep M. Claperols. Al mig de la plaça sobresurt una font amb dos lleons esculpits. "No té res a veure amb el Patio de los Leones de Granada", va advertir Cervera. És una

reproducció de la font que el mateix Pericas va dissenyar a la colònia de la Coromina, fàbrica que havia dirigit el seu pare a Torelló.

La visita es va voler tenir de solidaritat amb una visita específica a les dependències d'El Rebot Solidari i El Tupí. Curiosament, a pocs metres de la seu d'aquests dos equipaments de caràcter

altruista s'hi divisa l'església de la Calla, on mossèn Josep Guiteras hi servia, als anys 50, la popular olla comuna. "La història és circular", va voler vincular Cervera. Una estona abans la ruta havia fet parada al carrer Pius X, on el mateix Guiteras va impulsar, l'any 1951, la primera de les seves promocions d'habitatge social.

Assumpció Agustí, aquest dijous a la porta de Cal Toni, on ha treballat els últims 45 anys

Suspena l'onzena Fira de la Cervesa dels Hostalets

Balenyà La Fira de la Cervesa dels Hostalets de Balenyà, que s'havia de celebrar el 16 de maig, no tindrà 11a edició aquest 2020. El Consell de Joventut ha decidit anul·lar-la a conseqüència de l'estat d'alarma provocat per la Covid-19. Independentment de si l'Estat prorroga o no la mesura excepcional, la previsió d'un desconfinament gradual feia impossible la celebració d'aquesta activitat que en determinats moments concentrava una gran quantitat de persones. Paral·lelament, l'Ajuntament de Balenyà ja havia aturat els preparatius d'organització de la Mostra d'Entitats que se celebrava conjuntament. Aquest any no s'havien de celebrar el segon sinó el tercer dissabte de maig i per a l'any que ve encara no s'ha decidit si tindrà lloc els dies 8 o 15 del mateix mes.

La plaça Major, el monument preferit dels vigatans

Vic La plaça Major és el monument més apreciat pels vigatans, si més no pels que han participat al concurs #MonumentVic, que es va posar en marxa des del compte de Twitter de la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament a principis d'abril, per escollir l'element del patrimoni cultural de Vic més ben valorat. La Plaça es va imposar amb diferència als altres tres monuments que van arribar a la final: la catedral de Sant Pere, el Temple Romà i les Adoberies. Entre totes les eliminatòries, la plaça Major va sumar un total de 772 vots; el Temple Romà, 433; les Adoberies, 318, i la catedral, 200. En total es van comptabilitzar 3.475 vots entre les diferents eliminatòries.

La jubilació pot esperar

Assumpció Agustí ajorna unes setmanes la seva jubilació al capdavant de Cal Toni, l'única botiga que hi ha actualment a la Torre d'Oristà, per no deixar el poble sense aquest servei

La Torre d'Oristà

Anna Gorchs

Assumpció Agustí porta tota una vida a Cal Toni, l'única botiga que hi ha actualment a la Torre d'Oristà. Dissabte passat, 18 d'abril, havia de ser el seu últim dia darrere del taulell de l'establiment, on s'hi dispensa pa, fruita, carn i queviures. La crisi del coronavirus, però, li ha fet canviar els plans. Ha posposat la data d'inici de la jubilació per no deixar el poble sense un lloc on trobar productes de primera necessitat.

"Parlant amb l'alcalde em va dir d'esperar una mica perquè la gent del poble no es quedés sense poder-se proveir ni de fruita ni de carn", explica la propietària de

l'establiment, que de seguida va tenir clara la resposta: "Esperarem els dies que convingui i de bona gana, hi he estat durant tota la vida, ara no vindrà de dos mesos". Des que va esclatar la crisi produïda per l'expansió de la Covid-19 i es va iniciar el confinament, les vendes a Cal Toni han anat a més. El motiu és clar: els veïns i veïnes que treballen fora del nucli s'han hagut de quedar a casa i fan més compres de proximitat. A més, els nens i nenes, que ja no van a escola, fan tots els àpats a casa, cosa que repercuteix en el consum familiar. "Hi hem conegut i molt", assenyala Agustí, que treballa a l'establiment junt amb la seva cunyada Pilar.

Com a tot arreu, a Cal Toni

han hagut de fer canvis per extreure les mesures de seguretat, com limitar el nombre de persones a dins de l'establiment i, en conseqüència, fer esperar els clients a fora. També han reduït l'horari. Si abans obrien tots els matins de dimarts a diumenge i també els divendres i dissabte a la tarda, ara només despatxen als matins, de 9 a 1. I també serveixen les comandes a domicili a tothom qui ho sol·licita.

Assumpció Agustí fa 45 anys que treballa a Cal Toni, un establiment que fa una setantena d'anys que regenta la família. Fins fa cinc anys, a més de la botiga l'establiment era també bar-restaurant. Quan arribi el moment, a la propietària li sabrà greu

deixar l'activitat. "Ha estat la meua vida, però la salut també s'ha de cuidar", diu. En aquest sentit, explica que a més de l'activitat de cara al públic hi ha una part que no es veu. "Ens elaborem la carn de porc i la vedella també és nostra, tens més feina a dintre que de cara al públic".

En principi, la nova data de tancament és el 30 de maig, però tot dependrà de l'evolució de la pandèmia. Si la situació d'emergència continua, ajornarà novament la jubilació. A més, destaca que quan ella deixi Cal Toni, l'establiment no tancarà del tot. El forn d'Oristà hi continuarà venent el pa i queviures, de manera que estarà obert dues hores al dia, de 10 a 12, de dilluns a dissabte.

Cuinar en temps de confinament

Cua de bou guisada

Ferran Rovira
Ca la Cinta

Ingredients:

- 2 cebes
- Porro
- Pebrot
- Pastanaga
- Vi negre
- Caldo
- Cua de bou
- Conyac
- Sal
- Pebre
- Oli d'oliva verge extra

Elaboració:

Comencem marcant la cua en una paella amb un raig d'oli d'oliva verge extra, i anem fent fins que quedi ben dauradeta per les dues bandes. Un cop tingui bon color, l'encenem amb un raig de conyac.

Mentrestant, anem tallant la ceba, el pebrot, el porro i la pastanaga ben petit o, com diem a la cuina, fem la bresa.

Per tant, un cop tenim la cua hi afegim la bresa i deixem que es vagi coent tot junt a poc a poc.

Al cap de mitja hora ja hi podem afegir el vi negre i deixem que redueixi. Després ja hi podem incorporar el caldo. Deixem que vagi fent el xup-xup i aproximadament dues hores després ja tindrem la cua cuïta.

Per acabar el plat, triturarem el suc i les verdures que s'han anat desfent, i ho tornem a afegir a la cassola. Finalment, tornem a fer arrencar el bull tot junt i ja tenim la cua de bou ben guisada. Bon profit!

ESPECIAL OSONA SUD

De grau en grau

L'Escola d'Hostaleria, amb seu a Tona, incorpora un segon grau superior, el de Direcció de Serveis en Restauració

Tona

Miquel Erra

L'Escola d'Hostaleria d'Osona, amb seu a Tona, podrà impartir el curs que ve un segon cicle de grau superior. Si el 2018 van incorporar el de Direcció de Cuina, a partir del curs que ve hi afegiran el de tècnic superior en Direcció de Serveis en Restauració. Hi tindran cabuda 30 alumnes més.

Aquests estudis postobligatoris "capaciten per dirigir i organitzar la producció i el servei d'aliments i begudes en restauració, determinant ofertes i recursos, controlant les activitats pròpies de l'aprovisionament, complint els objectius econòmics, seguint els protocols de qualitat establerts i actuant segons normes d'higiene, prevenció de riscos laborals i protecció ambiental", detalla Gemma Llauredó, cap d'estudis del centre. Igual que el de Direcció de Cuina, també s'oferirà en format dual, amb la qual cosa part de l'aprenentatge es farà a la mateixa escola, i una altra part en un restaurant. El curs té una durada de dos anys.

Aquest any l'escola ha començat amb uns 200 alumnes. A més del Cicle Formatiu de Grau Superior en Direcció de Cuina (30 alumnes), l'escola també imparteix el de Grau Mitjà de Cuina i Sala (55) i el de Cuina i Pastisseria (115). Com la resta d'equipaments escolars, els tocarà adaptar aquest final de curs a la situació extraordinària provoca-

da per la crisi sanitària del coronavirus. Amb les aules presencials tancades des de mitjans de març, han mantingut la formació en línia: "Hem assignat tasques a tots els alumnes i fem videoconferències i seguiment tutorial en línia en moltes classes", explica Llauredó.

Pel que fa a les pràctiques, com les vinculades al grau

dual de Direcció de Cuina, d'entrada el Departament d'Ensenyament ha reduït el nombre d'hores "i ha flexibilitzat els dies i hores per dia que es podran fer", avança Llauredó. El problema, però, vindrà des del mateix sector, "de quan pot arrencar i de com es trobaran els restaurants. De moment anem dia a dia a veure com engega".

La suma del nou grau no comportarà, d'entrada, la contractació de més professors -aquest curs han estat un total de 22- "però sí que estabilitzarem la plantilla". En principi el curs vinent sí que hi havia previst un canvi de currículum de la formació professional, "fent tots els cicles amb l'opció de dual", detalla Llauredó.

Escola activa

Tona

M.E.

A més de l'activitat acadèmica habitual, l'Escola d'Hostaleria, nascuda fa 13 anys, participa cada any al Pla de Mesures Innovació a l'FP de la Fundació BCN Formació Professional. L'objectiu és premiar projectes educatius de caire innovador, i en aquesta 9a edició hi van participar un total de 72 projectes i 61 centres d'FP de la demarcació de Barcelona. L'Escola hi ha participat en les últimes quatre edicions i ha tingut projectes premiats: *Els horts a l'EHO; Innovació a la cuina; Els Fermentats*, i, aquest any, *Elaboració cervesa artesanal*. En aquest sentit, els alumnes ja han començat a elaborar cervesa, amb la intenció de servir-la als clients del restaurant pedagògic, quan pugui recuperar la normalitat.

L'Escola també participa al programa InnovaFP, de la Direcció General de Formació Professional, que promou la col·laboració d'empreses i centres de formació professional per treballar en projectes d'innovació i transferència de coneixement, i d'EmprenFP, per fomentar i donar suport a l'emprenedoria en els ensenyament professionals.

"Volia agafar experiència"

Joseph Rasos, alumne de la primera promoció de Direcció de Cuina

Sant Martí de Centelles

M.E.

Joseph Rasos, de Sant Martí de Centelles, és un dels 30 alumnes que aquest mes de maig es graduaran de la primera promoció del Cicle Formatiu de Grau Superior de Direcció de Cuina de l'Escola d'Hostaleria d'Osona, el primer grau superior que es va implantar a l'escola, ara fa dos cursos.

Rasos, que ja havia cursat el grau mitjà de Cuina i Sala, va veure en aquest cicle superior la possibilitat "d'agafar experiència" rere uns fogons, pel caràcter dual de la proposta. "Al grau mitjà fas un parell de mesos de pràctiques i quan hi comences a agafar et ritme ja han passat". Ara, en canvi, s'hi ha pogut estar

Joseph Rasos

entre vuit i nou mesos. Li han tocat, a més, dues cuines de la màxima exigència. Es tracta dels dos restaurants que Nandu Jubany comanda a Barcelona, el Pur i el Petit

Comitè. "Ja em van advertir que serien moltes hores, però quan entres en aquest món ja saps què t'espera". L'experiència li ha resultat "molt bona", tant per l'aprenentatge com per les coneixences que ha pogut fer dins del sector. De fet, per quan acabi els estudis ja sap que té "diferents portes" on trucar, començant per la dels mateixos locals on ha fet les pràctiques.

A l'espera de com es va definint la situació d'excepcionalitat que també viu el sector de la restauració, Rasos té com a objectiu a curt termini poder posar-se al capdavant d'una cuina per posar en pràctica tot el que ha après. A mitjà termini, però, li agradaria poder-se dedicar a la docència, com a professor de futurs cuiners.

Biciquip
Centelles

La passió pel món del ciclisme

C. Comtes de Centelles, 26- CENTELLES
Tel. 93 881 29 55
C. Maduixers - La Garriga
Tel. 93 871 51 83 - 639 77 93 10

Restaurant
Cuina creativa de mercat

EL DRAU

Obert cada dia
Pl. Major, 9 - Viladrau
93 884 81 77

la cerve

Bar
Cerveseria
i tapes

Taradell identifica qui aboca deixalles a la via pública

Taradell L'Ajuntament de Taradell està identificant les persones que dipositen les bosses d'escombraries a la via pública o que no separen adequadament les deixalles en les fraccions pertinents. De moment ja s'ha lliurat algun avís als infractors, però d'aquí a uns mesos es començaran a aplicar sancions. De fet, el consistori ja està treballant en la modificació de l'ordenança de recollida de residus per tal de fer-la més estricta.

Entrevista a Pere Riera, president del Patronat de la Vellesa, que ha suspès la 66a edició

“És un premi per a nosaltres poder-ho organitzar”

Taradell

Laia Miralpeix

Després de 65 anys consecutius, Taradell no celebrarà enguany l'Homenatge a la Vellesa. La primera festa dels avis a Taradell va tenir lloc el 1955 i des de llavors s'havia celebrat ininterrompudament. L'emergència sanitària produïda pel coronavirus ha fet posposar fins l'any vinent una festa que organitza el Patronat de la Vellesa, que presideix Pere Riera al costat d'Antònia Pujols.

Quan va començar a formar part del Patronat de la Vellesa?

Des del 2005, l'any següent del 50è aniversari, hi va haver una renovació de la junta i vam entrar cinc o sis persones noves.

El seu pare, Josep Riera, ja n'havia format part. D'alguna manera va voler continuar amb la tradició?

Això potser em va fer acabar de decidir. El pare va estar-hi durant molts anys i va plegar un any o dos abans que jo entrés. Sempre m'he implicat i col·laborat amb moltes entitats del poble i suposo que per això també em van venir a buscar.

Quanta gent forma part actualment de la junta del Patronat?

La junta la formen actualment 11 persones fixes: Mn. Joaquim Fàbregas, Antònia Pujols, Fèlix Verdaguier, Montse Morcillo, Sandra Costa, Xevi Codina, Teresa Muntal, Dani Soler, Meritxell Morcillo i Joan Puig. I dues persones més que són l'hereu i la pubilla que Taradell té cada any i que van canviant.

Pere Riera, al centre, en una fotografia de l'any passat amb tota la junta. A la dreta, Antònia Pujols, copresidenta

El 2019 va agafar el relleu de Vicenç Tió al capdavant de l'entitat. Per què?

En Vicenç va dir que al fer 75 anys volia deixar el càrrec per poder participar a la festa com a homenatjat, ja que hi entren els avis i àvies a partir de 75 anys. Llavors es va proposar a les persones que feien més anys que estaven a la junta del Patronat, però per diferents motius van dir que no i davant el dilema jo vaig dir que no em feia res posar-m'hi al capdavant. Però deixant clar que les decisions les prenem entre tots.

De fet, l'entitat també té una presidenta...

Sí, els estatuts marquen que ha de tenir president i presidenta i aquesta és Antònia Pujols.

Fa unes setmanes van prendre la decisió de sus-

pendre la festa. Era inevitable en les actuals circumstàncies, oi?

Estem parlant d'un col·lectiu de persones molt sensibles al virus i després de comentar-ho també amb l'Ajuntament vam decidir parar-ho. Ja que no sabem quan es podrà tornar a la normalitat i també que de cara a l'hivern fer una festa amb avis és més complicat, vam decidir suspendre-la i no ajornar-la. Per tant, la 66a edició serà el 2021.

Quanta gent aproximada hi ha a l'Homenatge a la Vellesa?

Entre 190 i 220 persones, que és l'any que n'hi ha hagut més.

Com funciona la festa? Quina és la metodologia que fan servir?

Els avis i àvies de Taradell poden formar part de la festa

quan fan 75 anys. Des de fa uns anys va sortir una llei de protecció de dades que ens impedeix obtenir la llista dels avis i àvies que fan els 75 anys. Des de llavors no podem avisar a ningú directament i són ells mateixos que han d'anar a l'Ajuntament a apuntar-se dins d'un termini.

Costa que vinguin els que fan 75 anys?

Jo hi havia participat des de petit com a acompanyant i ha canviat molt. Ara, si estàs

bé de salut, als 75 anys no et veus gran i hi ha qui no vol participar en una festa de la vellesa al costat de gent de 80 o 90 anys. Normalment, entre 7 i 10 persones noves entren cada any a la festa i durant el dinar se'ls posa insígnia a totes les persones que participen a la festa per primera vegada. Sobretot també va molt per quintes, n'hi ha que venen tot un grup i en algun cas també hi ha l'alta d'algun avi o àvia que tenen més de 75 anys i que primer no van venir i ara sí. A l'església seuen per edats. Els més grans, a davant de tot i els més joves, és a dir els que tenen 75 anys, en els bancs de darrere, i és curiós veure com amb els anys van avançant posicions. Durant la festa també es fa un homenatge a l'avi i a l'àvia més grans, que no vol dir que siguin els més grans de Taradell, sinó els més grans que participen a la festa.

Què vol dir formar part del Patronat de la Vellesa. Com s'organitzen?

És només un acte i es fa el segon diumenge de juny. Consta d'una missa, un vermut i un dinar. Normalment a mitjans de desembre comencem a fer les primeres reunions per organitzar-nos què fa cadascú. I és en les darreres setmanes quan s'intensifica la feina en convidar personalment els avis, preparant el dinar, coordinant les escoles ja que cada any una d'elles fa una actuació. És una festa molt agraïda, els avis t'ho agraeixen molt i els veus molt contents. Només per això, ja és un premi per a nosaltres poder-ho organitzar.

Qualitat de vida i atenció personalitzada són la nostra filosofia

Centre Residencial

- ▶ Estades indefinides o temporals
- ▶ **55 places CONCERTADES** amb el Departament de Benestar i Família de la Generalitat de Catalunya
- ▶ **13 places PRIVADES** (tramitació de la prestació vinculada de la dependència)

Centre de Dia

- ▶ Estades indefinides o temporals
- ▶ **13 places PRIVADES**
- ▶ Obert de 8.00h a 21.00h
- ▶ Horari segons conveniència

HOTEL PRAT RESIDÈNCIA
Residència Assistida
i Centre de Dia
C. Dr. Bayés, 49 08551 Tona
93 887 00 18
direcció@residenciaprat.com

PRAT
HOTEL RESIDÈNCIA

Encofrats i paviments
CAMPS, S.L.

Treballs amb formigó i encofrats

Passatge Molí de la Canal, 4, local 8 - 08551 Tona
93 887 16 85 - 650 92 80 45 - www.pavimentscamps.com - info@pavimentscamps.com

Els símbols 'espanyols' de Balenyà

La combinació de colors de l'escut i la bandera del municipi han estat font de conflicte

La banda esquerra de l'escut de Balenyà no agrada a l'actual alcalde

Josep Tió sosté el pal de la bandera en la seva presentació el 22 de maig de 1999

Balenyà

Vicenç Bigas

Fins al 1860, el municipi de

Balenyà va formar part del comtat de Centelles i la seva heràldica ha condicionat la configuració de la seva sim-

bologia fins acabar derivant en una controvèrsia que ara ha tornat a aflorar a l'Ajuntament. No pas per la històrica vinculació amb el municipi veí, sinó per la desafecció que genera la combinació de colors en la bandera i l'escut perquè hi ha a qui li sembla veure la desafecta bandera espanyola.

L'actual alcalde, Carles Valls (Junts per Balenyà), es planteja fins i tot la pos-

sibilitat d'organitzar un procés participatiu per tal de canviar l'escut. I tot perquè a la seva banda esquerra hi apareixen dues franges vermelles amb una de groga al mig on apareix el cap d'una àliga. El cap d'àliga amb un fons d'or era l'escut d'armes de la família dels Balenyà, mentre que la presència del vermell remet a l'heràldica de Centelles, amb uns rombes que són d'aquest color i

configuren l'altra meitat de l'escut de Balenyà. "El groc és or que en heràldica es transforma d'aquest color", aclaria el regidor i historiadore local Josep Tió (Sumem per Balenyà) a requeriments de l'alcalde, i responia categòricament que l'escut "no representa la bandera d'Espanya".

Tió va formar part del grup de treball de la simbologia del poble en una de les seves anteriors etapes com a regidor. Quan formava part d'Independents per Balenyà ja es va viure un conflicte similar amb l'elaboració de la bandera. La tramitació va ser lenta perquè la proposta inicial de l'Institut d'Estudis Catalans no va agradar a cap dels regidors ja que, de lluny, els recordava la bandera espanyola. Finalment es va optar per reformular-ne la composició i, sota un fons groc, es va col·locar el cap de l'àliga a la banda esquerra mentre es complementava amb tres franges horitzontals de rombes vermells. Finalment la bandera es va acabar presentant el 22 de maig de 1999, coincidint amb la inauguració d'un local esportiu a les portes de les eleccions que s'havien de fer el 13 de juny. Llavors encara es permetien aquestes llicències.

AJUNTAMENT DE
CENTELLES

#CENTELLESDESDE CASA

www.centelles.cat

29 | 04 | 2020

DIA INTERNACIONAL DE LA DANSA

APJC

VIU EL DID'20 DES DE CASA!!

Convertim les xarxes en una festa del moviment!
Pengeu les vostres coreografies amb les etiquetes
#BallemCasaDID20 #Centellesdesde casa

Més activitats a www.centelles.cat/did20

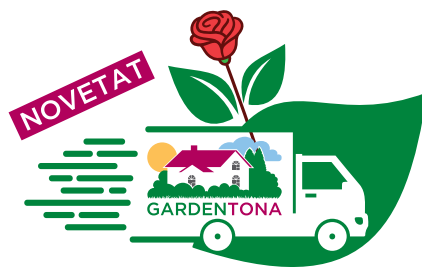
Garden Tona lliura 120 roses als professionals de la Santa Creu de Vic

Tona L'empresa Garden Tona, especialista en equips esportius, disseny d'exterior, construcció i manteniment de parcs i jardins, va lliurar aquest dijous, Sant Jordi, un total de 120 roses per als professionals de l'Hospital Universitari de la Santa Creu. Es tracta de la particular mostra d'agraïment d'aquesta empresa tonenca al personal del centre per l'esforç d'aquests dies a causa de la pandèmia del coronavirus.

Res atura la Primavera!!

Sant Jordi a casa amb Garden Tona!

www.gardentonaonline.com

ENVI'NS LA TEVA COMANDA A serveiadomicili@gardentona.com

SERVEI DE VENDA A DOMICILI

Plantes i flors d'interior i exterior

Rams de flor natural, seca i artificial

Eines, terres, llavors i fitosanitaris

Suspesos els aplecs de Sant Segimon i del turó de Puigsagordi

Centelles/Viladrau A conseqüència de la Covid-19 tampoc se celebraran dos dels aplecs més emblemàtics de l'1 de maig a Osona. D'una banda, l'aplec al turó del Puigsagordi, en terme municipal de Balenyà però organitzat per gent de Centelles durant 54 anys, que no l'havia pogut aturar ni el fred, la boira, la pluja, la neu o el vent. Tampoc se celebrarà l'aplec de Sant Segimon, encara més històric, amb 62 edicions al darrere.

Aplec virtual del
TURÓ DE PUIGSAGORDI

1 DE MAIG DE 2020 #Centellesdesde casa

Més activitats a www.centelles.cat/aplectuopuigsagordi

Un programa per aprendre

EL 9 TV ha estrenat 'L'escola a casa', un espai amb continguts elaborats pels mestres de les escoles de Vic

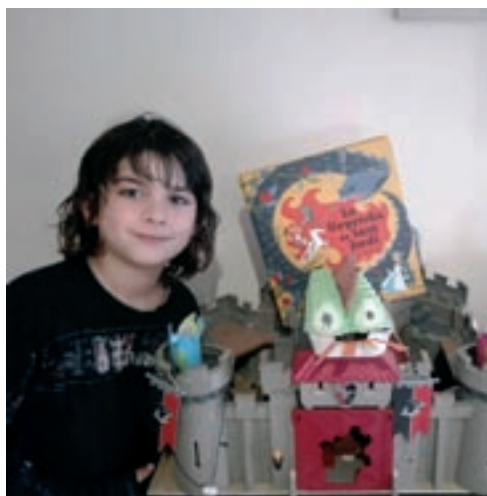
Vic

EL 9 NOU

Amb un vídeo carregat d'optimisme i dedicat als nens i les nenes que estan confinats començava dilluns *L'escola a casa*, la nova aposta de l'Ajuntament de Vic i EL 9 TV per fer arribar continguts pedagògics als escolars de tota la comarca.

El vídeo, elaborat per un grup d'alumnes de primer de Tècnic en Educació Infantil (TEI) de l'Escolal, donava la benvinguda a la primavera i al mateix temps convidava els més petits de casa a pintar flors com les que les noies llüen al vídeo i enviar-les al correu electrònic del programa o penjar-les a les xarxes socials. I és que la bidireccionalitat és una de les apostes de l'espai, amb la finalitat que tot el que proposen els docents tingui retorn en forma de vídeo o fotografies.

En aquest primer programa, Anna Vilaró va explicar un conte amb transparències per als alumnes d'Infantil; Maria Àngels, tutora de tercer de Primària, explicava com fabricar un joc a casa que, alhora, permet posar a la pràctica les taules de multiplicar; i per a alumnes més grans de Primària, Jordi Costa, professor d'Educació Física, plantejava tot un seguit d'exercicis que es poden fer a casa amb objectes quotidians, mentre que Judit López reptava els alumnes a deixar anar la imaginació per escriure un relat en castellà.

Les roses de Sant Jordi que han fet l'Íria i la Núria; i les manualitats d'en Joan i dos germans, l'Eudald i en Marc, responen a les crides del programa

És un exemple dels continguts que cada dilluns, dimecres i divendres a les 5 de la tarda proposen els mestres de totes les escoles de Vic. Dimecres tots els continguts estaven relacionats amb Sant Jordi. I entre aquests hi havia el repte que cada dimecres es plantejarà als alumnes. Aquesta vegada se'ls demanava que expliquessin les "proposades divertides i originals" amb què han celebrat Sant Jordi a casa.

Des de l'Ajuntament de

Vic, impulsor de la iniciativa, la regidora d'Educació, Elisabet Franquesa, explica

Cada dimecres es llançarà un repte als alumnes que estan a casa

que l'objectiu de l'espai "és fer arribar continguts i recursos pedagògics d'interès a tots els nens i nenes

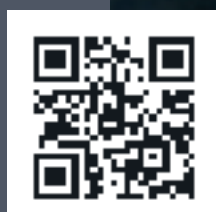
durant el confinament mitjançant la televisió". Segons Franquesa, l'espai té "una clara voluntat divulgativa i educativa".

En aquest sentit, els continguts de *L'escola a casa* es divideixen en tres grups d'edat (Infantil, de primer a tercer de Primària i de quart a sisè). A cada programa hi ha continguts diferents per als tres grups d'edat i es fa una tria per tal que hi hagi matèries diferents a cada programa. Des de totes les

escoles aporten continguts i un petit grup format per representants de la UVic-UCC, la regidoria, les escoles i EL 9 TV fa la tria definitiva per a cada programa, obeint a criteris pedagògics i de qualitat audiovisual.

El nou espai ha tingut molt bona acceptació, superant els 2.000 espectadors per minut de mitjana en el primer programa, segons la mesura diària dels televisors intel·ligents amb sistema HbbTV que fa la tecnològica Koovik.

Si vols estar al dia de tot, uneix-te al canal de Telegram d' EL 9 NOU

<https://t.me/el9nou>

Els dibuixos guanyadors del mes d'abril

Queralt Fontdevila, 8 anys, escola Mossèn Cinto de Folgueroles

Vinyet Calvo, 9 anys, escola Sant Genís i Santa Agnès de Taradell

Cartes al director

Els herois i les heroïnes

Avui és 27 de març i ja fa 16 dies que estem tancats a casa per necessitats de salut. El problema que ens està passant és per culpa d'un virus, la Covid-19, que també anomenem coronavirus. Ens hem de quedar confinats a casa perquè el coronavirus es contagia molt i si hem de sortir ha de ser per alguna cosa important, no perquè vulguem.

Cada dia a les 8 del vespre sentim persones que aplaudeixen el personal que treballa als hospitals, i que són valents i valentes perquè en moments com aquests ells van a treballar als hospitals a curar les persones que tenen el coronavirus o altres coses. També posen la seva vida en perill per tots nosaltres.

No sé quan va començar tot això d'aplaudir, però em sembla que va ser també fa uns 16 dies. Jo també aplaudeixo perquè tots els metges, infermeres i altres persones que treballen a l'hospital s'ho mereixen.

A mi em sembla que sí que ho senten, perquè som moltes persones aplaudint al mateix temps. Segur que quan senten que moltes persones estem aplaudint per l'esforç que fan se senten molt orgullosos i contents.

Nosaltres, les persones que aplaudim, ens sentim molt bé que aquestes persones vagin a treballar en aquests moments, perquè això vol dir que encara tenim possibilitats i moltes.

Com ja diuen, no tots els herois porten capes i això és un bon exemple perquè sí que són herois de veritat.

Quan tot això hagi passat em sembla que la gent començarà a canviar i estimar més les coses, sobretot anar a fora. També crec que nosaltres serem un bon exemple per a la nova generació que vingui després de nosaltres, perquè ells podran aprendre i saber què fer en moments com aquests i nosaltres serem història.

Tothom qui em pregunta com em sento dic que em sento fatal!, tancada a casa meva com si estigués en una presó, i trobo molt a faltar el món de fora i moltes més coses.

He après moltes coses, com per exemple disfrutar cada minut de la meua vida, sempre rentar-me les mans, tractar bé els amics i amigues, companys i companyes, familiars... Que mai podem saber si no els veurem per molt de temps.

Hargun Kaur 6è, escola La Sinya vic

L'Esteve i l'Anna

Som l'Esteve i l'Anna, dos germans bessons d'11 anys. Avui fa un mes que estem confinats a casa i la veritat és que tampoc ha estat tan avorrit, ja que això ens ha permès estar més amb els nostres pares i fer moltes activitats amb ells que mai podíem fer, ja que quan vas a l'escola poc temps et sobra: extrascolars, deures, tot són corredisses per casa i a tot de relloige.

Aquests dies també ens han servit per valorar que amb poques coses et pots divertir molt: hem fet cabanyes, manualitats, jocs de taula que feia temps teníem totalment abandonats. Nosaltres tenim dos gats: en Simba i en Rudi, que ens han fet molta companyia aquests dies i ens hem donat compte de com ens podem arribar a estimar tant les nostres mascotes.

Però també hem de dir que ara més que mai valorem quan la mama ens deia: "Nens, hem de sortir un ratet que ens toqui l'aire, que ens convé". Ara ens encantaria poder sortir, encara que només sigui al parc de davant de casa, que està desert, i poder donar una volta.

Trobem a faltar l'aire, el vent, el sol, la pluja... no els donàvem importància i ara ens morim per poder respirar aire lliure, mullar-nos sota la pluja, cantar sota un arbre, coses insignificants a les quals no donàvem cap importància i ara ho trobem a faltar.

Els carrers buits, la gent no parla gaire, no passen gaires cotxes i això ens crea una tristesa que esperem que aviat tot això s'acabi i ens puguem tornar a retrobar amb els nostres amics i família, que tant trobem a faltar.

A vegades li diem a la mama: "Tant de bo demà ens llevem i ens diguis que ha estat un somni".

Som conscients que no és un somni, però pensem que un cop acabi tot això les persones ens ajudarem més i ens haurà servit per poder valorar les petites coses de la vida que abans no hi donàvem cap importància.

Estem convençuts que després del coronavirus serem més humans, més solidaris i tal com diu sempre la nostra mare, les coses passen per alguna cosa i sempre hi hem de veure la part positiva.

Ara estimem més que mai els nostres amics, la nostra família, els nostres professors, a totes les persones, perquè davant d'això tots som iguals i no desitgem per res del món que ningú es mori.

Per això hem volgut fer-vos arribar els nostres sentiments, perquè volem fer-vos sentir que amb amor i lluita ho podem superar.

Nosaltres som dos nens, però pensem que tant nens com adults pensem el mateix.

Gràcies per escoltar-nos i units ho superarem.

*Anna i Esteve Utset Casellas. Abat Oliba
Sant Hipòlit de Voltregà*

La Maria. Un Sant Jordi confinat a casa i ple de diversió

Amb el coronavirus ara toca quedar-se a casa, per tu, per mi i per tots.

És per això que m'agradaria compartir amb vosaltres aquests dies d'estar tancada a casa i les activitats que faig per sobreviure al confinament amb els meus pares des del dia 13 març. Us diré que la millor recepta per afrontar aquests dies és posar-hi una gran dosi d'humor, planificació, mantenir els horaris i hàbits familiars.

Hola! Jo soc la Maria Pujadas, tinc 4 anys, visc a Taradell i vaig a l'escola de Les Pinediques. Em considero una nena molt alegre i riallera, extravertida, animada i sobretot molt divertida, molt xerraire i

una manaire. El meu tarannà és amable, simpàtica i m'agrada molt ser amiga dels meus amics i amigues, dels meus mestres i monitors. Us trobo molt a faltar!

Us explicaré el meu dia a dia en aquest confinament a casa. Tot comença a les 8 del matí. Per començar el dia bé, ja que soc al llit dels papes, és llevar-me amb unes cançons que em canta la mare Anna i després vaig a esmorzar. Passada una estona la mare fa unes propostes d'activitats amb contingut educatiu, conjuntament amb un bon diàleg *online* que ha fet amb l'escola. Prèviament, m'he col·locat la motxilla per anar cap a l'escola de casa amb la mare. És un espai amb taules, cadires, una pissarra, material per pintar i fer manualitats, i prestatgeries plenes de llibres i contes, principalment de la Pilarín. La classe té nom, es diu l'aula de la Pilarín. Tot seguit, jo i la mare, que ara fa de mestra, ens posem la bata de colors vius i comencem a treballar algun contingut matemàtic que la mare proposa, com aprendre a comptar en situacions diferents i amb materials diferents. Ara ja sé comptar fins a 10 i tota sola! També fem les lletres i he après a escriure el meu nom, Maria, i tota sola! Altres dies fem manualitats amb diferents materials reciclats i fem barreges de colors per veure quin color obtindrem per decorar-ho. Al voltant del migdia anem a dinar i a dormir. A la tarda, és l'estona que m'agrada més, perquè primer posem una cançó del Pot Petit i aprenem a fer diverses coreografies que ens ha ensenyat la meua professora Neus i les ballem plegades. M'agrada molt i m'ho passo pipa i la mare, també.

Després, amb els pares fem l'hora del berenar amb conte teatralitzat, a la cabana de la Maria, que vam fer tots plegats amb branques i fulles. Els meus pares diuen que "afavoreix la creació d'un vincle afectiu més gran entre pares i fills a partir del llibre".

Al vespre, fem jocs de taula i puzles. Tanmateix, tot i que soc petita encara, m'agrada molt ajudar en les tasques de casa. Un dia, rego amb la regadora les meves floretes, que ja tenen flors. Un altre dia, ajudo a carregar el carretó amb llenya. Quan tinc la roba bruta, la porto amb un cubell i obro la porta de la rentadora i la poso a dins. També he après a plegar les tovalloles, i tota sola. A l'hora dels àpats, m'agrada parlar a la taula i servir el menjar i, sobretot, cantar la cançó de l'escola "nyam nyam". Per últim, abans d'anar a dormir tenim dutxa amb els pares, la millor estona. I després, poso crema al pare i a la panxa de la mare, on hi ha el meu germanet Josep, que arribarà a l'estiu. També tenim perruqueria amb els pares, tota l'estona cantem cançons i teatralitzem personatges infantils. Ens ho passem molt bé! Finalment, vaig al llit dels papes amb tots els ninots de peluix on expliquem un conte i fem una partida de cartes.

Al cap de setmana, amb els pares faig rebosteria i m'encanta tirar els ous, la farina, la llet, el sucre i ho batem tot plegat. També fem iogurts i flams.

Aquest any el cavaller, el drac i la princesa estan confinats a casa com tu, però no per això deixarem de celebrar Sant Jordi. A casa meua el dia 23 d'abril va ser un dia ple de propostes relacionades amb el llibre i la llegenda

de Sant Jordi, que vam fer amb els pares. Per començar, vam posar la senyera al balcó. Després, vam construir un escenari al garatge per teatralitzar la llegenda de Sant Jordi. Primer, vam fer un taller de manualitats, on el pare va portar material reciclat i cartró que ens van servir per construir el castell de Sant Jordi. La mare i jo vam fer la decoració del castell i dels personatges: sant Jordi, la princesa i el drac del coronavirus. A l'escenari, també hi vam incloure un munt de llibres i contes de la Pilarín, ja que m'agraden molt i som molt amigues i me l'estimo molt. Davant el castell, vam col·locar-hi una cartolina on vam escriure amb el cor "Tot anirà bé". Després, ens vam disfressar, el pare de princesa, la mare de drac i jo de sant Jordi, on vaig clavar la llança punxeguda al cor de la bèstia del coronavirus. Finalment, no hi ha res com llegir una bona història en un dia tan especial com el 23 d'abril. Vaig escollir tres contes de la Pilarín, ja que els seus dibuixos i històries són els que més m'agraden. Va ser un dia fantàstic, vaig aprendre moltes coses i m'ho vaig passar molt bé i vaig riure moltíssim!

El que més m'agrada d'aquests dies és que m'ha permès passar molt temps amb els meus pares, gaudir profundament de les coses senzilles i autèntiques. Hem viscut moltes coses i emocions, hem compartit alegries i tristeses d'amics i familiars infectats pel coronavirus, i sobretot entre la família ens hem fet costat en moments difícils, una cosa tan necessària i escassa avui. Tot plegat ens ha de servir per donar importància a les coses que en tenen i que la vida canvia en un instant.

Amb molta alegria us desitgem i us diem que "tot anirà molt bé!".

Quim Pujadas Ciuró, pare de la Maria Taradell

Passatemps

SILUETES

Relaciona cada dibuix de l'esquerra amb la seva corresponent silueta de la columna de la dreta.

1		.	.		A
2		.	.		B
3		.	.		C
4		.	.		D
5		.	.		E
6		.	.		F
7		.	.		G
8		.	.		H

Solucions

La corda que té més llaços és la núm. 2

OBSERVA

NIT - NET - NUL - NAS - NOI

VOCALS

1-F; 2-D; 3-G; 4-C; 5-H; 6-A; 7-E; 8-B

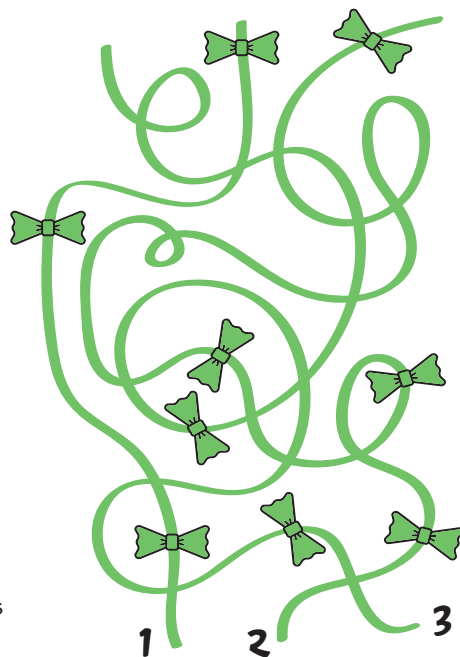
SILUETA

VOCALS

Completa aquestes paraules afegint-hi la vocal corresponent

A - E - I - O - U

N		T
N		T
N		L
N		S
N		I

Capbussa't a L'Efecte Blau!

El nou portal per descobrir-ho tot sobre l'aigua.

lefecteblau.cat

Lefecteblau.cat és un nou portal divulgatiu i de conscienciació mediambiental on trobaràs tota la informació sobre l'aigua que surt de les aixetes de casa: des de consells per fer-ne un ús responsable, a iniciatives per cuidar l'entorn i recursos pedagògics per a docents i centres educatius.

Submergeix-te en L'Efecte Blau i descobreix com sumar-t'hi!

L'EFECTE BLAU

SOREA

La pregunta Quines activitats de l'escola feu a casa i com?

Martí i Arnau Tubella Pou
5 i 8 anys
Calldetenes

“L'escola ens fa arribar diferents propostes, una per cada assignatura, i les hem d'anar fent i entregant via correu electrònic. El que

faig cada dia és llegir i les propostes no tinc un horari fix, vaig fent. També farem una videotrucada a la setmana amb la mestra i companys”, diu l'Arnau. En Martí també rep propostes de l'escola “i les que volem les enviem. Hem fet una videotrucada amb la mestra i m'ha fet molta il·lusió.”

Lluc i Nil Castells Rovira
1 i 4 anys
Sant Joan de les Abadesses

“Les mestres han creat un grup on cada setmana ens envien alguna proposta o repte per fer si volem. Són de diferents matèries com

música o plàstica i cada un de nosaltres quan ho hem fet enviem un vídeo o foto. Així la resta de companys ho poden veure i seguim mantenint el contacte entre tots. El meu germà Lluc, tot i que a la llar d'infants també fan una cosa semblant, m'ajuda a fer les meves propostes.”

Ona Guitart Vicente
11 anys
Vic

“Em faig un horari els dilluns quan rebo les propostes de l'escola. El primer que faig és escriure al diari, tal com em proposen les

mestres, en català, en castellà i/o en anglès. També lleigeixo diàriament. Faig moltes activitats en línia i gravo molts vídeos i faig fotos de reptes i propostes que després envio per correu. També vaig tocant el violoncel. El que trobo més a faltar és poder jugar i parlar amb els meus amics.”

Gil i Bruna Bancells Cunill
10 i 12 anys
Calldetenes

“L'escola ens proposa activitats de les diferents assignatures i les enviem a les mestres per correu. Elles ens les corregeixen i ens les

tornen a enviar perquè les repassem”, explica la Bruna, que fa 6è. “Ens fan fer ressenyes de llibres que hem llegit i escriure què fem cada dia, un dia en català i un altre en castellà”, afegeix el seu germà Gil, que fa 5è, que recorda que “els deures no són obligatoris perquè no tothom té les mateixes eines.”

Enzo i Leo Roca Ventura
3 i 6 anys
Torelló

“La meua professora Glòria, de l'escola Sagrats Cors de Torelló, m'envia els deures i treballa els mamífers i altres coses com català i

castellà. Faig deures amb ordinador i amb l'ordinador a vegades també parlo amb els meus amics. El meu germà petit, l'Enzo, també fa activitats a casa. La seva professora es diu Mercè i li envia coses de pintar, aquesta setmana dibuixos de Sant Jordi. Quedeu-vos a casa!”

Queralt i Lluc Molist Casas
9 i 6 anys
Manlleu

“Ens llevem i esmorzem sense pressa. Ens vestim còmodes, fem feina que ens envien els mestres –intentant que la Violeta, la peti-

ta, que encara va a la llar d'infants, no ens molesti massa–, ajudem a estendre roba, plegar-la i parar taula. Després, mirem una pel·lícula i sortim al jardí a fer quatre xuts. Abans de sopar, dutxa, pijama i Info K i penso que queda un dia menys per tornar a l'escola i veure els amics.”

Paula i Jana Miralpeix
11 i 9 anys
Taradell

“Som la Paula i la Jana, anem a Les Pinediques de Taradell. Per treballar des de casa ens van proposant diferents tasques a través

d'un entorn virtual que es diu Padlet. Cada setmana ens plantegen activitats de diferents matèries: reptes matemàtics, som artistes, ens comuniquem... Els alumnes anem fent les tasques i les compartim amb fotos o escrits al mateix Padlet i així veiem què hem fet tots els companys.”

Jan Godó Petanàs
11 anys
Calldetenes

“Aquestes setmanes de confinament vaig fent les tasques de les assignatures que ens envia la meua escola, la Sant Marc, en una

graella setmanal. També hem començat a comunicar-nos mitjançant videotrucades amb l'escola i els companys. M'he llegit un llibre i vaig pel segon. Hi dedico dues hores al matí i una més a la tarda. A part d'això, soc porter del Vic-Riuprimer i he de dir que trobo a faltar els entrenaments.”

Genís, Feliu i Olívia Robles Arrey, 9, 6 i 3 anys
Manlleu

“Ens llevem a 2/4 de 9. Esmorzem i fem tasques de l'escola. Sort que la mama ens ajuda a tots. Després de dinar mirem una pel·li, fem

manualitats, jocs, esport i col·laborem en el que podem. Si tot va bé, el papa ens deixa jugar a la Play i agafar el mòbil. A vegades els pares perden una mica la paciència amb nosaltres... Abans d'anar a dormir llegim al llit: relaxa. Tenim ganes de tornar a l'escola. Tot anirà bé si tots ho fem bé.”

Pau Mallarach Páez
6 anys
Torelló

“Aquests dies a casa faig moltes coses: manualitats, galetes amb la meua germana més gran, Laia, i la meua

mare, jugo amb els Hotwheels, plastilina, bàsquet, amb la diana i a jocs de taula amb tota la família.

També faig totes les fitxes que els professors de l'escola Marta Mata ens han deixat a la web. La meua professora ens envia correus electrònics.”

Màrius, Enric i Humbert Álvarez Isern, 10, 9 i 7 anys
Sant Julià de Vilatorrada

“Treballem amb l'escola del Roser, a través de la plataforma Click Edu. Cada dia al matí accedim al fòrum de la classe i assignatura i ens

posem a treballar. I un cop a la setmana fem una videoconferència amb les mestres i els companys. Intentem col·laborar en les feines de casa i, durant el dia, també hi ha temps per jugar i fer esport. No ens agrada haver d'estar confinats, però fem l'esforç. Desitgem salut a tothom.”

Vinyet Jofré Font
8 anys
Torelló

“Fem feina amb una aplicació que es diu Classroom i estem en contacte amb els amics i ens podem enviar fotos. La feina ens l'envien

el dilluns i l'hem de fer durant la setmana amb un horari. Tenim temps de fer-la fins al divendres abans que es faci fosc i la fem amb l'ajuda dels pares. També ens han enviat una app de mates molt xula. Per Sant Jordi hem fet una videotrucada amb les mestres i els companys de classe.”

La música i el territori, segons Núria Graham

Segueix l'entrevista

EL 9 NOU.CAT

EL9TV.CAT / EL9FM.CAT / 9MAGAZIN.CAT

Defuncions

Emilia Blanco Jiménez. 90 anys. Centelles/Barcelona
 Pilar Collado Díaz. 88 anys. Vic/Manlleu
 Josep Font Muntadas. 85 anys. Vic
 Francisco Jordan Sánchez. 83 anys. Vic
 José Martínez Ramírez. 76 anys. Vic
 Marcelino Font Raluy. 92 anys. Vic
 José Manuel Pescuezo Sánchez. 58 anys. Barcelona/Vic
 Concepción Sánchez Cruz. 79 anys. Vic
 Consuelo López Garcia. 63 anys. Vic
 Ranjit Singh. 54 anys. Vic
 Àngel Bertrams Capdevila. 95 anys. Vic
 Manoli Aldanondo Lizarraga. 87 anys. Vic
 Aurora Herreros Lozano. 82 anys. Manlleu/Vic
 Margarita Pou Padrosa. 89 anys. Vic
 Engracia Serra Suñe. 98 anys. Vic
 Luis Estavillo Rodríguez. 83 anys. Vic
 Montserrat Jofre Domènech. 96 anys. L'Esquirol/Vic
 Driss Karrouch. 55 anys. Vic
 Rosa Serrano Funes. 69 anys. Vic
 Maria Pinto Codina. 86 anys. Manlleu/Vic
 Carme Ramos Rubio. 90 anys. Vic/Centelles
 Maria Faura Martínez. 89 anys. Vic
 Carme Domènech Comas. 84 anys. Vic
 Concepción Zambrano Gordillo. 85 anys. Manlleu/Vic
 Ángeles Guerrero Briones. 93 anys. Vic
 Àngel Argelagues Carbonell. 93 anys. Vic
 Conxita Sardà Comas. 86 anys. Centelles
 Ramon Tió Molist. 74 anys. Manlleu/Vic
 Josep Serra Bosch. 87 anys. L'Esquirol
 Angustias Caño Villanueva. 95 anys. Vic

Mercedes Torrejón Núñez. 81 anys. Vic
 Elvira Gine Loza. 98 anys. Moià/Vic
 Concepció Hom Baucells. 78 anys. Manlleu/Tona
 Rosa Argemí Tarté. 95 anys. Vic/Tona
 Concepció Casanova Soldevila. 91 anys. Tona
 Ramon Aliberch Codina. 90 anys. Santa Eulàlia de Riuprimer
 Isabel Coll Ayats. 86 anys. Taradell
 Josefa Pratdesaba Rovira. 90 anys. Tona
 Toni Casadevall Soler. 91 anys. Tona
 Carme Icart Estrada. 91 anys. Santa Eugènia de Berga
 Juan Holgado Quirós. 86 anys. Tona/Barcelona
 José Pérez Català. 83 anys. Seva
 Maria Arumí Casademunt. 85 anys. Taradell
 Maria Costa Benet. 87 anys. Taradell
 Maria Rosa Roca Anguita. 89 anys. Torelló
 Àngela Barba Rodríguez. 88 anys. Torelló
 Juliana Malagón Aguilera. 98 anys. Torelló
 Jaume Buixasa Ferrer. 89 anys. Torelló
 Jaume Pastor Alcázar. 73 anys. Torelló
 Jaume Burch Teixidó. 91 anys. Sant Quirze de Besora
 Magdalena Caritx Casals. 92 anys. Borgonyà
 Joan Font Jordana. 48 anys. Sant Quirze de Besora
 Concepció Benito Macià. 92 anys. Sant Bartomeu del Grau
 Maria Rosa Obradors Euras. 89 anys. Sant Hipòlit de Voltregà/Prats de Lluçanès
 Consol Catalan Gargallo. 90 anys. Ribes de Freser
 Hermenegildo Falgueras Comellas. 91 anys. Gombren
 Pere Munell Isidro. 92 anys. Ripoll
 Dolors Codina Colomer. 88 anys. Sant Cugat del Vallès/Ripoll
 Agustí Pons Pellicer. 60 anys. Campdevàrol
 Francisca Comino González. 83 anys. Camprodon

Farmàcies

Vic
 +URGELL
 Rbla. Hospital, 18 | dia 24
 +EURAS
 C. Tagamanent, 1 | dia 25
 +ATLÀNTIDA
 C. Montserrat, 11 | dia 26

Roda de Ter
 +DEL TER
 Pl. Verdaguer, 1 | dia 25 tarda
 +CONSTANÇÓ
 C. Sant Josep, 1 | dies 24 i 25 matí

St. Quirze de Besora
 +BESORA, SCP
 C. del Pont, 45 | dies 24 i 25

Tona
 +FABRÉ
 C. Barcelona, 2 | dies 24, 25 i 26

Torelló
 +ESTUDIS
 C. Anselm Clavé, 2 | dia 24
 +ACEVES
 C. Prat de la Riba, 1 | dies 25 i 26

Manlleu
 +MARTA
 Av. Roma, 100-102 | dia 24
 +ESPONA
 Pg. Sant Joan, 115 | dies 25 i 26

Olost
 +LÓPEZ
 C. Dr. Lleopart, 4 | dies 25 i 26 tarda

Prats de Lluçanès
 +VIVER
 C. Major, 35 | dies 24 i 26 matí

Ripoll
 +RIU
 Pl. Gran, 24 | dia 24
 +CABALLERIA
 Pl. Berenguer el Vell, 5 | dies 25 i 26

Sant Joan de les Abadesses
 +CAMPRUBÍ
 C. Ramon d'Urg, 56 | dies 24, 25 i 26

EXCLUSIU PER A SUBSCRIPTORS I SOCIS D'EL 9 NOU

A partir d'ara teniu accés directe a

**L'HEMEROTECA
HISTÒRICA**

Entreu a www.el9nou.cat
un arxiu documental molt valuós al vostre abast

Totes les notícies des de 1978

Si encara no sou subscriptors, truqueu al **93 889 49 49**
o envieu un e-mail a subscripcions@el9nou.com

Naixements

Si voleu publicar el nom dels vostres fills en aquest apartat truqueu al tel. 93 889 49 49 o bé envieu un correu a: agenda@vic.el9nou.com

Ainet Erra Escolà. Calldetenes
 Roc Roquet Senmartí. Vic
 Inuk Alba Leonart. Vic
 Clàudia Aumatell Villen. Roda de Ter

Olivia Romeu Martínez. Tona
 Mateo Torres Conde. Ripoll

Tot el que necessites per a l'arribada del teu nadó
 Ara pots fer la teva comanda a través del nostre web www.maternalvic.com

Rda. Francesc Camprodon, 3 - Vic (davant Clínica de Vic) - Tel. 93 886 03 55 - www.maternalvic.com

[maternal_vic](https://www.instagram.com/maternal_vic) [maternalvic](https://www.facebook.com/maternalvic)

Santoral

Divendres, 24
 Sant Fidel
 Sol: ↑ 06.58 ↓ 20.44

Dissabte, 25
 Sant Marc
 Sol: ↑ 06.57 ↓ 20.44

Diumenge, 26
 Sant Marcel·lí
 Sol: ↑ 06.56 ↓ 20.45

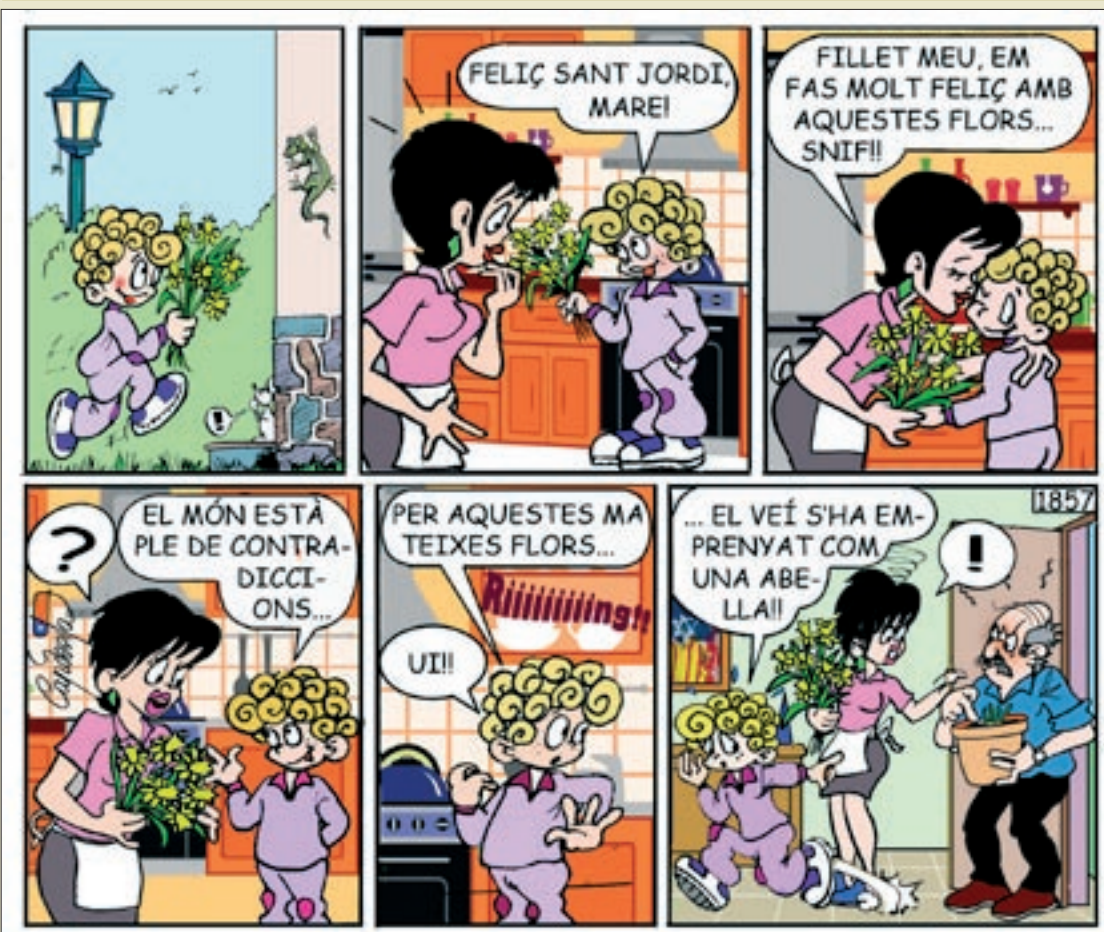
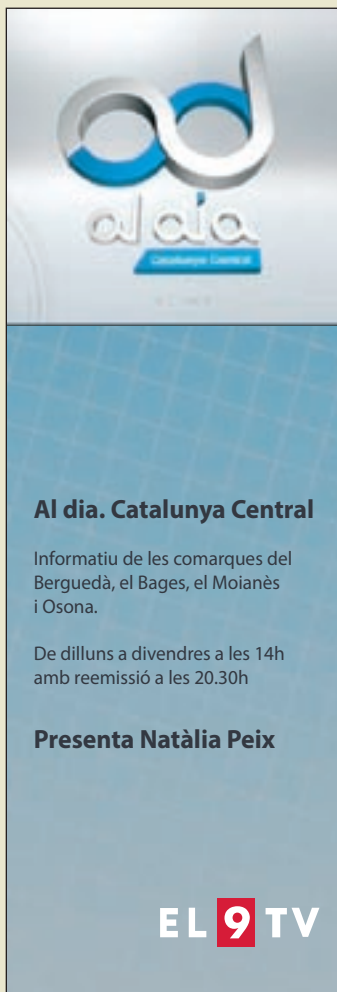
Dilluns, 27
 Mare de Déu de Montserrat
 Sol: ↑ 06.54 ↓ 20.46

Dimarts, 28
 Santa Valèria
 Sol: ↑ 06.53 ↓ 20.47

Dimecres, 29
 Santa Caterina de Siena
 Sol: ↑ 06.51 ↓ 20.448

Dijous, 30
 Santa Sofia
 Sol: ↑ 06.50 ↓ 20.49

Quirzet l'homenet

Al dia. Catalunya Central

Informatiu de les comarques del Berguedà, el Bages, el Moianès i Osona.

De dilluns a divendres a les 14h amb reemissió a les 20.30h

Presenta **Natàlia Peix**

EL 9 TV

Concurs de dibuix

Per a nens i nenes de 8 a 14 anys

EL 9 + petit

Tema: **Una aventura emocionant**

BASES

- 1.- Els dibuixos s'han de presentar en folis o cartolines mida A-4, en format HORIZONTAL. Cada dibuix ha de portar el nom i cognoms del nen/a, edat i població. També el nom de l'escola i el telèfon.
- 2.- La temàtica és: "Una aventura emocionant". La tècnica és lliure i també el material a utilitzar: retoladors, colors, aquarel·les...
- 3.- Cada mes, de novembre a maig, s'escolliran dos dibuixos com a finalistes, que es publicaran a les pàgines d'EL 9 +PETIT. Tots els dibuixos finalistes participaran, a principis de juny, a la gran final, on un jurat especialitzat escollirà el dibuix guanyador. Hi haurà un premi individual per a l'alumne, quatre entrades per anar al Parc d'Atraccions Tibidabo i una subscripció a EL 9 NOU i un lot de llibres per a l'escola.
- 4.- Els dibuixos cal fer-los arribar, cada mes, a la redacció d'EL 9 NOU (pl. de la Catedral, 2, de Vic), en horari d'oficina

També el podeu enviar per correu electrònic a marketing@vic.el9nou.com

5.- Només podran participar en el concurs les escoles de les comarques d'Osona i el Ripollès.

Al facilitar les vostres dades accepteu expressament la política de privacitat de Premsa d'Osona, SA, que podeu consultar a www.el9nou.cat

Participeu en el concurs de dibuix escolar que organitza cada mes

EL 9 NOU

Hi haurà un regal per al guanyador/a i ajudareu a ampliar la biblioteca de l'escola amb una col·lecció de llibres i una subscripció anual a **EL 9 NOU**

Regal per al **GUANYADOR/A**:
 quatre entrades per anar al

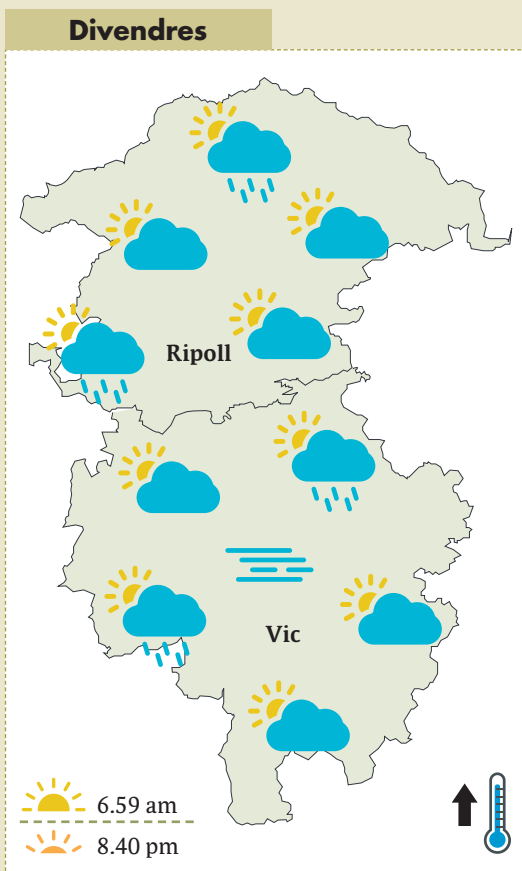
Regal per a l'**ESCOLA**:
 Subscripció a **EL 9 NOU**
 i un **LOT DE LLIBRES**

EL TEMPS

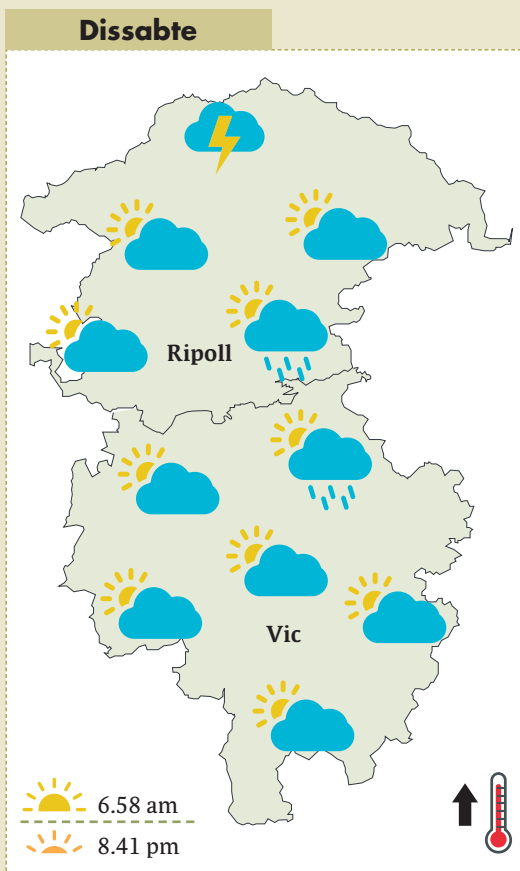
Informació facilitada per: meteosona.com i acom.cat

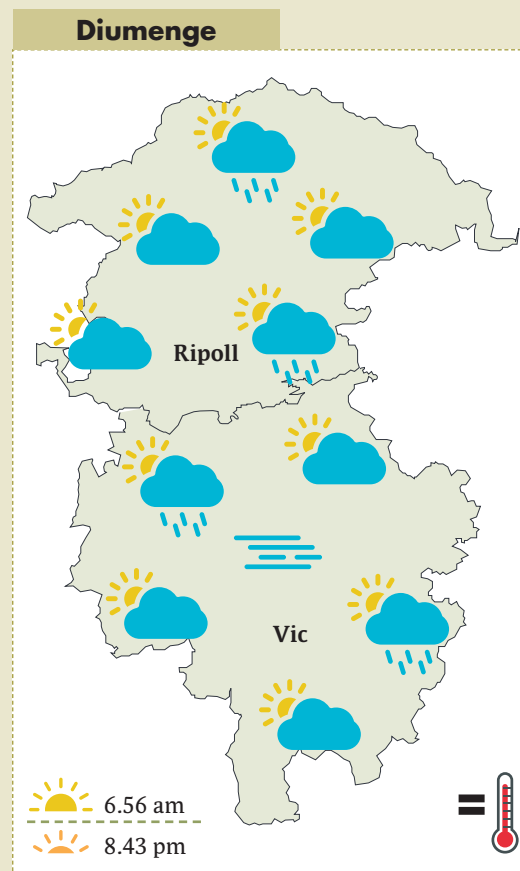
- Assolellat
- Parcialment cobert
- Ennuvolat
- Pluja
- Ruixats
- Plugims
- Tempesta elèctrica
- Boira
- Neu
- Vent

Previsió divendres
Després de l'última llevantada que va deixar tempestes, ruixats i molta aigua, sobretot al Vidranès, el Cabrerès i el Montseny, amb més de 165 litres, aquest divendres tot i que no acaba de fer net el temps serà variable, amb algun banc de boira matinal i ruixats de tarda. Temperatures suaus màximes de 20°C.

Previsió dissabte
Pocs canvis. Continuarà el temps primaveral, amb ambient fresc al matí i amb màximes molt suaus, per sobre dels 22°C. Més complicat a la tarda, ja que tornaran a créixer nuvolades que deixaran algun ruixat local, sobretot al Ripollès i el nord d'Osona.

Previsió diumenge
Matí fresc i amb algun banc de boira a les fondalades; la resta del dia, variable amb estones de sol. Més complicat a la tarda, ja que poden tornar a créixer nuvolades i deixar alguns ruixats dispersos irregulars. Les temperatures màximes baixaran lleugerament.

... aquesta setmana

Població	Temperatures				Pluja Litres
	Dia	Mín.	Dia	Màx.	
Bellmunt	22-Abr.	4,9	18-Abr.	18,4	78,8
Centelles IES	22-Abr.	9,8	17-Abr.	20,7	65,8
Gurb "El Serrat"	18-Abr.	8,8	18-Abr.	24,2	39,6
L'Avenc	22-Abr.	5,8	17-Abr.	17,3	133,2
Malla	18-Abr.	7,7	17-Abr.	21,8	45,6
Muntanyola	22-Abr.	6,5	17-Abr.	18,7	86,6
Planoles	17-Abr.	5,6	18-Abr.	19,6	20
Ripoll	18-Abr.	8,0	18-Abr.	23,3	39
Rupit	22-Abr.	7,4	17-Abr.	19,7	144
St.Pau de Segúries	18-Abr.	6,6	17-Abr.	19,7	86,3
Taradell Nord	18-Abr.	7,8	17-Abr.	21,7	59,6
Vic	18-Abr.	8,4	18-Abr.	23,4	56,6
Viladrau	17-Abr.	7,6	17-Abr.	20,7	138,2

Les imatges dels lectors

eltemps@vic.el9nou.com

AGRUPACIÓ METEOROLÒGICA D'OSONA

CELES DEL RÍO

CARMÉ MOLLIST

AGRUPACIÓ METEOROLÒGICA D'OSONA

EL 9 FM 92.8
La ràdio d'Osona

EXPO MUDANCES VIC, S.L.

- Servei de guardamobles
- Especialistes en muntatge i desmuntatge de mobles

C. Canigó, 83, 4t 3a - Tel. 619 35 79 73 - 675 92 13 76 - VIC

Girbau Consulting
Oficina tècnica ambiental

Tramitació subvencions forestals

Av. Països Catalans, 5 B - VIC
Tel. 93 854 11 69
www.girbauconsulting.com
girbau@girbauconsulting.com

COMPRO PISOS AL COMPTAT

24 / 48 HORES

JOAN 617 28 08 50

AUTODESBALLESTAMENTS LA GLEVA

Ctra. N-152, km 75,6 - LES MASIES DE VOLTREGA
93 857 11 53 - 93 850 24 70

US OFERIM ELS NOSTRES SERVEIS

- COMPRA DE VEHICLES ACCIDENTATS
- RETIRADA DE VEHICLES USATS PER DESBALLESTAMENT
- TRAMITACIÓ DE BAIXES DEFINITIVES
- VENDA DE RECANVIS D'OGASIO

Per a més informació, truqui'ns als telèfons:
www.desguaceslaглеva.com 93 857 11 53
Botiga on-line 93 857 06 10
Fax 93 850 24 70

DESEMBUSSOS I FOSSES SÈPTIQUES M.TERRICABRAS S.L.

Ctra. Sant Hipòlit, km. 4,100 - GURB
Tel. 93 886 24 78
www.terrucasbras.cat

Per anunciar-vos a **EL 9 NOU** truqueu al

93 889 49 49

ES LLOGA CASA DE PAGÈS A TONA

Per a caps de setmana i per a tot tipus de celebracions. També lloguem dues sales per un dia.

PER A MÉS INFORMACIÓ
639 37 66 12 • 93 851 55 20

Guies de SERVEIS
si voleu ser-hi truqueu al
93 889 49 49
93 860 30 20

NEIDA
Neteja · Aigua · Tecnologia

DESEMBUSSOS, NETEGES I TRANSPORT D'AIGUA

Tel. 630 96 42 84 - 93 857 03 74 - contacte@neida.cat

Per anunciar-vos a **EL 9 NOU** truqueu al

93 889 49 49

Anuncieu-vos als **PETITS ANUNCIS** d' **EL 9 NOU**

Truqueu al **93 889 49 49** i deixeu el vostre anunci.
(Horari de 10 a 13h i de 16 a 19h, de dilluns a divendres)
o ens el feu arribar a:
pl. de la Catedral, 2 - 08500 Vic

Preu setmanal: 1 euro per paraula + IVA (mínim 10 paraules)

el9club
Els subscriptors es poden beneficiar cada any de 2 anuncis gratuïts (divendres + dilluns) amb un màxim de 20 paraules cadascun

ENTREU I DESCOBRIU LES OFERTES DEL CLUB

Escriu el vostre missatge en **MAJÚSCULES** i deixeu una casella en blanc entre paraula i paraula

NIF
Tel.
Nom i cognoms
.....
Població
.....
CP

És subscriptor
Sí No

Al facilitar les vostres dades accepteu expressament la política de privacitat de Premsa d'Osona SA que podeu consultar a www.el9nou.cat

Els ESPECIALS d' EL 9 NOU

La informació més propera,
la publicitat més efectiva

Si voleu ser-hi truqueu al **93 889 49 49**

- 1r dilluns de cada mes **LLUÇANÈS**
- 1r divendres de cada mes **OSONA NORD**
- 3r divendres de cada mes **GES BISAURA**
- 4t divendres de cada mes **OSONA SUD**
- Últim dilluns de cada mes **EL RIPOLLÈS**

LA PROGRAMACIÓ DEL CAP DE SETMANA

Divendres 24

6.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
 6.30 GAUDEIX LA FESTA. Sant Jordi confinat.
 7.00 SANT JORDI 2020. Gemma Vilanova.
 7.30 VICACTIVA'T A CASA.
 8.00 NOTÍCIES EN XARXA.
 9.00 TERRITORI 17. Magazín.
 12.00 SANT JORDI 2020. Conte i llegenda.
 13.00 VICACTIVA'T A CASA.
 13.30 TELÓ DE FONTS. Sismògraf d'Olot.
 14.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
 14.30 DIBUIXOS ANIMATS. Infantil. Les tres bessones.
 15.30 CALAIX DE SASTRE.
 16.00 DIBUIXOS ANIMATS.
 17.00 L'ESCOLA A CASA.
 17.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
 18.00 LA PORTERIA.
 18.30 ENS QUEDEM A CASA.
 19.00 CONNECTI.CAT.
 20.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
 20.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
 21.00 SANT JORDI 2020. Pilar Godayol (12-11-19), sobre el llibre *Germanes de Shakespeare*.
 21.30 L'ESCOLA A CASA.
 22.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Presenta: Pitu Anaya.
 22.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
 23.00 TERRITORI CONTEMPORANI. Presenta: Martí Sales.
 23.30 SANT JORDI 2020.
 0.00 CAMINANT PER CATALUNYA. Sant Aniol i Talaixà.
 0.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
 1.00 CONNECTI.CAT.
 2.00 TORNA-LA A TOCAR,

SAM. Cinema.
 2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Dissabte 25

6.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
 6.30 GAUDEIX LA FESTA.
 7.00 L'ESCOLA A CASA.
 7.30 SANT JORDI 2020.
 8.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
 8.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
 9.00 GAUDEIX LA FESTA.
 9.30 TELÓ DE FONTS.
 10.00 DIBUIXOS ANIMATS.
 11.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Dilluns / Dimarts / Dimecres / Dijous / Divendres.
 13.30 VICACTIVA'T A CASA.
 14.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Presenta: Pitu Anaya.
 14.30 AVENTURA'T. Quatre dones alpinistes a l'arxipèlag de les Lofoten (Noruega). 2a part.
 15.00 CAMINANT PER CATALUNYA.
 15.30 GAUDEIX LA FESTA.
 16.00 DIBUIXOS ANIMATS.
 17.00 THE WEEKLY MAG. Home edition.
 17.30 ÚNICS. Sèrie documental.
 18.00 AL FOSSAT. Pel·lícula sobre els músics de l'orquestra d'òpera del Gran Teatre del Liceu.
 20.00 EURO COVID-19.
 20.30 AL DIA CAP DE SETMANA. Presenta: Meritxell Garriga.
 21.00 LLEGENDA DE SANT JORDI. Montblanc 2019.
 22.30 SANT JORDI 2020. Conte i llegenda.
 23.30 GAUDEIX LA FESTA.
 0.00 TELÓ DE FONTS.
 0.30 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Presenta: Pitu Anaya.
 1.00 CAMINANT PER CATALUNYA.

1.30 AVENTURA'T.
 2.00 DE TEE A GREEN. Golf.
 2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Diumenge 26

6.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Dilluns / Dimarts / Dimecres / Dijous / Divendres.
 8.30 VICACTIVA'T A CASA.
 9.00 AVENTURA'T.
 9.30 CAMINANT PER CATALUNYA.
 10.00 DIBUIXOS ANIMATS.
 11.00 MISSA DE MONTSERRAT. En directe.
 12.22 OSONA DES DEL CONFINAMENT. Càpsules.
 12.30 L'ESCOLA A CASA. Dilluns / Dimecres / Divendres.
 14.00 SANT JORDI 2020. Conte i llegenda.
 15.00 VICACTIVA'T A CASA.
 15.30 CAMINANT PER CATALUNYA.
 16.00 DIBUIXOS ANIMATS.
 17.00 ON/FF. LES TRES XEMENEIES. Documental.
 18.00 CANÇÓ D'AMOR I DE GUERRA. Sarsuela a càrrec de la Simfònica de Còbra i Corda de Catalunya (SCCC).
 19.45 RESERVA DE LA BIOSFERA. Divulgiatiu.
 20.00 EURO COVID-19.
 20.30 AL DIA CAP DE SETMANA. Informatiu.
 21.00 SANT JORDI 2020. Víctor Sunyol / Marina Martori.
 22.00 VETLLA DE SANTA MARIA. Oficiada pel pare abat.
 23.30 SANT JORDI 2020. Bel Olid / Gemma Vilanova / Pilar Godayol.
 1.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Dilluns / Dimarts / Dimecres / Dijous / Divendres.
 3.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

'L'escuela a casa', divendres

Tercera entrega de l'espai que inclou propostes creades pels mestres de les escoles de Vic. Diumenge (12.30h), es podran veure els tres primers capítols.

L'escuela a casa
divendres, 17.00 i 21.30

Cada dia, 'Les tres bessones'

Les aventures de les tres nenes creades per Roser Capdevila es poden veure cada tarda, i els caps de setmana també a les 10 del matí.

Dibuixos animats
ds. i dg., 10.00 i 16.00

Sant Jordi a Montblanc

Reposició de la representació de la llegenda de Sant Jordi a la ciutat medieval de Montblanc (Conca de Barberà), l'any 2019.

La llegenda de Sant Jordi
dissabte, 21.00

Les notícies del cap de setmana

Meritxell Garriga presenta dissabte i diumenge l'informatiu d'àmbit general que EL 9 TV coprodueix per a totes les televisions de La Xarxa.

Al dia cap de setmana
dissabte i diumenge, 20.30

EL FORAT DEL 9

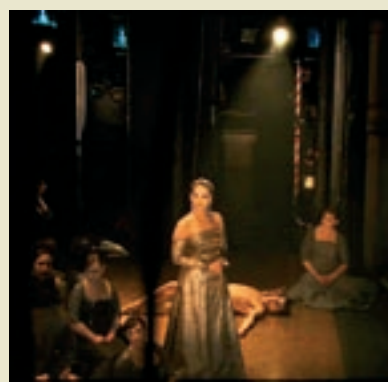
L'evolució de sant Jordi, de matar dracs a virus

Jordi Sunyer

L'especial sobre Sant Jordi d'aquest dijous a EL 9 TV va servir per copsar l'evolució que ha tingut la diada en només mitja dotzena d'anys. Bé, més que la jornada –el Sant Jordi d'ahir, per absent, no es pot comparar amb cap altre– el que va quedar de manifest va ser l'evolució de la llegenda. Els fragments que vam poder veure corresponents als anys 2013 o 2014 eren d'una llegenda més o menys tradicional amb actors i actrius amb accent de la Plana de Vic, un rei tontot, una princesa una mica fleuma (que abans d'entregar-se al drac es va voler fer una *selfie* amb el seu pare) i un sant Jordi que, al cim d'un cavall blanc dels de veritat, es carregava el drac a cops d'espasa i clatellots. En la versió de l'any passat, en

canvi, els actors parlaven un català *pixapí* que en alguns moments feia vergonya aliena i la princesa no era una figaflor sinó una espècie de superheroïna postmoderna. I sant Jordi no anava a cavall sinó que va arribar a la plaça Major enfilat a la pala d'un tractor. Els rols i els accents dels personatges, en pocs anys, han canviat. L'onada de correcció política i el llenguatge no sexista ha calat. Altres detalls, en canvi, es mantenen quasi inalterables. El sorteig per escollir a qui es menjaria el drac, per exemple, amb el rei al capdavant fent de *rifador*, estava trucat a les primeres edicions i també a la darrera. La monarquia, sempre predicant amb l'exemple... Per evolucions, però, la del sant Jordi d'aquest any 2020. Ja no mata dracs ni empaita princeses sinó que es vol carregar (corona)virus i vol enamorar infermeres. Tant de bo tingui la mateixa sort que el sant Jordi convencional.

Pel·lícula sobre els músics del Liceu

Músics de procedències diferents, amb diverses cultures i llengües, però units en una mateixa orquestra. És el punt de partida del documental.

Al fossat
dissabte, 18.00

Activitat física a casa

Raül Obiols, Aina Portell i Mercè Cuberta són els tres monitors que cada setmana donen pautes per fer exercici a casa durant el confinament.

Vicactiva't a casa
dv. 13.00; ds. 13.30; dg. 15.00

WARNER MUSIC

'HEROES'

Doncs això, 43 dies confinats. Sí, avui: 43. Un mes i mig a casa. Sols. O en parella. O en família.

Herois.

N'esteu farts? N'esteu farts? Jo, sí, del tot. Però també estic disposat a arrapar-me per sempre més a aquelles coses del confinament que em semblen meravelloses. Àpats plegats. Converses

a taula. Sèries i pel·lícules compartides amb els fills. Llegir. Jo, molt lentament perquè em costa concentrar-me. Estones que passen. Que, simplement, passen.

Hem perdut els diners i la certesa. El futur ha mort. Però hem recuperat el temps, un paràmetre que havíem destruït amb el nostre remolí del dia a dia de la feina i l'estúpida autoobligació de voler arribar a tot. De pensar que la felicitat era això, precisament, voler arribar a

“Podem ser herois, només per un dia”, canta David Bowie. Però de dies ja n'han passat 43

tot. Córrer i córrer i córrer. I tornem a badar. Torno a

badar, dins de casa. I a posar música. I a escoltar-la, sense pressa: *“Dormono entrambi, non vedran la mano che le percuote”*. Dormen tranquils, no veuran la mà que els fereix, canten a *Norma*, de Bellini. I a somiar: “I quan bufava vent del nord, m'enfilava entre les branques. De dalt de tot veia el llac que el fred glaçava. I em descordava els botons. De l'abric en feia ales. I omplia els pulmons d'aire”, Joan Dausà. I a patir. Per mi i els altres. Pels més vulnerables.

Per aquells a qui el coronavirus deixa en una situació d'extrema vulnerabilitat social. Per aquells que no tenen la xarxa familiar que sempre salva i bressola. I per aquells que la tenen però que no mereixen patir tant. Per aquells que han de demanar ajuda i no gosen perquè l'estigma social ens ha marcat sempre massa. I per aquells que no poden accedir als ajuts institucionals perquè el cribratge oficial, sovint, és tan extrem com injust. O perquè l'estúpida paperassa oficial els exclou d'entrada. O perquè no saben com tramitar-la. Perquè, és clar, ara, tot o quasi tot s'ha de fer telemàticament i no tothom està preparat per fer-ho. Pels autònoms sense feina a qui no han condonat la quota. Pels qui han hagut de tancar la botiga i no saben quan la podran obrir. Pels qui els han engegat un negoci i el deute els ofega. Pels qui no poden pagar el lloguer o la hipoteca. I pels qui continuen desnonant. *Sad but true*. Trist però cert. Metallica.

I així ens convertim tots plegats en herois d'un dia a dia dramàtic. *“We can be heroes. Just for one day”*, escolto que canta David Bowie: podem ser herois, només per un dia. Però de dies ja n'han passat 43. I és evident que tot això en durarà molts més. Massa. Només desitjo que no ho haguem de ser per sempre més: *“We can be heroes. For ever and ever”*. M'hi nego!

Eloi Vila

Cromos

Plens

Això dels plens telemàtics és una murga. A Roda se'n va fer un aquesta setmana. Després d'un dels punts l'alcalde va parar perquè hi havia el regidor Joan Moreno amb la mà aixecada. Semblava que volia dir alguna cosa. No. La imatge havia quedat congelada amb la votació.

Bars

En una situació com l'actual qualsevol dosi de bon humor és benvinguda. L'humorista Xevi Font explicava això a les xarxes: “M'he creuat amb una furgó de Coca-Cola amb un lema escrit “Busques un bar? Segueix-me”. Porto 27 km donant voltes pel centre de Vic i res! Publicitat enganyosa?”.

Pilarín

Cada país té els seus referents. Pilarín Bayés celebrava dimarts, dia 21 d'abril, el seu aniversari. Feia 79 anys. Va néixer el mateix dia que Elizabeth Alexandra Mary, la reina d'Anglaterra. Ella, però, en té 94. Doncs això, felicitats a la nostra Pilarín i també a la Reina Mare.

Mares

Pel dia de la mare abans es regalaven flors i coses per l'estil. Una empresa osonenca sorteja per aquest dia tres *satisfyers*, la joguina eròtica de moda. Concretament el model “pro 2 next generation”. Deu ser la *bomba*, però la cara de les mares a qui els seus fills n'hi regalin un pot ser un poema.

La vinyeta (Marylou)

ABRAGADES CONFINADES

EL 9 NOU

Presidenta Beth Codina
 Director editorial Agustí Danés

Director edició Víctor Palomar
 Seccions Dolores Altarriba (economia i monogràfics)
 Vicenç Bigas (reportatges) / Miquel Erra (el calaix)
 Albert Llimós (fotografia) / Esther Rovira (esports)
 Jordi Vilarrodà (cultura)

Redacció Clàudia Dinarès / Guillem Freixa / Arnau Jaumira / Isaac Moreno
 Natàlia Peix / Guillem Rico / Sagi Serra / Jordi Sunyer / Txell Vilamala
 Correctora Cristina Anfruns
 Informàtica i producció Jordi Soler
 Publicitat edicions Rosa Serra
 Publicitat Lourdes Coma / Jordi Roca
 Màrqueting Teresa Molas
 Administració Esperança Polvillo

Redacció, Administració i Publicitat
 Vic: Plaça de la Catedral, 2.
 Tel. 93/889 49 49 - Fax 93/885 05 69
 c/e direccio@vic.el9nou.com
 c/e ripall@el9nou.com

Edició i Distribució
 Premsa d'Osona, S.A. Plaça de la Catedral, 2

Impressió: Imprintsa
 Dipòsit Legal: B-7.500-1978

Difusió controlada per OJD
 Periòdic adherit al Consell de la Informació de Catalunya
 www.el9nou.cat

814205651256209

00424
 814205651256001